

Özgür gelecek

Sayı: 11 Yaygın süresi

10-23 Haziran 2011

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

Ah şu "çılgın" Erdoğan!

12 Haziran seçimlerine yaklaşırken AKP'nin "hariçten gazel okuma" merasimleri tüm hızıyla devam ediyor. Erdoğan bu kez de Ankara ile ilgili "çılgın projesini" açıklıyordu!

-Sayfa 28-

Geleceğimize sahip çıkıyoruz...

27-28-29 Mayıs tarihlerinde Bologna Projesi'ni hayata geçirmenin bir başka adı olan **Yükseköğretim Kongresi** gerçekleşirken gençlik sokakta, geleceği için eylemdeydi!

-Sayfa 15-

"Sorun hayatta kalıp kalmamak değil..."

Bakırköy Hapishanesi'ndeki ÖG okurları hasta tutsaklar ile ilgili başlatılan kampanyaya duyarlılığı artırmak amacıyla kampanyanın öne çıkan isimlerinden olan Hediye Aksoy ile bir röportaj gerçekleştirdi.

-Sayfa 13/14-

"Yaşamın yok edilmesine sessiz kalma!"

5 Haziran günü Okmeydanı'nda bulunan dernek binaları önünde buluşan **Munzur Çevre Derneği** üyeleri, 5 Haziran Dünya Çevre Günü nedeniyle AKP İstanbul İl binasına bir yürüyüş düzenledi.

-Sayfa 18-

Düzen buysa

HEPİMİZ EŞKIYAYIZ!

Onlar düzene en küçük muhalefeti bile "terörist" ya da "eşkiya" olarak nitelendiriyorlar. Onlar devletin saldırısında ölenlerin kimliği "üzerinde durmayı gerekli görmüyorlar"! Ancak halk YSK'nın bağımsız adayların adaylıklarını iptal kararı sonrasında yaşanan protestolarda öldürülen **İbrahim Oruç**'un Kürt kimliğine de, Hopa'da yaşamını yitiren **Metin Lokumcu**'nun muhalif kimliği üzerinde durmaya devam edecek. Düzen buysa "HEPİMİZ EŞKIYAYIZ"!

"Tüm siyasi tutsaklar serbest bırakılmalıdır!"

Hemen her gün onlarca insanın tutuklandığı ülkemizde, siyasi tutsakların serbest bırakılması talebinin nasıl ele alındığını **Mustafa Avcı**'ya sorduk.

-Sayfa 24/25-

Suriye halkının dostları kimlerdir?

-Sayfa 17-

Cehenneme giden yol...

-Sayfa 12-

Siyasetin kalbi Amed'de attı!

31 Mayıs'ta CHP, 1 Haziran'da AKP işgal etmişti Amed meydanı'nı...

Ama Amed meydanının asıl sahipleri yurtseverler ve devrimciler 4 Haziran'da

oradaydı. Anlaşılan bugünlerde siyasetin kalbi oradan, Amed'den atıyor!

Yine ve yeniden: Dağ fare doğurdu!

-Sayfa 11-

CHP'de zihniyet aynı...

-Sayfa 10-

Seçim çalışmalarından

-Sayfa 31/32-

Özgür gelecek'ten

Devrimin mayası nerede tutacaksa...

✓ Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Seçimimiz devrim için; isyan büyüsün, özgürlük kavgası yürüsün!

➤ Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Sendikasızsız direnişler

➤ Sayfa 5

Göğün Yarısı

Kadına yönelik şiddet: Adli değil politik, bireysel değil toplumsal!

➤ Sayfa 12

Evrensel Bakış

G8 Zirvesi: Tehrit ve rüşvet

➤ Sayfa 22

Pusula

Haklılık bilinci, zorluklarla mücadelesinin ön koşuludur! (1)

➤ Sayfa 26

Devrimin mayası nerede tutacaksa o alanlara seferber olmak...

Seçim maratonunun finalini barındıran son virajına girmiş bulunuyoruz. Bunun da yarattığı etkiyle olsa gerek, düzen partilerinin propaganda çitası daha yukarıya çekildi. Kafamızı çevirdiğimiz her yerde düzen partilerinin afişi, pankartı, seçim reklamı ile karşılaşmak mümkün. Seçim virajının dönülüyor olması egemenlerin hassasiyetlerini de artırmış görünüyor.

Hopa'da içlerinde çay üreticilerinin, suyuna-derelerine sahip çıkan köylülerin de olduğu halkın, eylemine gösterilen azgın şiddet bunun bir göstergesi olsa gerek.

AKP, daha önce de sıkça karşılaştığımız işçi-emekçi düşmanı yüzünü bir kez daha sergilemekten çekinmemiştir. İlçeyi adeta gaza boğan polis, Ankara, İstanbul ve İzmir'de polis terörüne tepki gösterenlere de aynı tahammülsüzlük ve saldırganlıkla karşılık vermiştir. Hopa'da adeta bir süre avı başlatılmış, ilçede OHAL görüntüleri ortaya çıkmıştır. Seçim arifesinde herhangi bir "kaza"yla karşılaşmak istemeyen AKP, işi şansa bırakmamak adına bir yandan yumruğunu gösterirken bir yandan da gösterilen tepkiye dönük propaganda-dezenformasyon çalışması yürütmektedir.

Erdoğan, gittiği her yerde on binlerce insana yaşananları ters yüz ederek ve özünden kopararak anlatmakta, yığınların bilincini karartmaktadır.

Daha önce "görevi gereği" icra ettiklerini itiraf eden Ayhan Çarkın'a dokunmayan yargının Ankara'nın emri ile gözaltına alınarak sorgulanması ve yeni itiraflarda bulunduğunu gazetele-re servis edilmesi de bu seçim yatırımının bir parçası olsa gerek. Türk egemen sınıfları politikalarını yaşama geçirme noktasında istedikleri hızda ve çapta yol alamadıkları anda psikolojik savaşı devreye sokmaktadır. Sivas katliamının PKK'liler tarafından gerçekleştirildiği yalanının etrafında koparılan fırtına da bunun bir parçası ve özellikle T. Kürdistan'ında Alevi inancından halkımızla, yurtsever hareket arasında mesafe açma projesinin bir ürünüdür. Bu tür politikalara başvurulduğunu daha önce görmüştük.

AKP'yi daha hızlı adıma atmak ve manevra yapmak zorunda bırakan etkenlerden birinin, CHP'nin geçmişe oranla daha etkili muhalefeti olduğunu söylemek mümkün. CHP, Kılıçdaroğlu ile Baykal döneminde görmediği sayıda miting düzenlemekle kalmadı, Kürt ulusal sorunu ve işçi ve emekçilere dönük söylemler noktasında AKP'yi zorlayacak çıkışlar da yaptı. Türk egemen sınıflarının Kılıçdaroğlu ile birlikte muhalefeti güçlendirmeyeniden dizayn etme projesinin işlediği anlaşılıyor.

Kürt ulusal hareketinin desteklediği bağımsız adayların tüm gözaltı-tu-

tuklama furyasına, baskı ve engellemelere karşın, yarattığı coşku ve açığa çıkardığı sinerji sürecin ana renklerinden biri olmuştur. Aralıksız bir şekilde devam eden ve binlerce insanın gözaltına alındığı bir atmosferde yüzlerce seçim bürosu yakılıp yıkılmıştır. Tüm bunlara karşın Kürt halkının adaylar etrafında yarattığı direniş rüzgârı dindirilememiş, aksine öfkesini bilemiştir.

Egemen sınıflarla çatışmanın en yoğun ve şiddetli olduğu, sistemin en çok sarsıldığı ve yarılmaların gerçekleştiği zemin hangisi ise orada mevzilenmek, o dinamizmden beslenmek, devrimin, halk savaşının mayası nerede tutacaksa o alanlara seferber olmak gerektiğini ifade ettik. Her bir sorun ve gelişme özgülündeki politik tavrın öncelikle öncüyü eğiteceği gerçeğine işaret ettik. Bu perspektif ekseninde mevcut gücümüzün oldukça altında da olsa birçok ilde, bölgede çalışma yürüttük-yürütmeye devam ediyoruz. Bugüne kadar taşıdığımız, Kürt halkının temel taleplerine dair zayıf refleksimizin kitlemiz üzerindeki etkisini daha açık bir şekilde görme fırsatı yakaladık. Tavrımızın açıklanmasının ardından hem içe dönük hem de kitlemizle yürüttüğümüz tartışmaların sürecin temel halkalarının kavranması noktasında önemli kazanımları olduğuna şüphe yoktur. Sürecin direnişlerle beslenen yakıcı atmosferine dahil

olunması politik öncünün bu sorun ekseninde Kürt halkının gerçeğinden daha fazla beslenmesine hizmet etmiştir. Bu anlamda örneğin, Amed'de 100 binlerin aktığı mitinge katılan yoldaşlarımıza Kürt halkının ilgisi oldukça önemlidir. Özellikle gençliğin dinamizmi ve heyecanı yoldaşlarımızın coşkusunu katlamış, Kürt gençliği ve halkı ile iletişim ağını güçlendirmiştir. Keza benzer şekilde İstanbul'da birçok semtte, pazarlarda bildiri dağıtımlarıyla, merkezi yerlerde sesli ajitasyonlarla; ev ev, kapı kapı gezerek tavrımızı kitlelere anlatan yoldaşlarımız hem kitle faaliyeti noktasında adımlar atmış hem de Kürt halkıyla aynı denizde yüzme konusunda belli bir mesafe katmışlardır.

Şırnak'ta şehit düşen gerillaların anılması sürecine İzmir'de dâhil olan yoldaşlarımızda açığa çıkan coşku önemlidir. İzmir'de çalışma kapsamında kapısını çaldıkları bir evden yoldaşlarımızın aldığı, "**Madem ki Partizan'ın tavrı bu yöndedir, o zaman ben de oymu vereceğim**" söylemi dikkate alınmalıdır. Der-sim'de bu sürecin etkili birer öznesi olan yoldaşlarımızın açığa çıkardığı potansiyel anlamlıdır. Politik öncüyü ateşleyecek olan bu yangından beslenmeliyiz. Günün, anı yakalamak yolu bu isyan ateşinin bağrında yer almaktan geçmektedir.

KORKUYORLAR

Öyle bir korkuyorlar ki;
geçmişten bugüne
O cellatlar ki,
Yani işkenceyi dokuyan cellatlar
Ne dokunduğun her gün
Ne de
Doksan günde dokuduğun sırta
erişebildiler
Mevsimlik değildi
Yerin altında
Madendeki işçiden yanaydı günler,

Tarlada suyu bekleyen tahıldan yana...
Ve kümelendi bulutlar...
Bir mevsimde, bütün iklimi değişti
dünyanın
ki doğduğun yerde
adı İbrahim oldu çocukların
Mevsimlikti güneş;
kendi gölgesiyle büyüyen
cücelerden yanaydı hava,
aynada devleşen cellatlardan...
O cellatlar ki,
İşkenceyi üreten cellatlardı...
Hepsi bir devirde,
Hiçbir anneden olmayan...

Hepsi bir şehirde,
Hiçbir babadan döl tutmayandılar.
ayna kırıldı, cüceler hep cüce kaldı
Öyle bir korkuydu ki bu,
Doksan günde
Her güne sığan bir yüzyıl,
Her yüz yılda,
Binlerce korkuya sığman bir gün vardı
yüzlerinde.
Senden korkanlar;
Dillere düşman,
Senden korkanlar
Susan her çocuğa düşman,
Senden korkanlar

Diyarbakır'de
Amed'e düşmandı...
Ki Sende umut
Sende yarım
Sende direnmenin adı vardı
bu tezgahta
Kaypakkaya'm
Senden korkanlar
Hepsi bir şehirde...
Yarasalar gibi karanlıkta
Senden korkanlar ki,
ışığa çıkamayanlar...

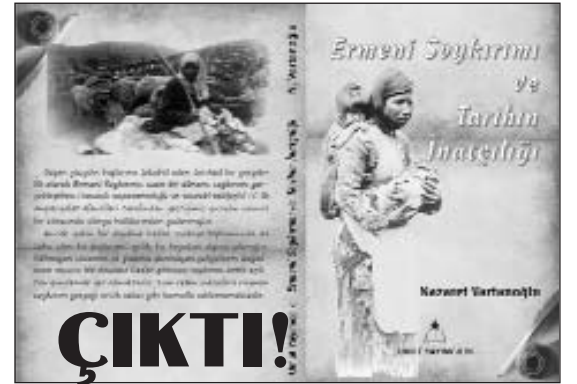
(Bir ÖG okuru)

Ç
I
K
T
I

Ç
I
K
T
I

Umut Yayıncılık İzmir İrtibat Büromuzun telefon numarası değişmiştir.
Yeni numaramız: 0 232 445 16 15

DUYURU: Umut Yayıncılık Mersin İrtibat Büromuz taşınmıştır. Yeni adresimiz:
Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 30 Kat: 2 Akdeniz

ÇIKTI!
Nazaret Vartanoğlu'nun
"Ermeni Soykırımı ve Tarihin İnataçlığı"
isimli kitabı Umut Yayıncılık'ta!

Yaygın süreli **Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.**
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN
Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok,
No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34
e-posta: umutyayincilik@ttmail.com

BÜROLAR
Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02 Ankara: Sağlık 1 Sk. No: 17/19 Çankaya Tel: (0312) 430 67 65 İzmir: 856 Sokak, No: 48/203 Kemeraltı Konak, Tel: (0232) 445 16 15 Malatya: Dabakhane Mh. Turgut Temelli Cd. Barış İşhanı Kat: 3 No: 95 Erzurum: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18 Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98 Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 30 Kat: 2 Akdeniz Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Arkanlar İşhanı Kat: 3 No: 203 Tel: (0428) 212 27 50 Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958 Faks: 0049 203 40 60 959

SEÇİMİMİZ DEVRİM İÇİN; İSYAN BÜYÜSÜN, ÖZGÜRLÜK KAVGASI YÜRÜSÜN!

12 Haziran'a doğru zaman daraldıkça kızışan politik zeminin, hem pratikte hem de söylemde egemen sınıf temsilcilerini getirdiği nokta, durumu daha ayan beyan ortaya çıkaran veriler sunmaya başlamıştır. AKP, başta Tayyip Erdoğan olmak üzere tüm sözcüleri eliyle hırçın ve saldırgan tavır üst düzeye çıkarmış, CHP ve MHP sözcüleri ise toplumsal muhalefete olabildiğince yaranmaya çalışan bir duruş ve üslup benimser olmuştur. Kırmızı çizgileri ifade eden temel sorunların esasında **vazgeçilmez** ortaklık sürmektedir ama bütün gerici tarafından "önemli adım", "açılım" diye anılan açıklama ve yaklaşımların gösterildiği bir tablo ortaya çıkmıştır.

İmralı ile görüşmeleri eskisi gibi gündem yapmayan, dahası "kabul edilebilir" bulan, AB özerklik şartından, Anayasa'daki vatandaşlık tanımına uzanan bir "**reform**" paketi ortaya atan CHP ile "silah bırakma" koşuluyla da olsa PKK ile görüşme yapılabileceğini savunma noktasına gelen MHP'nin tutumu, sorunun kendini hangi boyutta kendini dayattığını göstermektedir. Kumanda mevkiinde oturma konumuna sahip AKP'nin "**tıkanma**" yüzünden azgımlaşan bir saldırganlıkla ve öze daha çok yaslanarak "aksi" yönde bir tavır büyütmesinin nedeni de aynıdır.

AKP, kırımlarla aldatma, yüklenerek bertaraf etme ve oyalayarak elimine etme (kısacası tasfiye) politikasında **tükenme** aşamasına gelmiştir. Artık yeni hamlelerin geliştirilmesi, daha farklı atraksiyonların yapılması, "tasfiye"nin başka yöntem ve araçlarla sürdürülmesi gerekmektedir ki gömüldükleri çaresizlik batağını, bu **açmaz** tarif etmektedir. Seçimler ki dönemsel politika ve taktik adımların geliştirilmesi için platform olma vazifesi görürler, "**irade**"ye yaslanmak ve "güven tazelemek" adına ortaya çıkacak fırsatın en iyi biçimde değerlendirilmesi gerekir. Bu bağlamda, Tayyip'in benzetmesiyle, "*sırtında yumurta kufesi olmayan*" CHP ve MHP'nin önceye göre "ileri" şeyler söylemesinin görünür yüzünde "**muhafif**" bir tavır yazsa da arka yüzünde "**vize**" mührü bulunmaktadır.

Öfkenin sınırlar aştığı, kitlesel gücün tahammül ötesi büyüdüğü, direnişin yayıldığı ve süregelen bir hal aldığı, ilerici, demokrat, devrimci hareket ve çevrelerle daha fazla bütünleştiği bir atmosferin, egemen sınıflar için ne kadar **boğucu** olduğu, nefes almakta zorlandıklarını her vesileyle teyit eden tutumlarından bellidir. Bu durumların faşist diktatörlüler için klasik refleksi, saldırının, baskı ve terörün dizginsiz bir hal almasıdır ki uzun bir zamandır yapılan budur. Bu zulmü koyulaştırma politikasının, giderek "**tehlikeli**" hal almaya başlayan isyan dalgasını kırmak gibi pratik bir işlevi olduğu kadar, "çözüm" adına geliştirilecek yeni tasfiye sürecindeki kozları **besleyici** bir rolü de bulunmaktadır.

Silahlı mücadele alanında istediği sonuçları elde edemeyen TC devletinin, bu yetmiyormuş gibi "demokratik" ve meşru mücadele zemininde de başa çıkamadığı ve gelişimini engelleyemediği bir güç ve onun kaynağı olan "sorun" karşısında, **duvara dayanma** noktasına gelen bir gerilemesi söz konusudur. Bunun en çok farkında olan kendileridir ve hiç kimsenin şüphesi olmasın ki, Mübarek, Kaddafi ve Esad'a "*reform yap*" "*af ilan et*" ve nihayet "*çekil*" çağrılarını arasında bulunmalarının ne kadar "**hazine**" ve "**yaman**" bir çelişki oluşturduğunu görmedikleri söylenemez. Onlar açısından mesele, uzun bir süredir Türkiye top-

rakları üzerindeki hükümlerlik ve mülkiyet haklarından taviz vermeden sorunun hallidir. Yoksa bu seferki isyanın öncekiler gibi bastırılma şansı kalmadığını anladıkları tarih o kadar yakın değildir.

Bunun nasıl olabileceğine dair bütün hesaplar, Ankara'ya bırakılamayacak kadar çaplı her hadisede olduğu gibi, emperyalist karargâhlar üzerinden netleşecektir. Sorunu kendi inisiyatifleri ile çözmek için klasik tutumları (militarist, terörist), işin içerisine "din" vb. faktörleri de katarak tipik köylü kurnazlığı ile devreye sokanların, heybeden çıkaracakları tavşan da kalmamıştır. Hem zor (silahlı mücadele) hem de kitlelerin muazzam ölçüler alan direnişi oyunu bozmuştur. Seçimlerin, 12 Haziran sonrasında ki hamleler, politika ve taktikler için **değer** oluşturacak sonuçları, bu yüzden çok önemlidir ve sonuna kadar asılma, her türlü yöntemle etkileme çabalarının ardında bu yatmaktadır.

Ne var ki egemen sınıfların içinde buldukları durum, pek doğal ki Kürt sorununu aşan boyutlardadır ve aynı tansiyonda olmasa da **büyüyen ve güçlenen** bir öfke dalgasından söz etmek gerekir. Bunun hemen her gün gerçekleşen protesto ve direniş eylemlerine yansıyan renkleri **kızıl motifler** taşımaktadır. Sınıfsal bir çizginin hükmetmediği kitle hareketlerinin, politik iktidara karşı her yönelimi bu içeriktedir ve desteklemeden öte bizzat (**mü**)dâhil olmayı gerektiren bu durumun aciliyeti ve yalıcılığı büyükmektedir. Artık ülkenin birçok bölgesinde ve bir dizi işyerinde sürekli direniş ve eylem örgütleyen işçi ve emekçiler önde gelmek üzere, öğrenci gençlikten çevrecilere, kadınlardan Alevilere, meslek kuruluşlarından çeşitli azınlık gruplarına kadar, sistemle sorunu bulunan bütün sınıf ve kesimler tepki vermektedir.

Egemen sınıf partilerinin seçim mitinglerinde on binler hatta yüz binlerce kişiyi toplayabilmesinden yola çıkarak kafasında daha farklı bir algı ve kurgu oluşturanlar, umutsuz halleri için en geçerli ve ama en klasik ("bu halk adam olmaz") **sığınağa** girmişler demektir. Bu sığınağın mezar haline gelmesi kolaydır ama ondan daha "**kolayı**" gerçek olgularla doğru biçimde ilgilenerek cendereden çıkabilmektir. **Gerçekler**, tipik ortaoyunu havasında liderlerinin birbirine aşağılık bir dille (ve kaset vb. yöntemlerle) sataşması üzerinden yaratılan rekabet ve çekişme ortamındaki saflaşmanın esiri olarak yönelim gösteren ya da düzenlen ümidini kesmeyen büyük mağduriyet altındaki kitlelerin "yönlendirilmiş" tercihleri üzerinden değil, her türlü bedeli ödeme pahasına sistemle çatışanların oluşturduğu dinamizme bakılarak görülebilir.

Gerçekler, dağlarda, sokaklarda, meydanlarda, fabrikalarda, amfilerde, hayatın her alanında resmi ve sivil faşistlerle kıyasıya çatışanların oluşturduğu mücadele ve direniş hattında yazılıdır. Kocaeli'nden Dolmabahçe'ye, Hopa'dan Kızılay'a çekilen hattın gerisinde milyonların öfkesi ve tepkisi vardır. Bunun, giderek daha geniş kesimleri aktif kılması ve sistemi sarsan, dahası sallayan bir boyut kazanması için doğru **kumanda ve örgütlenmeye** duyduğu ihtiyaç açık biçimde kendini göstermektedir. Bu zafiyetin kendiliğinden giderilemeyeceği, bunu gerçekleştirme adına ortaya çıkan fırsatları değerlendirebilmenin de ancak **içeriden** olabileceği ortadadır.

Tam da bu nedenle Kürt halkının yürüttüğü mücadelenin etkin ve canlı karakterini, aynı zamanda **örgütlülüğe** borçlu

olduğunun altını çizmek gerekir. Bir kısım politik çevrenin yana yakıla övgüler düzmek durumunda kaldığı Kürt halkının direniş ve mücadelesini, nasıl olur da örgütlü kimlikten kopardığı, kendiliğinden bir olguymuş gibi yansıtmaya çalıştığına akıl sızdırmak mümkün değildir. Politik hattının reformist olması, düzen içi çözümlere bağlanan bir yönelim tutturması, sistemle **sıkı ve dışı dış** bir savaş ve kavgaya tutuştuğu gerçeğini karartamaz. Bu bağlamda, sisteme karşı direngen ve kararlı bir mücadelenin ancak komünist ve devrimcilere mahsus olduğuna dair görüş ve düşüncelerin doğru olmadığı da açıktır. Sorunu nihai nokta/aşama üzerinden tartışmak, tutarlılık ve uzun vade ekseninde sorgulamak, sınıf mücadelesi gerçekliklerinden bihaber olmanın eseridir.

"Arap baharı"na selam duran, Latin Amerika'daki mücadelelerden dem vuran, hatta çok daha sınırlı ve lokal eylemleri kendileriyle ilgisi oranında alabildiğine abartıp süsleyenlerin, Kürt Ulusal Hareketi önderliğindeki mücadeleye karşı geliştirdiği gözü kapalı, küçümseyici ve çarpıtıcı yorum ve yaklaşımların özünde, kendi karakterlerini ele veren bir (**sosyal**) **şovenizm** gerçekliği vardır. Bugün egemen sınıfların bütün klikleri tarafından "*etnik milliyetçilik*" yaftasıyla karalanmaya çalışılan direniş ve kalkışmaya karşı geliştirilen imhacı ve inkarcı politikalara, aynı tema üzerinden destek verenler, hiç kuşku yok ki **karşı devrim** hizmet etmektedir.

Kürt halkının ulusal mücadelesinin kayıtsız şartsız desteklenmesi gereken "**demokratik**" özü, sisteme yönelen, onun temellerini bozan ve sarsan niteliğinden kaynaklanmaktadır. Bu politikayı seçimlerle sınırlı olarak görenler, seçimlere yönelik taktik bir ittifak ya da destek olarak algılayanlar sorunun esasını kavramayanlardır. Seçimlere yönelik tavır taktik niteliktedir ama hiçbir taktiğin stratejiden kopuk ele alınmayacağı, dönemsel sürecin ayrılmaz parçası olduğu gerçeği anlaşılmalıdır. Bu anlamda seçimlerde izlenen politikayı basitleştirmek, boykot vb. tutumlarla arasındaki farkı önemsiz bir raddeye düşürmek, yine konunun özünü zerze kadar bilince çıkaramamanın ürünüdür. Desteğin farklı kulvarlarda bulunarak verileceği bir süreç yaşanmamaktadır. **Destek**, aynı safta durarak verilmeli, direniş mevzilerine **birlikte** girilmelidir. Doğru yönde gelişim için etkili olabile şansının ancak bu biçimde yakalanabileceği unutulmamalıdır.

Bu konudaki politik tavrın derinliğini ve çok yönlü hedeflerini anlamayanların tutumu, adayların niteliği tartışması ve onların parlamentoda ne yapıp yapamayacaklarıyla ilgilenen bir tavrı da kendini göstermektedir. Aday olarak sözü edilen ve nihayetinde milletvekili olacak kişileri ve onların parlamentodaki tutumunu ortaya çıkaran ve **belirleyecek** olan, mücadelenin kendisidir. Geçtiğimiz dönem parlamentoda yer alan BDP'lilerin hem meclis platformu hem de diğer alanlarındaki tavrını/performansını, onların kişisel nitelikleriyle açıklamaya çalışanlar fena halde yanılıyorlar.

Şerafettin Elçi'den Altan Tan'a, Ertuğrul Kürkçü'den Leven Tüzel'e Ulusal Hareket çizgisinin takipçisi olmayan kişilerin seçim platformunda ve hiç şüphe olmasın ki devamındaki süreçte tuttuğu/tutturacağı dil ve söylemin, süre giden kitle mücadelesinden kopuk biçimde şekillendiğini/şekilleneceğini kim söyleyebilir? Bu adayların hangi savaş ve hangi bedeller üzerinden ya-

ratılan potansiyelin ürünü olduğu, esas olarak kimler tarafından seçileceği ortadayken, sorunu başka hususlar üzerinden değerlendirmeye kalkmak, kasıtlı değilse en hafifinden büyük bir aymazlıktır.

Bunların kimliği ya da parlamentodaki bireysel performansı elbette önemlidir ama bizim asıl tartışmamız gereken nokta bu olmayacaktır, olmamalıdır.

Açık ve aktif bir tutumla taraf olunması gereken bir süreç yaşanmaktadır. Asıl **cephelenme** olgusu egemen sınıf klikleri arasındaki dalaşmada değil, Kürt Ulusal Hareketi'nin yürüttüğü mücadelenin damgasını vurduğu, işçi, emekçi bütün ezilenler ile sömürücü ve ezen sınıflar arasında şekillenmiştir. Somut şartlar bunu göstermektedir. Tahlil buna göre yapılmak, duruş buna göre belirlenmek durumundadır. Toplumun ilerici, demokrat çok sayıda kişi ve çevresinin bunun ayırntıya vararak tavır belirlemesi ve saf tutması haffsenecek bir olgu değildir. Bunun şovenizmle adamakıllı zehirlenmiş bir toplumsal gerçeklik içerisinde taşıdığı **anlam/değer** doğru görülmelidir. Bunun, birçok başka saflaşmada yaşananlardan çok daha ağır bedelleri gerektirdiği de iyi anlaşılmalıdır.

12 Haziran seçimleri kadar, sonrasına dair tahmin ve yorumlar da yoğun biçimde yapılmaktadır. Bunun nedeni seçimlerde ortaya çıkacak sonuçları basamak olarak kullanacak faşist Türk devletinin devreye sokacağı çeşitli **saldırı ve tasfiye** planlarının daha görünür hale gelmiş olmasıdır. Tayyip'in "*yerli savaş uçakımız ve helikopterimiz geliyor*" sloganını seçim propagandasında öne çıkarması ve Kürt Ulusal Hareketi'ne karşı **şiddet dili ve pratiğine** gaz vermesiyle, genelkurmay başkanı ile kuvvet komutanlarının Dersim'e yaptığı ziyaret, durumun daha somut görünür olması için birbirini tamamlayan özellikler arz etmektedir. Savaş kabinesini tahkim etme amacıyla olanların, başkanlık sistemini getirmek de dâhil faşist yönetsel yapıyı daha **otoriter ve baskıcı (totaliter)** bir niteliğe kavuşturma planıyla hareket ettiğini de tespit etmemiz gerekir.

Buna temel gerekçe oluşturan, sınıf mücadelesindeki yükseliş trendinin rejimi "**tehdit**" olgusunu büyüten gerçekliğidir ve önümüzdeki sürece esas damgasını vuracak olan da budur. CHP ve MHP'nin seçim propagandalarında "esneme", hatta "yenilik" ve "değişim" diye kodlanan program ve "reform" ilanları da aynı kaygının eseridir ve "alternatif" olmaya çalışmak, bu tehdide karşı konumlanma üzerinden anlam kazanmaktadır. Sorun, yalnızca güneydeki komşu coğrafyayı saran isyan dalgası ile değil, Yunanistan, Portekiz ve İspanya başta olmak üzere Avrupa ülkelerine bulaşan "**öfke**" rüzgârlarıyla (29 Mayıs'ta 100 Avrupa kentindeki protesto gösterileri) da yakından ilgilidir.

Tahtı korumanın güçlüğüne iliklerine kadar hissedilenin telaş ve paniği boşuna değildir. "**Eşkya**" yalnızca Kürt illerinde değil artık Hopa'da, Ankara'da, İstanbul'da, ülkenin dört bir tarafında cirit atmaktadır. Seçimler, bunun daha da ileri noktalara taşınması için güç veren, zemin hazırlayan sonuçlar doğurmalıdır. **Umudu beslemek ve zalimlere korku salmak için, saflar sıklaştırılmak, ezilen halk ve ulusların mücadelesi, destek ve dayanışma içerisinde aktif ve militan bir pratikle büyütülmek zorundadır...**

“Artık sessizliğimizi bozalım!”

Kartal: Casper dünyaca ünlü markalardan biri... Ama anlaşılın bu ünü, bu büyümeyi işçilerin haklarını gasp ederek başarmış! 15 yıldır orada çalışan ve şimdi kapı önüne konan direnişçi işçilerden biri de öyle söylüyor: “15 yıl önce küçük bir yerdi” diyor, “ama şimdi çok büyük bir fabrika. Casper patronunun, işçilerin emeklerinden çalarak yani haklarını gasp ederek bu koşullara gelmesi hiç de şaşırıcı değil!” 100’ü aşkın gündür İstanbul Ataşehir’de fabrika önünde direnen 7 Casper işçisi (ki kısa bir süre önce bu sayı 6 idi, tam da ziyarete gittiğimiz gün bir işçi daha işten çıkarıldı ve direnişe katıldı) bunun bir kanıtı!

Casper’da işten atılan işçi sayısı 31 ve çoğu sözleşmeli çalışıyordu.

Şimdi kapı önünde direnenler ise kadrolu işçiler ve kimisi 15, kimisi 4 yıldır Casper çalışanı. Asıl atılma sebepleri ise tanıdık: **Sendikaya üye olmak...**

Direnişlerinin 101. gününde yanlarındaydık ve onlarla bir söyleşi gerçekleştirdik.

- Bize sürecinizden ve direnişin size kattıklarından bahsedersiniz mi?

İlhan: 101 günlük süreç içerisinde mümkün olduğunca sesimizi insanlara duyurmaya çalıştık. Sesimizi duyurmak için gerekli olarak her eyleme, her platforma katılmaya çalışıyoruz. İçeride çalışan arkadaşlarımızın desteği çok olumlu, bu da direnişimize güç katıyor. Bu sahiplenişin etkisiyle birlikte hem içeride hem dışarıda süreci daha bilinçli ve sınıfsal temelde yürütmeye başladık

direnışı. Bu bizim için ayrı bir olumluluk. Çünkü ilk başta direnişteki arkadaşların buraya özgü talepleri ön planda oluyordu. Bugün ise daha çok sınıfsal taleplerin ve yaklaşımların şekillendiği, somutlaştığı bir ortam oluştu.

***

İlhan ile sohbetimize kısa bir ara vermek zorunda kaldık. Çünkü öğle paydosuna çıkanlar direniş çadırına geldiler ve içeride olanları aktarıyorlar arkadaşlarına. Söyleşimize ara verip, onların sohbetine dahil olduk. Bugün işten atılan arkadaşlarına üzüldüklerini söyleyerek, artık sessizliklerini bozmaları gerektiği üzerine tartışıyorlar.

Çalışan işçilerden biri, işten atılan arkadaşları için işi yavaşlattıklarını hatta neredeyse çalışmadıklarını söyledi. Çünkü morallerinin bozulduğunu ve çıkartılan arkadaşları için konuşmaya gittiklerini ama istedikleri kişiyle görüşemediklerini, onun yerine görüştükları yöneticinin de tatmin edici cevaplar vermediğini anlattı. Bununla da kalmayarak dalga geçercesine farklı konularda konuştuklarından ve muhatap alınmadıklarından bahsetti.

Zaman kısıtlı ve onlar işlerinin başına dönmek zorundaydılar. Ancak içerideki desteğin bu denli yüksek olması kapı önünde direnen işçilerin moralini de yükseltiyor. İşçilerin gitmesi üzerine sohbetimize kaldığımız yerden devam ediyoruz.

...

- Direnişinizde son durum nedir? Neler yapıyorsunuz?

- İmza kampanyası başlattık ve bu kampanyada sohbet ettiğimiz bütün in-

sanlar direnişimize destek olacaklarını, bu desteği Casper’ı boykot ederek yapacaklarını söylediler. İmza kampanyası sırasında Taksim’de stant açtık. Stantlar bizim için iyi bir araç oldu. İnsanların dikkatini çekti. İnsanlarla sohbet ettik ve bunun çok yararlı olduğunu düşünüyorum. Herkesten destek aldık. Avukatlar, öğrenciler, sinema sanatçılarından, oyuncular ve birçok insandan...

Dün yetki davamız vardı. 26 Temmuz’a ertelendi. Bunlar iktidarla arasındaki bağı kullanarak, yetkiyi 17. işkolu olarak gösterdiler, yani işkolunu değiştirdiler. Biz bu duruma itiraz ettik. Mahkeme de işkolu ve yetki tespiti için

“Balcalı’da direniş kazandı”

Mersin: Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi’nde 16 Mayıs’tan itibaren süren iş bırakma eylemi kazanımla sonuçlandı. Asistan hekimlerin öncülük ettiği ve SES, Dev-Sağlık İş, Adana Tabip Odası tarafından destek-

lenen eylem, iş bırakma eyleminin 6. gününde hastane yönetiminin işçilerin şartlarını kabul etmesiyle başarıyla sonuçlandı. İşçiler tarafından hazırlanan ve içinde çalışma saatleri, 40 hastadan fazla hastaya bakılmaması, mesai bitim saati gibi birçok talebin bulunduğu metni hastane yönetimi imzalanmak zorunda kaldı.

- Önümüzdeki süreçte neler yapmayı planlıyorsunuz?

- 1 Mayıs öncesi ve bu süreci de kapsayan bir eylem planımız vardı, onu uyguladık. Birkaç güne kadar eylem planı çıkartacağız. Şu an düşündüklerimiz Microsoft önünde bir basın açıklaması yapmak. Ses getirecek eylemler düşünüyoruz. Çeşitli yerlerde stant açmaya ve imza kampanyamıza devam edeceğiz.

Ve gücümüzün yettiği oranda bütün kitlesel eylemlere katılacağız.

***

Biz de Casper işçilerinin çağrısına kulak veriyor ve tüm okurlarımızı Casper ürünlerini boykot ederek Casper işçilerinin haklı mücadelesini desteklemeye çağırıyoruz. Casper işçilerinin imza kampanyasına web sitesini ziyaret ederek destek verebilirsiniz.

lenen eylem, iş bırakma eyleminin 6. gününde hastane yönetiminin işçilerin şartlarını kabul etmesiyle başarıyla sonuçlandı. İşçiler tarafından hazırlanan ve içinde çalışma saatleri, 40 hastadan fazla hastaya bakılmaması, mesai bitim saati gibi birçok talebin bulunduğu metni hastane yönetimi imzalanmak zorunda kaldı.

BEDAŞ’ta eylem sürüyor

İstanbul: BEDAŞ’ta taşeron işçiler, haklarını almak için Cuma eylemlerine devam ediyor.

27 Mayıs günü Taksim Meydanı’nda toplanan işçiler, “İşimize, emeğimize, haklarımıza sahip çıkacağız” yazılı pankart açarak, BEDAŞ Genel Müdürlüğü’ne kadar yürüdü. Onteks ve PTT işçilerinin de katıldığı yürüyüşte işçiler, “Taşerona teslim olmayacağız”, “Enerji işçisi köle değildir”, “Can Bebe’ye boykot, direnişe destek” sloganları attı.

Eylemde konuşma yapan Enerji-Sen Genel Başkanı **Kamil Kartal**, ter dökülen emeğin karşılığını almak için mücadelenin aralıksız süreceğini ve patron tarafından gerçekleştirilen soygunun belgelerle açıklanacağını belirtti. Basın açıklamasını okuyan Enerji-Sen yöneticilerinden **Ali Tosun** ise enerji işçileri üzerinde somutlanan sosyal ve ekonomik hukuksuzluğun giderilmesi için eylemlere devam edeceklerini belirtti.

Eylemde Onteks ve PTT işçileri de konuşma yaparak BEDAŞ işçilerinin mücadelesini selamladılar.

Bir elim kaza daha!!! Mevsimlik işçi hayatları...

Evlerinden kilometrelerce uzakta, başka memleketlerde... Ölüm yolculuklarını atlatıp ulaştıkları çadırlar... Ve mevsimlik işçiler... Sağlıksız koşullarda, düşük ücretle geçinmek, karın doyurmak, çocuk büyütme, kış için hazırlık yapmak zorunda olan mevsimlik işçiler... Sabahın 4’ünde başlayan, akşamın 8’ine kadar devam eden çalışma maratonu içinde çocuklarını, kendilerini, yaşamayı unutan mevsimlik işçiler onlar.

Her yıl Nisan ayı geldiğinde başlar onların yolculuk serüveni. Bir ayrıldılar mı evlerinden, çıktılar mı bir kez yola, Çukurova’dan, Orta Anadolu’dan başladıkları gibi Batı’nın geniş tarlalarında, bostanlıklarında, zeytinliklerinde, ormanlıklarında bitirirler yıllık çalışmalarını. Geri döndüklerinde, artık çok zaman geçmiştir. Kundaktaki çocuklar gezmeye başlamış, kimi kadınlar doğurmuş, kimi yaşlılar yitirilmiş olarak dönerler

geri. Bazen hatırlanmazlar döndüklerinde; adları neydi, ne yaparlardı, nasıl geçinirdi, neydi bu dünyadaki maharetleri?

Kimi zaman onların yolculukları daha başlamadan biter. Adıyaman’dan Sivas’a, Urfa’dan Ankara’ya varamadan bir “elim kaza”da katledilirler topluca. “Katliam gibi kaza” manşetleri onlar için atılır. Ve çıktıkları iş yolculukları, ölüm yolculuğu olmuştur onlar için. Öyle hatırlanırlar. Sanki başka çareleri varmış da, “katledilme suçu”nu taammüden işlemler gibi... Ve başka zamanlarda tamamen unutturmaya çalıştığı işçileri, 8’de 8 suçlu bulur sistem.

Gene “elim bir kaza” daha oldu; sistemin kâr hırsına kurban gitti mevsimlik işçiler. İnsan yaşamından daha değerli olan mazot parası uğ-

runa. Patron akşam tarladan dönen işçileri çadırlarına arabayla götürmek yerine Ankara çayı üzerine yaptırdığı derme çatma köprü üzerinden geçmeyi layık görmüştü, çok “mazot” gidiyormuş çünkü... Polatlı’daki Ankara çayı üzerinde yıkıldı tüm umutları, hayalleri daha 12’inde, 20’inde, 45’inde kapılıp gitti hırçın sulara. Köle gibi sömürdükleri yetmezmiş gibi birde ölümle burun buruna yaşamak onların payına düşmüştü çünkü.

(Ankara’dan bir ÖG okuru)

Emekçinin gündemi

Sendikasızsız direnişler

Son dönemde sıkça görülen bir olgu sendikasızsız işçi direnişleridir. Genellikle fabrikalarda devrimci çalışma yapan öncü işçilerin faaliyetlerinin patronu rahatsız etmesi sonucu işçiler işten çıkarılmakta, herhangi bir sendika üyesi olunmadığı için direnişe sendikasızsız şekilde başlanmaktadır. Ontex örneğinde olduğu gibi ise bu mesele daha da ileri ve yoz bir boyuta ulaşabilmekte, sendikal yönetime yönelik muhalefete tahammül gösterilmemesi üzerine sendikacılar ile patronlar ortak hareket edip işçileri kapı önüne koyabilmektedir.

Bu direnişler ülkemizde işçi sınıfının örgütlenme çabaları ile sendikal bürokrasiye karşı mücadeleyi birlikte ve iç içe ele almamız gerektiğini bizlere göstermektedir. İşçilerin öz örgütleri olan sendikalara hakim olan sistem yanlısı, sarı, bürokratik sendikal anlayışın yıkılması için mücadele, işçilerin sendikalarda örgütlenmesiyle beraber ele alınmalı, öncü işçilerin sendika yönetimlerine girmesi için çaba gösterilmelidir. Bugün DDSB'lilerin ve birçok demokrat sendikacının genel merkezler ve şubelerde yönetimde nasıl yer alabildiklerini incelediğimizde de uzun süreli, sabırlı bir mücadele ve işçi kitleleriyle birlikte hareket etmeye verilen önem görülecektir.

Sınıf bilinçli işçilerin en gerici sendikalarda dahi örgütlenme ısrarı ve iddiasına sahip olması gerekir. Örgütlü gücümüzü hesaba katmadan, kısa dönemli başarılarla kurulu düzeni kısa sürede değiştirmenin çok güç olduğu açıktır. Bu konuda doğru adımlar atılmadığında veya gerçekliğimize aykırı taleplerle açığa çıktığında kısa sürede patronun, fabrika örgütlenmesi de sendika temsilcileri ile patronun ortak hareket ederek öncü işçilere karşı saldırıya geçmesi ve işçiler içindeki hareketliliği bastırabilmesi mümkün olabilmektedir.

Bu noktada dikkat etmemiz gereken konu **sendikaları reddeden sol yaklaşıma** prim verilmemesidir. Sendikaların işçilerin evi olduğunu, sistemin bu nedenle sendikaları kendi işbirlikçileri ile denetime almak istedikleri ve bu noktada başarılı oldukları, buna karşın en gericisinde olsa dahi çalışma yapmaktan kesinlikle vazgeçmememiz gerektiğini unutmamalıyız. Birçok fabrikada devrimci, sınıf bilinçli işçiler çalışmasına karşın sendikaların şube veya merkezlerini beğenmediklerinden kendi olanakları ile devrimci propaganda yaptığını ancak sendikaya üye olmaktan imtina ettiğini, işten çıkarıldığında direnişe geçse dahi sendika ile iletişime geçmediğini, sendikal çalışmayı küçümsediğini görmekteyiz. Bu da yoğun baskı ve sömürü altındaki işçi kitesinin ekonomik ve demokratik haklarını savunmak yerine çevremizde ulaşabildiğimiz birkaç işçiyi devrimciyleştirmekle yetinen bir çalışmayı bize dayatmaktadır.

Sendikaların dahil olmadığı ve işçilerin faaliyetçisi oldukları devrimci örgütlerin desteği ile direnişi sürdürmeleri de ciddi sıkıntıları beraberinde getirmektedir. İlk günlerde işçilerin, ilk haftalarda duyarlı kamuoyunun desteğinin genellikle azaldığı bu direnişler kısa sürede bir devrimci yapının kendi direnişine dönüştüğü izlenimini ortaya çıkarmaktadır. Bu patron ve sendikanın direnişteki işçiyi diğer işçilerden soyutlama, işçinin derdinin aslında "farklı" olduğu propagandasını yapmaya müsait bir ortam da yaratmakta ve genellikle sorunun çözümünü zora sokmaktadır. Bir diğer konu da devrim yapma iddiasıyla ortaya çıkan hareketlerin farklı fabrikaların önünde direnen işçi faaliyetçilerini kendi öz gücüne dayanarak desteklemesi ve diğer örgütlü güçlerini destek ve dayanışma için seferber etmesi devrimci örgütlerin ekonomist mücadeleye kısıtlanmasına ve sendikacılaşmasına sebep olabilecek bir tehlike içermektedir.

Bu sorunların aşılması tüm duyarlı kamuoyunun görevidir. Bizlerin tüm direnişçi işçilerin yanında olmamız şarttır. Direnişçi işçilerin hangi devrimci veya demokrat örgütün faaliyetçisi olduğu bizler için bir sorun olmamalıdır. Bu anlamda devrimci, ilerici örgütlerin direnişteki işçilerle dayanışmak için daha koordineli hareket etmesi için adım atmak gereklidir. Bunlarla beraber, daha etkili sonuçlar vermesi açısından mücadeleci, sınıf sendikacılığı ilkeleriyle hareket eden, devrimci demokrat sendikacıların yönetimde olduğu sendikaların bu direnişleri sahiplenmesi, kendi öz kaynaklarıyla direnişi desteklemesi, eylemlere-etkinliklere katılması ve eğer bir sendikal ihanet varsa söz konusu sendikaya sendikal alan üzerinden de baskı yapması ve çözümünü dayatması oldukça önemlidir.

Direnişin 100'ü

İzmir: Konak Belediyesi taşeron işçileri 100 gündür, sendika hakkı için, iyi bir yaşam, onurlu bir gelecek için Konak Belediyesi önünde direnişte.

Konak Belediyesi Efe Kent AŞ taşeron şirketinde çalışan temizlik işçileri 60 günlük ücretlerini alamadıkları için 25 Şubat 2011'de iş bırakma eylemi yaptı. Elleri dövizlerle CHP'ye ait Konak Belediyesi önünde beklemeye başladılar. Bir süre sonra yanlarına görüşmeye gelen Belediye Başkanı **Hakan Tartan** işçilere "Sizler taşeron işçilerisiniz, 700 TL'ye çalışmak isteyen çalışır, çalışmak istemeyen işi bırakır gider. Biz bu krizde Ege Bölgesinde bir milyon işsiz varken sizi işe aldık. Ücretiniz az olabilir ama sigortanız yatıyor" dedi.

Bugün 100. gününde olan işçilerin direnişi işte böyle başladı. 8 kişi olarak direnişe başlayan işçiler 2. gün 60 kişi oldular. Ve çok fazla zaman kaybetmeden Efe Kent AŞ'ye bağlı diğer belediyeleri gezerek direnişi büyütme adına işçileri direnişe çağırdılar. Böylece 70 kişi oldular

Belediye binasını işgal eden, basın açıklamalarıyla, yürüyüşlerle sesini duyurmak isteyen, onlarca kez polis terörüne maruz kalan, gözaltına alınan, açlık grevine-ölüm orucuna giren, her seferinde farklı bir eylem biçimiyle sesini duyurmak isteyen bu işçiler bir yana, CHP ve ona ait belediyeler aymazlıkla billboardlara "Taşeronu bitirdik" diye afişler astılar. Bugün işçilerle görüştüğümüzde bize; binlerce işçinin hala taşeronda çalıştığını söylüyorlar. Direnişi bugüne kadar kazanamamalarının sebebini de "Eğer biz bugün kazanırsak, binlerce taşeron işçi, kadrolu ve sendikalı olmak için seçim öncesi direnişe çıkar.

Sınıf dayanışmasına soruşturma

İzmir: Türk iş, KESK, Hak-İş ve Memur Sen'in aldığı karar neticesinde TEKEL işçilerinin direnişine destek olmak için 2 Şubat 2010'daki iş bırakma eylemine İzmir genelinde yoğun bir katılım olmuştu. Belediye işçileri de iş bırakma eylemine etkili bir katılım sağlamışlardı. Çok sayıda belediye otobüsü çalışmamış, otobüs duraklarında yığılmalar olmuştu.

Bu yüzden bize haklarımızı vermiyorlar" diyerek açıklıyorlar.

4 Mayıs'ta CHP binasını işgal ettiklerinde CHP Konak İlçe Başkanı **Aytekun Tunus**, işçilere tepki göstererek şöyle demişti: "Bu işin dışarıdan yapıldığını biliyoruz. Seçimler öncesi provokatif bir hareket bu. Bu işçilerin belediye ile, partimiz ile ilgisi yok. Belediyenin iş verdiği taşeron firmanın eski elemanları. Bu işçiler birilerinin yönlendirmesiyle partimize zarar vermek amacıyla yapıyor. Ancak bunların bu harekete de ne yazık ki müsaade ediliyor." CHP'li birisinin böyle bir açıklama yapması Konak işçilerinin direnişlerinde seçimin rolünü doğrular nitelikte.

Konak Belediye Başkanı Hakan Tartan da, "Bu işçiler bizim işçimiz değil, taşeron firmanın. Dolayısıyla konu bizi ilgilendirmiyor" şeklinde açıklamalar yapmaktan geri durmuyor. Bu söylem düzen partilerinin işçiye bakış açısını açıklar nitelikte olmalı. Hakan Tartan'a da sormak lazım, senin partin değil mi taşeronu bitirdik reklamlarıyla İzmir sokaklarını kirleten? Miting alanlarında taşeronu kaldırdık diyen CHP değil miydi? Bu ikiyüzlülüğün dibe vurduğu an olsa gerek.

Bu direnişin düzen partileri tarafından olan yüzü. Direnişin bir de emek mücadelesi

verdiğini iddia eden sendikalar-dan olan yanı var. Demokrat olduğunu söyleyen siyasi partiler bir yana sendikalar da işçilere destek vermiyor. 2 Mayıs'ta Birleşik Metal-İş'i işgal ettikten sonra "Sendikaları seçim malzemesi yapan, aidatlarını seçim politikasında harcayan sendikacıların yakalarına yapışacağız. Biz 67 gündür burada oturuyoruz, onlar Aziz Kocaoğlu'na, Hakan Tartan'a desteğe gidiyorlar. İşçilerin yanında olması gereken sendikaları, sokağa yanımıza bekliyoruz. Yanımıza gelmezlerse onları o koltuklarında rahatsız edeceğiz, oturtmayacağız. Bundan sonra Belediye İş Sendikası'nda olanları, il binasında olanları seyredin" diyen bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Düzen partilerinin ikiyüzlülüğüne, sendikaların bürokratlığına rağmen bu direniş sürüyor.

"Akdeniz Üniversitesinde taşeron işçiler eylemde"

Mersin: Antalya Akdeniz Üniversitesi Hastanesi'nde taşeron bir şirkette çalışan sağlık işçileri, taşeron sistemine karşı kitlesel bir eylem düzenledi. 27 Mayıs Cuma günü, Akdeniz Üniversitesi A Blok önünde biraraya gelen Dev-Sağlık İş üyesi yüzlerce işçi kadrolu iş talebiyle yaptıkları eyleme Akdeniz Üniversitesi hastanesinden taşeronun silineceklerini ifade etti.

Mutlu Akü'de işçiler kazandı

İstanbul: Tuzla'da bulunan Mutlu Akü'de Petrol-İş Sendikası ile patron arasındaki toplu iş sözleşmelerinde ücret zammı konusunda anlaşma sağlanamaması üzerine 24 Mayıs'ta başlayan grev kazanımla sonuçlandı. 5 saatlik greve direnişte olan Kampana deri işçileri de destek verdi. Grevin erkenden zaferle sonuçlanması işçilerin moralini yükseltti.

Eğitim-Sen Genel Kurulu Üzerine

Eğitim Sen 8. Genel Kurulunu tamamlayarak, yeni sürecin örgütlenmesinde önemli tüzük değişiklikleri ile sürece dair “emekçilerden taraf” bir eğilim sergilemiş oldu. Gerçekleştirilen tüzük değişikliklerinin sendikal hareketin yaşadığı krize ilişkin sürecin örgütlenmesinin çıkışı olarak mı algılandığı yoksa, sendikal hareketin yaşadığı krizin sorumlusu olan bürokratik uzlaşmacı sendikal anlayışa dair biriken hoşnutsuzlukları “dindirmenin” aracı olarak mı algılandığı zaman içerisinde açığa çıkacaktır.

Genel Kurulu bütünlüklü değerlendirdiğimizde iki yön açığa çıkmaktadır. Gerçekleştirilen tüzük değişiklikleri ve bir önceki dönemleri tekrar eden ve Genel Kurulu şekillendiren koltuk pazarlıkları ekseninde yönetim kurulunun oluşturulması. Bu iki halkadan hareketle Genel Kurulu değerlendirdiğimizde karşımıza “tutarsız” bir tablo çıkmaktadır.

Genel kurullar, sendikal hareketin sorunlarının tartışıldığı, sendikal hareketin yaşadığı sorunlara dair çözümler-

önüne sermektedir.

Tüm bunlardan hareketle tüzük değişikliklerini kısaca değerlendirebiliriz.

*Anadilde eğitim hakkı;

Hakim sınıfların saldırıları sonrasında, sendika kapanacak kaygısından hareketle 2005 Temmuz’unda sendika olağanüstü genel kurula götürülerek anadilde eğitim hakkı tüzükten çıkartılmış, devamında gönlümüzde savunuyoruz aymazlığıyla Eğitim-Sen tarihinde kara bir leke olarak hafızalara kazınan sahneler yaşanmıştır. Bürokratik uzlaşmacı sendikal çizgi “yasalar sendikayı kapatıyor” diyerek en insani bir talep olan anadilde eğitim hakkını savunmamıştı. Mücadele etmek, bu hakkı savunmak yerine kendilerini yasaya uydurmaya çalıştıkları hala hafızalarımızdaki yerini korumaktadır. Anadilde eğitim hakkı düşüncesinden hareketle işyerlerinde bu hakkın sahiplenilmesine dair bir eğilim yaratılmadığı ölçüde bu söylem vitrin olarak yer alacak ve günah çıkartmaktan öteye gitmeyecektir.

*Güvencesiz çalıştırılan eğitim emekçilerinin örgütlenmesi;

gerçeklikten hareketle fiili meşru mücadele kendini dayatmaktadır. Güvencesizlerin örgütlenerek mücadeleye dahil edilmesi için komisyonlar oluşturulmalı, söylemin pratikteki karşılığının savunucusu olmalıyız. Bürokratik uzlaşmacı sendikal çizginin güvencesizlerin örgütlenmesindeki duyarsızlığı, yapılan değişikliğe rağmen güvencesizlerin örgütlenmesinde daha ısrarcı olmamızı zorunlu kılmaktadır.

*Grev hakkı;

Grevli, toplu sözleşmeli sendika talebi ekseninde sürdürülen mücadele şu gerçeği ispatlamıştır; grev emekçiler açısından bir hak ve hak verilmez alınır. Yani grev emekçilere birileri tarafından sunulacak bir “lütuf” değildir. Bu bağlamda “uzlaşmazlık halinde ise grev hakkı kullanılır” olarak tüzükte yerini alan emekçilerin sendikal mücadeledeki olmazsa olmazı grev hakkının niteliğine uygun, sıradanlaştırılmadan kullanılması ve savunulması gerekmektedir.

Grev hakkı olmayan sendikal örgütlenmeler sendika olmaktan öte dernek işlevi görmektedir. Sendikal mücadeleyi mevcut sendikalar yasasına, daha doğrusu hakim sınıfların belirlediği kalıba “sığdırmaya” çalışmak bürokratik sendikal anlayışın bugüne kadar sergilediği pratiğin kendisidir.

25 Kasım grevi ile kamu alanında hayatı durdurarak emekçilerin kendi gerçekliklerinin farkına varması sağlanmıştır. 25 Kasım grevi sonrası sürece baktığımızda sürekliliğinin sağlanmadığını, yapılanla yetinen bir eylem pratiği olarak algılandığı açıktır. Mevcut bürokratik sendikal anlayış grev hakkının kazanılmasına dair 25 Kasım’ı sıradan protesto mantığına indirgeyerek sürekliliğini sağlamamıştır.

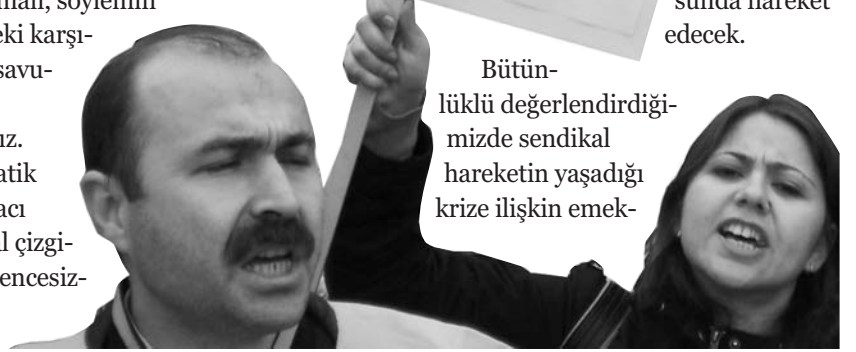
Genel Kurul sonrası örgütlenecek dönemde grev hakkı kullanılır söyleminin pratikteki karşılığını hep birlikte göreceğiz.

*Örgütlenme modeli;

Genel Kurulda yapılan değişiklikle MYK (Merkez Yönetim Kurulu), Merkez Yürütme Kuruluna dönüştürülerek, MYK üyeleri 81 şube başkanı, il temsilcileri, denetleme ve disiplin kurulu üyeleri, genel kurulda seçilecek 17 kişinin katılımıyla oluşturulacak **Türkiye meclisi** kurulması kararı alındı. Bu doğrultuda şubelerin örgütlenerek il ilçe temsilciliklerinin yapılması sağlanacak. Şube yürütme kurulları iş yeri temsilcileri ve şube bünyesinde oluşturulan birimler seçtiği temsilcilerden

oluşacak olan iş yeri temsilciler meclisinin kararları doğrultusunda hareket edecek.

Bütünlüklü değerlendirdiğimizde sendikal hareketin yaşadığı krize ilişkin emek-

Eğitim Sen 8. Genel Kurulunu tamamlayarak, yeni sürecin örgütlenmesinde önemli tüzük değişiklikleri ile sürece dair “emekçilerden taraf” bir eğilim sergilemiş oldu.

rin üretildiği vb. canlı tartışmalarla, sendikal mücadeleyi sınıf mücadelesine kanalize eden yönün açığa çıktığı alanlar olması gerekirken; yönetim pazarlığına endekslenmiş sayı tartışmalarının genel kurula damgasını vurduğu, ilkelere kopuk hayata geçirilen “ittifakların” sendikal mücadeleye dair yaratacağı “kazanımlarda” günümüz gerçekliğine ışık tutmaktadır. 8. Genel Kurul da önceki genel kurulları tekrar ederek bu tablonun ötesine gidememiştir. Tüzük değişikliklerini Genel Kurulun genel havasından, yönetim kurulunun oluşturulma biçiminden soyut ele almak bir yanıyla eksik bir değerlendirme olacaktır. Bu bağlamda tüzük değişikliklerini ele almak ve sonuçlar çıkarmak gerekmektedir.

Gerçekleştirilen tüzük değişiklikleri sendikal hareket açısından önemli olmakla birlikte; tartışma-tartıştırmadan yoksun olması, geçmişin özeleştirisini (anadilde eğitim) vermemesi, önümüzdeki dönemde meclis tipi yapılanmaya dair karar olsa da “anda” benimsenen koltuk pazarlıklarına dayalı yönetim oluşturulması Genel Kurulun kendi içindeki tutarsızlığı gözler

Özellikle neo-liberal politikalar bağlamında kamunun tasfiyesine paralel hayata geçirilmeye çalışılan güvencesiz (4/B, 4/C, ücretli, taşeron) çalıştırma biçimleri eğitim alanında emekçilere dönük saldırıların esas yönünü oluşturmaktadır. Güvencesiz çalıştırma biçimlerinin hayata geçmesi ile birlikte Eğitim-Sen sürece müdahale etmede gerekli duyarlılığı sergilememiş, bu alanın örgütlenmesine dönük politika oluşturmada sürekliliği sağlamış, kazanımı amaçlayan hiçbir çalışma içine girmemiştir.

Güvencesiz çalıştırma biçimlerine karşı kamuoyunda tartışıldığı dönemlerde “benim de söyleyecek sözüm olsun” yaklaşımından hareketle “protesto” etmekle yetinerek Genel Kurul raporlarına ilştirilecek bir “yaptıkları-mız”dan öteye gitmemiştir.

Emeğe dönük saldırıların sonucunu işaret eden güvencesizlik, sendikal mücadelenin yükseltilmesinde önemli bir potansiyeli içinde barındırmaktadır. Buna rağmen bu alanın örgütlenmesine kayıtsız kalınarak yasaların “izin” verdiği emekçiler örgütlenerek diğer emekçiler görmezden gelinmiştir. Tam da bu

çilerin karar alma süreçlerinde demokratik katılımlarının sağlanması konusunda gerekli duyarlılık, bürokratik sendikal anlayışın çizgisi gereği bugüne kadar yerine getirilmemiştir. İşyeri örgütlenmeleri önemini yitirmiş sendikal anlayış şube yönetimlerinde kendini var etmeye endeksleyerek iş yerlerinden kopuk bir hat açığa çıkarılmıştır. “Sendikal örgütlenme iş yerinde başlar” gerçekliği bürokratik sendikal anlayışın gündeminde olmadığı için mevcut sendikal anlayış emekçileri sendikalarında cisimleştirmede tam bir çıkmaz yaşamaktadırlar.

Sorunsal açık ortadayken gerçekleştirilen örgütlenme modeline ilişkin değişiklikler bizler açısından önemlidir. Yazının girişinde de belirttiğimiz şu gerçeğin altını çizmekte fayda var; bir taraftan örgütlenme modeline ilişkin yeni kararlar alınırken diğer taraftan anda oluşturulmak istenen yönetim kurulu için yapılan koltuk pazarlıkları genel kuruldaki tutarsızlığı hatırlatmamızı gerekli kılmaktadır.

Sendikal hareketin yaşadığı sorunlara çözüm üreterek, sendikal hareketi sınıf mücadelesine kanalize etme kaygısı biz DDSB’li emekçilerin esas gündemidir. Mevcut tüzüklerde sadece kağıt üzerindeki değişikliklerle güçlü, fiili, meşru mücadele çizgisini esas alan bir Eğitim-Sen’in yaratılmayacağı aşıkardır. Tüzükte gerçekleştirilen değişikliklere ilişkin önemi kavramakla birlikte örgütün, emekçileri sürecin bütününde mücadelenin bileşeni haline getiremediği oranda, mevcut sorunların üstesinden gelinemeyeceği bilinmelidir.

Sendikal hareketin yaşadığı krizi aşmanın belirleyici yönü emekçilerin yaşadığı sorunları sahiplenmek ve yükümüzü emekçilere dönerek fiili meşru mücadele temelinde -özellikle güvencesiz emekçilerin örgütlenmesine gereken önemi vererek- sendikal mücadeleyi toplumsal mücadeleyle birleştirmektir.

Bu doğrultuda belirlediğimiz “Güçlü bir Eğitim-Sen için örgütlü DDSB” perspektifinden hareketle sendikal sürece müdahil olmamız, çalışmalarımızı bu doğrultuda geliştirmemiz gerekmektedir.

Hayaldi kâbus oldu!

12 Haziran seçimleri yaklaştıkça siyasi atmosfer ısınmakta buna paralel egemenlerinin vaatlerindeki "çılgınlığın" arttığına hiç şüphe yok. Egemen parti olmasının da avantajını kullanarak seçim çalışmalarını hızlandıran AKP, emekçi halkımızın düşlerini kâbusa çevirme planlarını bir bir açıklıyor.

Billboardları dolduran "**Hayaldi, gerçek oldu**" afişleri bazı gerçekleri işaret ediyor. Sağlıktan ulaşımaya birçok konuyu ele alan şiarlar her ne kadar hayallerin "gerçek"leştirilmiş olduğu propagandasını yapsa da tüm bunlar büyük bir aldatmacadan ibaret. Tüm bu yalan rüzgarından ülkemiz köylülerinin payına düşen de oldukça komik.

AKP döneminde tarımın notası; "Si bemol sömürü"

AKP başlattığı seçim çalışmaları

kapsamında üretici köylüye yönelik yaptıkları ile övünüyor. Hakkıdır! Zira o efendilerinin politikalarını hayata geçirmede oldukça önemli girişimlerde bulundu. AKP'ye göre tarımda kredi faizleri azaltılmış, tarımsal bütçe desteklenmiş, mazot destekleme primleri artırılmış ve tarım alanında dünya yedinciliğine yüksel(til)mişiz vb. AKP bunları yapmış ama ne hikmetse gerçek yaşamda olan, köylünün gündün güne daha fazla **mülksüzleşmesi** olmuş!

2009 yılına göre 2010'da buğday alım fiyatı yüzde 10 artışla 50 kuruştan 55 kuruşa yükselmiştir. Köylünün temel girdisi olan amonyum nitratın kilo-

İstikrar sürsün, sömürü büyüsün**hayaldi, gerçek oldu!**

su 51 kuruştan 66 kuruşa (% 31.3), ürenin kilosu 73 kuruştan 83 kuruşa (% 13), DAP'ın kilosu 82 kuruştan 1 TL'ye (% 21.9), mazotun litresi 2.45 TL'den 3.15TL'ye (% 28) yükselmiştir. Başka bir deyişle köylünün ürettiği ürünün satış fiyatı yüzde 10 artarken, üretim girdilerinin fiyatı ortalama yüzde 20'nin üzerinde artmış, yani köylü yoksullaşmıştır. Bir başka konu ise Avrupa'da birinciliğe dünyada ise yedinciliğe yükselmemiz! Emperyalist-kapitalist sistemin bu ve buna benzer yaptığı sıralamalar elbette **emperyalist şirketlerin kâr oranlarına göre** belirlenmektedir. Tekellerin tarım ülkelerinde sürdürdüğü sömürü istikrarının gelişimine göre o ülkenin tarımı önem kazanmaktadır. Yani Türkiye tarımını dünya yedinciliğine taşıyan AKP'nin tarım alanındaki sömürüsüdür.

Tarım sigortasında tam destek mi şirketlere peşkeş mi?

Değinilmesi gereken bir başka önemli konu ise tarım sigortasındaki desteklemedir. AKP'nin en çok değindiği konulardan birisi olan sigorta poliçelerinin yarısının devlet tarafından ödenmesinin köylüye hiçbir faydası yoktur. Neden mi? **Burada da AKP kaşıkla verip kepçe ile almaktadır.** Sigorta poliçelerinin % 50'sinin devlet tarafından ödenmesi kararı meclisten geçtikten sonra sigorta primlerine % 50 zam yapıldı. Devlet bütçesinden gelen "destek" ise sigorta şirketlerinin kasasına gitti.

Tarımda olduğu gibi hayvancılıkta da aynı yöntemle başvuruldu. Et krizi ile birlikte desteklenmesi gereken hayvan üreticileri yalnız bırakıldı. İthalata ağırlık verilerek emperyalist şirketlerin rahatı için ciddi bütçe aktarımları yapıldı.

AKP, bu seçimlerden de başarılı çıktığı takdirde üreticiyi iyi günlerin beklemediğini söylüyor. Bu iyi günler ise birkaç yasa ile ifade ediliyor. Bunlar; Çay Kanunu Tasarısı, Tarım Bakanlığı Teşkilat Yasa Tasarısı, Köy Kanunu Tasarısı ve Bitki Koruma ve Biyoçeşitlilik Yasa Tasarısıdır. Çay Kanunu Tasarısı ile Çay-Kur işlevsiz bırakılarak ortadan kaldırılmak istenmektedir. Çay-Kur'un işlevsiz kalması ile beraber açılan alan çay tekellerine terk edilecek. Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Teşkilat Yasa Tasarısı ile ise Tarım ve Köyişleri Bakanlığı isminden "Köyişleri" ifadesi kaldırılarak, yerine "gıda" kelimesi konulacaktır. Zaten işlev görmeyen bakanlık görev ve yetki alanından uzaklaşarak sadece gıda şirketleri ile ilgilenecek. Köy Kanunu tasarısı ile köyü köy yapan orman, mera, yaylak, kışlak, çayır, harman yeri gibi alanların satışa sunulması yasallaştırılırken, Bitki Koruma ve Biyoçeşitlilik Yasa Tasarısı ile bu alanların kullanım hakkı devlet tarafından oluşturulacak bir heyet tarafından belirlenecek.

Son olarak söylemek gerekir ki; AKP'nin tarım politikası aslında istikrarın sömürü açısından sürmesinden ibarettir. Nasıl sloganlarında "İstikrar sürsün Türkiye büyüsün!" deniliyorsa bize de bunun tercümanlığını yapmak ve halkın dilinden konuşmak düşer;

İstikrar sürsün, sömürü büyüsün!**Sempozyuma çağrı**

Dünyada ve ülkemizde uluslararası şirketlerin doğayı sömürerek aşırı kâr elde etme hırsı, yağma ve talanı sürdürerek yaşam alanlarını yıkıma uğratması insanlığın başına gelebilecek en büyük felaket olmaktadır.

Doğaya ve yaşam alanlarına yönelik saldırıların önündeki engeller hukuksal dayanakları oluşturularak bir bir kaldırılırken her türlü medya aracı bu rant projelerinin hayata geçirilmesi için devreye sokulmaktadır. Yakın tarihimiz, yaşanan "felaketlerin" büyük bir maharetle nasıl atlatıldığına tanıklık etmiştir. Halkın sağlığı, çevre ve doğanın uğradığı yıkım biraz olsun hesaba katılmadan söylenen yalanlar yaşananları ve gerçeği hep gölgede bırakmıştır. (...)

Sempozyumu düzenleme amacımızın başında doğaya ve yaşam alanlarına yönelik gelişen tüm bu saldırıların nedenlerini kavramak, aydınlanmak ve aydınlatmak gelmektedir. Dünyada ve ülkemizde doğanın ve çevrenin korunması bilinci ve oluşan duyarlılık gelişen saldırılara karşı örgütlenme ve mücadele etme ihtiyacı daha fazla artmakta ve kitlesel bir görünüm kazanmaktadır. Süreci anlamak ve anlamlandırmak, deneyimlerden yararlanarak ortak bir mücadele hattı yaratmak ihtiyacımız olan en temel notayı oluşturmaktadır.

Doğaya, çevreye ve yaşam alanlarına yönelik yıkım politikalarına karşı çalışmalarımızın daha örgütlü ve sistemli hale getirilmesinin bir adımı olarak örgütleyeceğimiz sempozyum çalışmamız dışımızda aynı zemin üzerinde yürüyen mücadelelere ilimizi de yoğunlaştırmamızı sağlayacaktır.

Japonya'da yaşanan felaketin ardından bir kez daha kamuoyunun gündemine oturan Nükleer Santraller ve ülkemizde bu ölüm makinelerinin kurulmak istenmesi sempozyumun önemli gündemlerinde biri olacaktır. HESLER ve suyun ticarileştirilmesi konusu mücadele deneyimleriyle birlikte tartışılacaktır. Munzur coğrafyasında yaşanan çevresel sorunlar sempozyumda ayrı bir oturum olarak katılımcıların gündemine taşınacaktır. 1 milyon evin yıkılacağıın dillendirildiği son günlerde yaşam alanlarının ve çevrenin talanı anlamına gelen kentsel dönüşüm saldırısı önemi ve güncelliği nedeniyle sempozyumda ayrı bir oturumla işlenecektir.

Sempozyumumuz; uluslararası katılımcı konukların, akademisyen ve uzmanların, yerel yönetici ve çeşitli kurum temsilcilerin katılımıyla gerçekleştirilecek, konu ettiğimiz gündemler oturum sırasında ve serbest kürsü bölümlerinde çeşitli sunum ve tartışmalarla sonuca götürülecektir. Sempozyum çalışmalarımızın örgütlenmesinde sorumluluk üstlenen Gülsusu-Gülsuyu Güzelleştirme Derneği'ne katkılarından dolayı şimdiden teşekkür ediyoruz.

Tarih: 19 Haziran Pazar**Yer:** Türkan Saylan Kültür Merkezi**Saat:** 10.00-17.00**(Munzur Çevre Derneği- ATİK)****Dilovası'nda termik santral eylemi**

Kartal: 29 Mayıs'ta Dilovası'nda termik santrale karşı eylem vardı. **Dilovası Koruma ve Geliştirme Platformu** tarafından organize edilen protesto mitingi 29 Mayıs günü yapıldı. **Termik santral istemiyoruz** diyerek haykıran halkın yanı sıra Dilovası gençliği de "Termik Santral İstemiyoruz" isimli bir rap grubu kurarak tepkilerini farklı bir biçimde dile getirdi.

Gümüşdamla köylüleri HES'leri protesto etti

Mersin: Antalya Akseki'ye bağlı Gümüşdamla Köyü'nde yapımı devam eden Değirmen Regülatörü ve HES, 28

Mayıs'ta düzenlenen yürüyüşle protesto edildi. **Gümüşdamlalılar Derneği** ve **Derelerin Kardeşliği Platformu** öncülüğünde örgütlenen eylem birçok çevre platformu da destek verdi. Köy meydanından sloganlarla izinsiz yapımı devam eden santrale doğru yürüyüşe geçen kitlenin yolu jandarma tarafından kesilerek eylem engellenmek istendi. Köylüler basın açıklamasını şantiyenin yakınında yaparak eylemi sonlandırdı.

Şarköylüler santral istemiyor!

H. Merkezi: 24 Mayıs günü Tekirdağ'ın Şarköy ilçesi Kızılcaerziköy'de kurulacak olan Doğalgaz Çevrim Sant-

rali'nin Çevre Etki Değerlendirme (ÇED) toplantısını protesto eden köylüler santralin çevreye zarar vereceğini dile getirdiler. Toplantıya AKP ve CHP yetkilileri de katıldı. TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Tekirdağ Şubesi Başkanı Dr. Cemal Polat yaptığı basın açıklamasında, santralin toprağa, suya, havaya ve denize zarar vereceğini söyledi. Köylüler adına konuşan **Rahmi Gürsoy** da; köylüler olarak topraklarına sahip çıkacaklarını, bu verimli arazilere zeytin, ayçiçeği ve üzüm ekildiğini, şirketin alacağı 50 kişi nedeniyle geleceklerini karartmayacaklarını söyledi. Bakanlık temsilcileri ÇED toplantısına köyde ikamet edenlerin katılmadığının tutanağını tutarak ilçeden yuhalanarak ayrıldılar.

88 yıl sonra Kürt sorununu keşfeden CHP, çözümü de 20 yıllık anlaşmada buldu(!)

12 Haziran parlamento seçimlerinin gerici, faşist düzen partileri tarafından oylarına talip olunan ve bu uğurda binbir takla atılan, son yılların moda deyimiyse malum siyasi partilere (daha bir gün önceki) "ezberi" (bir gün sonra geri vitese taksa da) bozduran Kürt ulusuna yönelik CHP de "atağa kalktı." Zira o da gördü ki; bu memlekette Kürt ulusal sorununu görmezden gelerek siyaset yapmak imkansızdır.

Her ne kadar 1 ay önce seçim bildirgelerinin "Yerel Yönetimler" başlıklı bölümünde yer verilmiş olsa da, CHP'nin "demokrat", "Kürt", "Alevi" genel başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun Hakkâri mitinginde dile getirdiği "Avrupa

Yerel Yönetimler Özerklik Şartı üzerindeki TC devletinin çekincelerini "iktidar oldukları takdirde" kaldıracaklarını ifade etmesi gündemin öne çıkan konularından biri oldu geçti-

Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'nda kabul edilmeyen maddeler

- * Yerel makamları doğrudan ilgilendiren planlama ve karar süreçlerinde kendilerine danışılması,
- * Yerel yönetimlerin iç örgütlenmelerinin kendilerince belirlenmesi,
- * Yerel olarak seçilmiş kişilerin görevleriyle bağdaşmayacak işlev ve faaliyetlerinin kanun ve temel hukuk ilkelerine göre belirlenmesi,
- * Yerel yönetimlere kaynak sağlanmasında hizmet maliyetlerindeki artışların mümkün olduğunca hesaba katılması,
- * Yeniden dağıtılacak mali kaynakların yerel makamlara tahsisinin nasıl yapılacağı konusunda, yerel yönetimlere önceden danışılması,
- * Yapılacak mali yardımların, yerel yönetimlerin kendi politikalarını uygulama konusunda temel özgürlüklerini mümkün olduğu ölçüde ortadan kaldırılmaması,
- * Yerel yönetimlerin haklarını savunabilmeleri için uluslararası yerel yönetim birimleriyle işbirliği yapabilmeleri, uluslararası birliklere katılabilmeleri,
- * Yerel yönetimlerin iç hukukta kendilerine tanınmış olan yetkileri serbestçe savunabilmek için yargı yoluna başvurabilmeleri.

ğimiz haftalarda.

Kılıçdaroğlu, bununla da yetinmedi, seçim barajını düşüreceklerini, "bölgede" geçmiş dönemde yaşananların araştırılacağı tarafsız bir komisyon kuracaklarını, "talep eden" yurttaşlara ana-dillerini öğrenme olanakları sunacaklarını da ifade etti.

Kılıçdaroğlu'na bunları söyleteler bir yana, gündemde en büyük yeri işgal eden, başbakana "terör örgütünün uzantısı" dediği BDP'yle ittifak kurduğunu iddia ettirip "özerklik isteyen özerklik vaat ediyor. Bunlarda sınır yok..." dedirten, Bülent Arınç'a ise daha da ileri gidip "ihanet" ilan ettiren "Avrupa Yerel Yönetimler Şartı"na daha yakından bakalım. Kılıçdaroğlu'nun o çok yankı uyandıran, "Kürt sorununa çözüm" diye ileri sürdüğü şart, iddia edildiği gibi Ulusal Hareketin demokratik özerklik talebine karşılık geliyor mu?

Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı

"Yerel idarelerin güçlendirilmesi, özerkliklerinin savunulması, yerinden yönetim ve demokrasi ilkelerine dayanan bir Avrupa" ilkeleri üzerinden oluşturulan "Avrupa Yerel Yönetimler Şartı" TC'nin de kurucu üyesi olduğu Avrupa Konseyi tarafından 1981-1984 yılları arasında yürütülen "yerel idarelerin özerkliği" tartışması sonucu 1985'te ortaya çıktı.

TC'nin 1988'de imzaladığı ve 1993'te yürürlüğe koyduğu "şart"ın esasını oluşturan maddelerinin yürürlüğe girmesi ise Bakanlar Kurulu'nun yetkisine bırakıldı. Bu maddeler yerel yönetimlerin mali kaynak sağlanması, yerel yönetimlerin kendi iç organizasyonlarını yapma, bu yönetimlere dış ilişkilerde karar alma hakkı vb. idi. Yani dişe dokunur ne varsa "şart" içinde, TC devleti tarafından, elbette ki en başta Kürt ulusal sorunundaki inkar, imha ve ret üzerine kurulu siyaseti ve "bölünme" fobisiyle reddedilmişti.

Görüldüğü gibi aslında epey eski bir konu olan yerel yönetimler meselesi CHP'nin ancak aklına gelmiş olacak ki, seçim malzemesi yapılarak Kürt ulusunun oylarına talip olabilmekte. Ama yine de CHP'nin bu "buluşu" tozlu arşivler içinde binbir emekle ortaya çıkardığı da düşünülmesin! Zira Ekim 2007'de toplanan Demokratik Toplum Kongresi'nde kabul edilen "demokratik özerklik" politikası ve talebi çerçevesinde ulusal hareketin çeşitli kesimleri tarafından zaman zaman zaten dile getirilmekteydi bu konu.

88 yıllık cumhuriyet tarihinin başından itibaren var olan CHP, bunca yıl sonra Kürt ulusal sorununu "keşfettiği" yetmiyormuş gibi bir de aklınca "çözüm" de buluyor. **Hem de**

20 yıllık bir anlaşmada!

CHP genel başkanı olduğundan bu yana "Kürt ulusal sorunu", "demokrasi" vb. konularda ettiği her lafı bir sonraki durağında reddetmiş olan Kılıçdaroğlu, bu kez "çözümünü" savundu ama tabii "BDP'nin önerisiyle alakası olmadığı", bunun eyalet anlamına gelmediğinin altını defalarca çizerek "yanlış anlamaların" da önüne geçmiş oldu. Olur ya, ezilen Kürt ulusunun haklı bir talebini yerine getirmek için bir adım attığı düşünülürdü (maazallah!)

CHP, yeni dizaynda rol çalmaya çalışıyor

Ülkenin emperyalist projelerle yeniden yapılandırma sürecinin ürünü olan AKP'nin başta Kürt ulusal sorunu olmak üzere yaptığı hamlelerden sonra CHP de seçim sürecinin de itici kuvvetiyle bu sahnede AKP'den rol çalma peşinde. Bu mesajı ise, bu yönüyle sadece Kürt halkına gönderdiğini düşünmemek gerek. Zira esas mesaj, aynı zamanda, AKP'nin (ve de bir bütün devletin) iplerini ellerinde tutanlardır. Mevcut süreçte CHP'nin de (AKP'nin yerine) ikame edilebileceğinin mesajıdır bu. 'Boşuna Kı-

lıçdaroğlu yorumları yapılırken, kasketi ve güvercinleriyle Bülent Ecevit'i "örnek alarak" başladı, sonra da yüzünü, tam karşısında görüldüğü Erdoğan'a döndü denmiyor.

Ama CHP'nin, bir yandan şovenizmle zehirlenmiş tabanını hoşnut edip, desteğinin devamını sağlamaya çalışırken bir yandan da AKP'leşmesi çok da mümkün değil. Bu nedenle sürekli yalpalıyor, sağa sola çarpıyor, Hakkâri'de "özerklik" derken, İzmir'de Kürt kelimesini dahi ağzına almıyor. Bu nedenle, Dersim'de asılan Zazaca pankartlar Kılıçdaroğlu'nun şehre gelmesiyle indiriliyor. Kısacası CHP de Kılıçdaroğlu da bir türlü oturacağı zemini bulamıyor.

Ulusal Hareketin demokratik özerklik projesinin Kürt ulusal sorununa çözüm olup olmamasını bir yana bırakırsak, tüm düzen partilerinin CHP'nin gündeme getirdiği **Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı**'na dahi en faşist, en gerici söylemlerle saldırması ise devletin ulusal sorunda inkar politikalarından vazgeçmediğinin göstergesi olarak not düşülmüyor.

Demokratik Toplum Kongresi sonuç bildirgesinde demokratik özerklik (2007)

Demokratik özerklik, DTK tarafından, "ülke bütünlüğü içinde halkın yerelde söz ve karar sahibi olmasını sağlayacak ve tüm farklılıkların kendini özgürce ifade edebileceği düzeyde özerklik kazanması temeline dayanan modelin çağdaş kavramlaştırılması" olarak tanımlanıyor.

* Türkiye siyasi ve idari yapısında demokratikleşmeyi sağlamak amacıyla köklü bir reformu ön görür,

* Sorunların çözümünde geliştirilecek yöntemler için, yereli güçlendirme, halkı söz ve karar sahibi kılma felsefesinden hareket eder,

* Halkın karar süreçlerine dahil olması için demokratik katılımçılığı savunur ve tüm yerel birimlerde meclis sistemini esas alır,

* Salt "etnik" ve "toprak" temelli özerklik anlayışı yerine kültürel farklılıkların özgürce ifade edildiği bölgesel ve yerel bir yapılanmayı savunur,

* "Bayrak" ve "Resmi Dil" tüm "Türkiye Ulusu" için geçerli olmakla birlikte her bölge ve özerk birimin kendi renkleri ve sembollerini demokratik öz yönetimini oluşturmasını öngörür,

* Sorunların çözümünü sadece devlet sistemini değiştirmede aramaz, toplumun öz yeterliliğini esas alır.

Kaypakkaya anmasında coşku doruktaydı

Ludwigshafen

İbrahim Kaypakkaya, işkencede katledilişinin 38. yılında 30 Mayıs günü yapılan bir etkinlikle büyük bir coşkuyla anıldı. Açılış konuşmasıyla başlayan etkinlikte ilk önce devrim şehitleri şahsında saygı duruşunda bulunuldu ve "Yoldaş Seni Anacağız" marşı söylendi. Hemen ardından sempozyuma geçildi. Sempozyumda araştırmacı-yazar **Temel Demirer**, Av. **Ercan Kanar** ve Belediye-İş İstanbul 2 Nolu Şube başkanı **Hasan Gülüm** söz aldı.

Sempozyumdan sonra **TKP/ML Dersim Bölge Komitesi**, **TKP/ML Merkez Komitesi Siyasi Büro**, **MLKP**, **MKP**, **TKİP**, **Almanya MLPD temsilcisi Merkez Komitesi**, **Özgür Gelecek Gazetesi**, **Partizan**, **Yeni Demokrat Kadın** adına gönderilen mesajlar okundu. **Pınar Sağ**, **Diyar**, **Suavi** ve **Grup Şiar** ezgileri ve dayanışma mesajları ile etkinlikte sahne aldılar.

(Ludwigshafen Partizan)

Basel

Etkinliğimizde parti ve devrim şehitlerinin isimleri okunarak, kitle saygı duruşuna davet edildi. "Yoldaş Seni Anacağız" marşıyla açılış yapıldı.

Sempozyum bölümüne gazeteci yazar **Temel Demirer**, Avukat **Ercan Kanar** ve Belediye-İş 2 Nolu Şube başkanı **Hasan Gülüm** katıldı. Sempozyumun ardından **Grup Şiar** sahne aldı. Söylediği marşlara katılımcıların da eşlik etmesi ile coşku doruğa çıktı. İsviçre'deki gençler tarafından oluşturulan **Mavi Yol Şiir Grubu**'nun, partinin tarihsel gelişiminin anlatıldığı sinevizyon eşliğinde şiirlerini okuması, kitle tarafından beğeniyle karşılandı.

Gece **Pınar Sağ** ve **Suavi**'nin sahne alması ile sona erdi. Gecede **TKP/ML Siyasi Büro**, **TKP/ML Dersim Bölge Komutanlığı**, **Partizan** ve **Özgür Gelecek** gazetesinin gönderdiği mesajlar okundu. Ayrıca geceye devrimci kurumlardan **MKP**, **MLKP**, **TKİP** ve **TİKB**'nin göndermiş olduğu mesajlardan dolayı teşekkür edildi, ancak mesajlar zaman darlığından kaynaklı okunamadı.

İngiltere

21 Mayıs Cumartesi akşamı Londra'da bir anma gecesi düzenlendi. Saygı duruşu ile başlayan anma etkinliği, gece tertip komitesinin mesajı ile devam etti. Şubat ayında güneşe uğurladığımız beş kızıl karanfilimizin de bu vesileyle tekrar anıldığı gecede birçok mesaja da yer verildi. Anma gecesinin ikinci bölümünde yer alan **Ahmet Aslan** ve **Pınar Sağ** türkü ve ezgileriyle kitleye seslenirken, **Grup Haykırış** söylediği marşlarla ve hep bir ağızdan ayakta söylenen 18 Mayıs Marşı'yla İbrahim Kaypakkaya'yı bir kez daha anmış oldu.

Gerilla yaşamını konu alan ve içerisinde geçtiğimiz Şubat ayında ölümsüzleşen **Sefagül** yoldaşın yapmış olduğu konuşmasının da yer aldığı sinevizyon gösteriminin ardından, birlikte söylenen marşlar, diğer devrimci kurumların mesajları ve sloganlar ile anma etkinliği başarılı bir şekilde son buldu.

(Londra ÖG Okurları)

Denizli

* 18 Mayıs Çarşamba günü YDG'nin de bileşeni olduğu **Birlik ve Kardeşlik Platformu** bir basın açıklamasıyla Kaypakkaya'yı andı. Candoğan Parkı'nda toplanan kitle "İbrahim Kaypakkaya'yı anmak suç değil, onurdur!" pankartıyla Belediye'ye doğru yürüyüşe geçti. Belediye önüne gelindiğinde basın açıklaması okundu. Basın açıklamasına platform dışında, **EMEP** ve **Gençlik Muhalefeti** de destek verdi.

* 20 Mayıs Cuma günü de saat 17.00'de Denizli TMMOB binasında **DHF** ve **Partizan**'ın ortak düzenlediği bir panel yapıldı. Saygı duruşuyla başlayan panelde, YDG'li bir arkada-

şımız Kaypakkaya'nın ağzından gençliğe yazılan mektubu okudu. Daha sonra panelistlerin söz aldığı panelde konuşmacılar; Kaypakkaya'yı dönemin devrimci liderlerinden ayıran özelliklerine değinmiş ve onun kendi dönemine göre radikal çıkış ve tahlillerle öne çıktığını vurgulamıştır. Panel soru-cevap bölümüyle devam etti.

İzmir

Komünist önder Kaypakkaya ve Beşler 22 Mayıs Pazar günü **Partizan** ve **YDG** tarafından örgütlenen piknikle anıldı.

Çalışmasına on gün önce başladığımız "Umudu toprağa düşenlerimizle büyütüyoruz" şiarıyla örgütlediğimiz pikniğimiz düşman tarafından engellenmeye çalışılmasına ve belli eksikliklerine rağmen olumlu geçti. Anmadan yaklaşık 10 gün önce alanımızı belirlemiş ve yerimizi ayırtmıştık. Ancak pikniğimize saatler kala piknik alanı sahibinin bizi arayıp; jandarmanın kendisine "siyasi bir örgüt gelecek onları buraya almayacaksınız. Bu yasak bir şey, gelip bizden izin alsınlar..." demesi ve bunu pikniğe saatler kala yapması engellenmeye dönük olduğunun göstergesidir.

Karagöl'de gerçekleştirdiğimiz anma Kaypakkaya ve beş kızıl karanfil şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Ardından bir yoldaşımız Beşlerle ilgili bir sunum gerçekleştirdi. Beşler için şiir dinlentisi yapıldı. Şiir dinlentisinin ardından liseli yoldaşlarımız bir müzik dinlentisi verdiler. İzmir 2. Bölge Bağımsız Milletvekili adayı **Erdal Avcı** da Kaypakkaya ile ilgili ve seçimlere yönelik bir konuşma yaparak anma etkinliğimizi selamladı.

Anma programının 2. bölümünde ise Kaypakkaya yoldaşın sınıf arkadaşı bir dostumuz onunla ilgili bir sunum yaptı. Daha sonra YDG'den bir yoldaşımız Kaypakkaya ile ilgili bir konuşma yaptı. Programımız bir yoldaşımızın söylediği türkü, marş ve çekilen halaylarla sona erdi.

TİKKO ve HPG'den Dersim'de ortak eylem

Elimize e-posta yoluyla gelen **TKP/ML TİKKO Dersim Bölge Komutanlığı** imzalı açıklamayı, haber değeri taşıdığı için olduğu gibi yayınlıyoruz: "Dersim'e yönelik baraj saldırılarının hızla devam ettiği bugün; yine Dersim'de yapılması planlanan HES tipi barajlardan biri Aliboğazı Vadisinin Çemişgezek çıkışına yapılmak istenmektedir. Dersim'i kuşatma saldırılarının bir halkası olan barajlara yönelik partimizin tavrı takınacağını belirtmiştik.

17 Mayıs 2011 saat 21.30 sularında

TİKKO ve HPG gerillaları Çemişgezek HES yapımında kullanılan bir adet paletli dozeri yakarak kullanılmaz hale getirmiştir. Araç yakma eyleminin ardından eylemin yapıldığı yerde kısmi anlamda düşman hareketliliği olmuştur. Daha geniş anlamda hareket etmekten ve güçlerimize yönelik operasyon yapmaktan çekinen kolluk güçleri, eylem alanını kısa sürede terk etmiştir. Bu eylemimizle birlikte devletin talan ve yok etme saldırılarına asla müsaade etmeyeceğimizi bir kez daha ifade ediyoruz."

ULM

29 Mayıs Pazar günü İşçi Gençlik Derneği'nde ULM DEKÖP bileşenlerince "Türkiye'de 12 Haziran Seçimleri ve Tavrımız" başlıklı panel yapıldı. Panel **Partizan**, **AGİF**, **Sınıf Teorisi** ve **Yek-Kom** konuşmacı olarak katıldı.

Panelde saygı duruşunun ardından ilk sözü **AGİF** temsilcisinin ardından **Partizan** adına söz alan konuşmacı uzun yılların ardından genel seçimlerde ulusal hareketin bağımsız adaylarının desteklenmesinin nedenini ve önemini anlattı. Kaypakkaya'nın ulusal sorun ve tavrına da değinen Partizan konuşmacısının ardından sözü **Yek-Kom** temsilcisi aldı. Genel süreci ve Kürt halkına yönelik saldırıların altını çizen konuşmacı, Kürt hareketinin kaydettiği mesafeyi anlattı.

Son olarak söz alan **Sınıf Teorisi** temsilcisi seçimlere yaklaşımlarının boykot olduğunu belirterek Kürt hareketinin demokratik istemlerinin desteklenmesi gerektiğini söyledi. Konuşmaların ardından dinleyiciler söz alarak soru sordular ya da düşünce belirterek panele katkı sundular. Canlı tartışma içinde geçen panel olumlu geçti. (Ulm Partizan)

"Dersim'de baraj değil sinema!"

Dersim Belediyesi, Munzurun Türküsü Derneği ve **Mezopotamya Sinema Kolektifi** tarafından hazırlanan ve Sosyal Destek Program (SODES) kapsamında desteklenen "Dersim İnsan Hakları Film Festivali" sona erdi. 70'in üzerinde yönetmen, oyuncu, eleştirmen ve gazetecinin katıldığı festivale ilgi oldukça yoğundu. Festival kapsamında belgesel, kısa ve çocuk filmleri gösteriminin yanı sıra birçok söyleşi ve panel de gerçekleştirildi. Belediye başkanı **Edibe Şahin** yaptığı açıklamada; festival kapsamında yaklaşık 8 bin kişinin filmleri izlediğini dile getirerek şunları söyledi: "Türkiye'de sinemaya ilginin azaldığı bir dönemde ve sineması olmayan bir ilde 8 binin üzerinde izleyiciyi salonlara çekmeyi başardık. Yoğun ilgi gören festivalimizin ikincisini kendi öz kaynaklarımızla yapmak için çalışmalarımıza başladık."

Festivalde ayrıca sanatçıların öncülüğünde halkın da katılımıyla "Dersim'de baraj değil sinema istiyoruz" şiarıyla Munzur'a yürüyüş yapıldı.

Yine ve yeniden:

DAĞ FARE DOĞURDU

Amed: AKP'nin Kürt sorunu karşısındaki aymazlığı kan kaybına uğrayarak devam ediyor. Muş mitinginde "**Kürt sorunu yoktur, benim Kürt kökenli vatandaşlarımın sorunu vardır**" diyen R. T. Erdoğan ırkçı söylemlerinde ısrarlı bir hat izliyor. Erdoğan'ın herkesi güldüren ama aynı zamanda nefret uyandıran açıklamalarının ardından Amed'e gelen Başbakan Yardımcı **Bülent Arınç** Erdoğan'ın 1 Haziran Diyarbakır Mitinginde önemli açıklamalarda bulunacağını iddia etmişti. Arınç'ın bu tellaklığının ardından herkes az çok Erdoğan'ın "Kürt sorunu yoktur" açıklamasını yumuşatacak ikiyüzlü açıklamalar yapacağını tahmin ediyordu. Ancak AKP'nin 1 Haziran mitingindeki açıklamaları AKP taraftarlarını bile doyumamış durumda.

Protestolar

Erdoğan Amed'e gelmeden önce protesto gösterileri başlamıştı bile. Mitingin yapılacağı alan olan İstasyon Meydanına gidış güzergâhı üzerinde protestolara karşı devletin kolluk kuvvetleri adeta etten duvar ördü. Erdoğan'ın geçiş güzergâhı üzerinde olan yol üzerinde özellikle Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu'nun bağımsız adaylarının seçim bürosu önünde yüzlerce polis yığıldı. Seçim bürosu önünde Erdoğan'ın protesto etmek için toplanan kitleye zaman zaman şiddet uygulamaktan ve gaz sıkılmaktan da geri durmadı.

Burjuva-feodal medyada aktarılanın aksine geçiş güzergâhı üzerindeki esnafın neredeyse tamamı kepenk kapattı, yol üstündeki çöpler toplanmadı. Miting alanına oldukça yakın olan Bağlar semtinde sürekli çatışmalar yaşandı. Mitingin yapıldığı alana yakın bir yerde ses bombası

patlatıldı. Amed semalarında gaz kokularından çok halkın öfkesi duyulan bir manzara içerisinde Erdoğan mitingde 2 saatlik gecikmeyle başladı.

BDP-CHP-MHP ittifak(!) ve çalıntı projeler

Kürt ulusal sorununa dair söyleyecekleri "**merakla**" beklenen Erdoğan'ın yaptığı açıklamalar tam anlamıyla fiyasko çıktı. Son zamanlarda iyiden iyiye belli ettiği faşist-ırkçı rengiyle Kürt sorununa dair diyecek herhangi bir şeyi olmayan Erdoğan yine BDP'ye saldırdı.

BDP'nin CHP ve MHP ile ittifak yaptığını iddia etti. "**Bunlar birlik yapmış size zulmediyorlar, sizi kandırıyorlar**" dedi. Bu sıra Erdoğan iyice zıvanadan çıkmış olmalı! Herkesin kendisine karşı birlik yaptığını, arkasından oyunlar çevirdiğini düşünecek seviyeye gelmiş egosu... CHP ve MHP gibi devletin en azlı Kürt ve halk düşmanları ile BDP'yi bir araya getirmeye ve halkın nezdinde ulusal hareketi gözden düşürmeye çalışıyor. Çünkü en somutundan askeri ve siyasi operasyonlarla maskesinin iyice düştüğünün ve özellikle T. Kürdistanı'nda teşhir olduğunun kendisi de farkında... Çözümü başkalarına çamur atmakta buluyor anlaşılan!

Konuşmasının devamında Erdoğan, halka çalıntı projeleri anlattı ve "hizmet" sözü verdi. Bu durumun Erdoğan'ın Kürt sorunu karşısındaki çıkmazını göstermesi açısından önemi bir yana; Erdoğan'ın "bizim" diye yalan söylediği projeler Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi tarafından daha önceden hazırlanmış, kaynak sıkıntısı ve destek amaçlı olarak bakanlıklara gönderilmiş projeler olduğu ortaya çıktı. AKP'nin proje yalanlarını Bü-

Kürt ulusal sorununa dair söyleyecekleri "merakla" beklenen Erdoğan'ın yaptığı açıklamalar tam anlamıyla fiyasko çıktı.

yükselir Belediye Başkanı **Osman Baydemir** kendisi bizzat katıldığı bir haber programında açıkladı.

Bu mitingden "büyük" beklentiler içerisine giren burjuva-feodal kalemşörlar ise sürecin 12 Haziran'a kadar bu şekilde gideceğini ve 12 Haziran seçimlerinden sonra bu yaklaşımın değişeceğini iddia ederek, AKP savunuculuğuna devam etmektedirler. Askeri ve siyasi operasyonlarda ısrarını koruyan, anadil eğitim hakkına; anadilde öğrenim hakkı ile yaklaşan egemenlerin en büyük korkusu olmaya devam eden Kürt halkı, bugün mücadelesinde kararlı ve sergilediği duruşla birlikte egemenlerin sözcüsü durumunda olan AKP'nin gerçek yüzünü tüm "ileri demokratlara" bile göstermesi açısından öğreticidir.

Kürt sorununa yaklaşımda dibi bulan AKP'nin Kürt sorununa dair söyleyeceği bir şeyin kalmadığı ortadadır. Sürecin ilerleyen adımları belli pazarlık noktası olan görüşmelerden çıkan sonuçların kabullenmesiyle çıkabilir. Ancak şu an var olan süreç, seçimlerin Kürt halkı nezdinde AKP açısından büyük bir yenilgiyle sonuçlanacağını göstermektedir. Bu durumu AKP'nin Amed'deki mitingde doğrular nitelikte geçmiştir.

Hopa'da yaşananlar AKP'nin gözünü bir hayli korkutmuş olacak ki binlerce kolluk gücüyle olağanüstü hali aratmayan bir hazırlıkla mitingler yapmaya çalışmaktadır. Hopa'da AKP'ye gösterilen tepkiler AKP'yi korkuturken T. Kürdistanı'nda ise büyük bir sevinçle karşılanmış ve Kürt halkı yaşanan can kaybına kendi acısı gibi üzülmüştür. T. Kürdistanı'ndaki gelişmeler AKP'nin hızla kan kaybı yaşadığının açık bir göstergesidir.

HPG'li Buluç son yolculuğuna uğurlandı

Dersim: Kastamonu'da başlatılan operasyon sonucu yaşamını yitiren HPG gerillası **Sancar Buluç'un (Seyit Rıza)** cenazesi 2 Haziran Perşembe günü Dersim'e getirildi.

Kastamonu'da operasyon sonucu çıkan çatışmada yaşamını yitiren HPG gerillası **Buluç'un** cenazesi ailesi tarafından Trabzon Adli Tıp Kurumundan alınarak Dersim'e getirildi. Dersim Cem evi'nde yapılan törenin ardından cenaze,

Mazgirt'in Karabulut köyüne defnedilmek üzere götürüldü. Devletin gerillaya karşı kimyasal silah ve msket bombalarını kullandığını, Buluç'a işkence yaptığını da Buluç'un vücudunda net bir şekilde görüldü. Mazgirt'in Karabulut köyüne konvoylar halinde gelen kitle, sık sık "**Şehid namirin**" sloganlarını attı. Cenazenin defnedileceği alana gelen kitle, saygı duruşunda bulunarak Buluç'u son yolculuğuna uğurladı.

SANCAR BULUÇ

Denizli'de gözaltı terörü

Seçim öncesi gözaltılar ve tutuklamalar hız kesmeden devam ediyor.

3 Haziran Cuma günü sabaha karşı saat 5 civarında yapılan eşzamanlı operasyonlarla yaklaşık 25 Kürt öğrenci gözaltına alındı. Özel tim ve terörle mücadele ekiplerinin baskın yaptığı evlerde, aralarında Demokratik Yurtsever Gençlik-DYG faaliyetçilerin de olduğu öğrenciler saatlerce süren aramanın sonunda gözaltına alınmış ve sözlü tacize maruz kalmıştır. Faşist devletin kolluk güçlerinin, operasyon tarihi olarak özellikle sınavların son gününü seçmesi ve gözaltına alınan öğrencilerle "Yarın mezun mu olacaksınız, yazık oldu!" gibi sözlerle dalga geçmesi, operasyonun planlı olduğunu gözler önüne sermektedir. Evlerde yapılan aramalarda yayınlara el konulmuş ve Kürt tarihi ile ilgili kitaplar delil olarak toplanmıştır.

Kolluk güçlerinin Kürt kelimesine dahi tahammülünün olmaması, devletin faşist ve "tekçi" zihniyetini bir kez daha göstermiştir. Ayrıca bazı evlerde gaz ya da sis bombaları kullanılarak kapılar kırılmış ve Denizli'de olmayan öğrenciler de memleketlerinde gözaltına alınıp Denizli'ye getirilmiştir. Operasyonlarda gizlilik kararı uygulanmış herhangi bir bilgi verilmemiştir. Operasyonların devam edeceği ve hala aranan kişilerin olduğu söylenmiştir.

(Denizli YDG)

Erzincan'da

DYG'ye operasyon

Erzincan: Seçim tarihinin yaklaşması ile Kürt siyasetine dönük saldırılar son hız devam ediyor. Bu saldırılardan biri de Erzincan'da 24 Mayıs tarihinde Demokratik Yurtsever Gençlik (DYG) faaliyetçilerine dönük gerçekleşti.

Erzurum özel yetkili savcısının talimatı üzerine 24 Mayıs'ta DYG faaliyetçilerine yönelik yapılan operasyonda 10 üniversite öğrencisi "örgüt üyesi" olduğu gerekçesi ile gözaltına alındı. 4 günlük gözaltı sonrasında Erzurum Adliyesine götürülen öğrencilerden 3 kişi tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılırken 7 öğrenci ise "örgüt üyesi" oldukları gerekçesi ile tutuklanıp Erzurum H Tipi Kapalı Hapishanesi'ne gönderildi.

Kürt halkı dün "uşak"tı,

bugün "kardeş"

2011 Haziran seçimleri yaklaşırken, egemen Türk partileri Türkiye'nin çeşitli yerlerinde seçim çalışmalarına devam ediyorlar. Seçimlerde son düzlüğe girilirken egemen burjuva-feodal partiler, Amed'de ardı ardına miting düzenlediler. Bu seçim sürecinde Amed'e normalden fazla bir ilgi gösterildi. Geçmiş seçimlerde, Amed'de sadece AKP miting gerçekleştirirken, bu genel seçimlerde AKP'nin haricinde MHP ve CHP gibi partiler de Amed'in "konuk"larından oldular.

En son mitingini 9 yıl önce gerçekleştiren CHP, Amed'de her ne kadar kitlesel bir miting gerçekleştiremeye de 9 yıl sonrası CHP'nin böylesi adımlar atması pek hayra alamet değil. Kılıçdaroğlu ve CHP öyle bir hava vermektedirler ki, sanki Kürt sorununu çözecekler! Ancak her mitingde söylenenlerin bir kısmının, faşist partilerin liderleri tarafından "unutulduğunu" göz önünde bulundurmakta fayda var. Miting meydanlarındaki vaatlerin, halkın "gözünü boyamak" gibi bir işlevi var. Ancak mesele Kürt ulusal sorunu olduğunda, göz boyamak için verilen vaatler bile sorunlu. İşte birkaç örnek;

Kılıçdaroğlu'nun Amed'de gerçekle-

tirdiği mitingde açılan pankartlardan birisi de "Yaşasın Türk-Kürt kardeşliği"dir. Amed'de söylenecek en son şey Türk-Kürt kardeşliği üzerine vaaz vermektir. Türk egemenleri, her fırsatta Türk-Kürt kardeşliği ve bunu bölenin "kalleşliği" üzerine demagoji yapmaktan geri durmuyor. Kılıçdaroğlu da başka bir tonda, bunu bu sefer Amed'de yapıyor. Öncellerinden farkı ne? Biliyoruz ki Türk egemenleri Türk-Kürt kardeşliği üzerine vaaz verirken, oluşan durum Kürtlerin zoraki "kardeşliği"dir.

Hem de en çok dışlanan, en çok örselenen evin en "küçük kardeşi"dir. "Haddini bilmediği" zaman "büyük abi" tarafından haddi hatırlatılmış. Ne zaman Kürt halkı karşısında çaresiz kalmış, Türk egemenleri "biz kardeşiz" söylemine sarılmış. Aynı egemenler Türk devletin temellerini atarken "kardeşlik" mertebesinde hatırlanmıyordu Kürt halkı. Olsa olsa uşak görevi biçiliyordu. Ne zaman hak aradılar o zaman Kürt halkı "kardeş" oldu. Gerçekte Türk egemenleri açısından uşaklık bakış açısı devam ediyor. Çünkü hala Kürt ulusuyla eşit haklardan bahsedilemiyor. Tüm söylemler bunun fersah fersah uzağından geçiyor.

Büyük umut yaratmaya çalışan Kılıç-

Nato kafa nato mermer!

CHP'de zihniyet ayını

daroğlu, Amed'de Kürt sorunu üzerine esasta hiçbir şey söylemedi. Amed zindanlarının müze yapılması, Kürt ulusunun talepleri arasında belki de en sonda yer alan bir taleptir. Demokratik özerklik mevzusuna hiçbir şey dememeyi tercih eden Kılıçdaroğlu, yarım ağız özerklik mevzusunda bahsediyor.

Amed mitingini sonrasında bir gazeteçiye ise kastettiği özerkliğin idari özerklik olduğu, kesinlikle siyasi özerklik olmadığını altını çiziyor. Kılıçdaroğlu Kürt ulusunun siyasi haklarını tanıtmakta ısrar ediyor. Her şey kabul ama ne olursa olsun Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı olmaz şeklinde bir yaklaşımı söz konusudur. Konu Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı mevzusu olunca, diğer egemen sınıf temsilcileri gibi Kılıçdaroğlu da imha ve inkar noktasında buluşuyor.

9 yıl sonra CHP'nin Amed'de miting yapması, Türk egemenlerin kalemşorları tarafından, kitlesel olmamasına rağmen büyük bir memnuniyetle karşılandı. Çünkü önemli olan nicelik olmadığı farkındalar. Verilmek istenen mesaj nettir. Kürt sorunun "çözümünde" artık CHP de vardır. Bu mitingin simgesel bir anlamı var. Amed Kürt ulusunun en di-

namik yeri ve simgesel mekanı. Burada söylenenler daha bir dikkatle dinlenilir. Ve buraya gitmeyen hiçbir parti egemenlerin ihtiyacını gideremez.

CHP, her ne kadar Kürt sorununun çözümü için değilse de Kürt Hareketi'nin tasfiyesi için yola çıkmıştır. Türk egemenleri AKP'nin dışında başka partilere de ihtiyaç duymaktadır. Bilindiği gibi Türkiye'ye, efendileri, Büyük Ortadoğu Projesi'nde model ülke rolü biçmişlerdir. Türkiye'nin, bu rol modeli oynayabilmesi için "evinin içi"ni temizlemesi gerektiği anlaşılır. Türk egemenlerinin Türk ulusunun siyasi haklarını tanıyacak bir çözüm yolu tutturacak bir gerçekliği yok. Bunu gerçekleştirebilmesi için en azından demokratik normları benimsemiş bir ülke olması gerekir. Ancak ülkemiz siyasi gericiliğin en koyusundan özelliklere sahiptir. Bunun için de Kürt ulusunun siyasal sorununu çözebilecek bir gerçekliği olmadığından hedefine Kürt Ulusal Hareketi'ni almış bulunuyor. Türk egemenlerinin tüm manevraları bunun üzerine kuruludur.

Sahi Kılıçdaroğlu ve CHP Amed'de başka ne işi var, halkın gözünü boyamayacağı bile belli olan vaatleri neden sıralamaktadır?

Bağımsızlar saldırılara sandıkta yanıt verecek!

H. Merkezi: Bağımsız adayların işçi ve emekçilerde, Kürt halkında yarattığı coşkuyu sindiremeyen egemenlerin saldırıları sürüyor. Devlet, T. Kürdistanı'nda "olağan" hale gelen gözaltı, tutuklama ve baskılarla seçim çalışmalarını engelleme politikasını büyük şehirlerde de yaşama geçiriyor. Sivil faşistleri kullanarak bağımsız adayların seçim çalışmalarının önüne engeller çıkaran devlet, seçimlerin yaklaşması ile saldırılarının dozunu da artırdı. İzmir'in Torbalı İlçesi'nde Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu 1. Bölge Adayı **Mehmet Tanhan**'ın seçim bürosuna iki kez saldırıya uğradı.

29 Mayıs günü Konya'da Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu Adayı **Mehmet Bozdağ** için düzenlenen mitingin ardından dağılan kitle, faşistlerle karşı karşıya getirilirken, polis mitingden ayrılan kitleye saldırdı. Aralarında yaralıların da bulunduğu 23 kişiyi gözaltına aldı. Aynı gün; Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu İstanbul 3. Bölge Milletvekili **Levent Tüzel**'in de içerisinde yer aldığı seçim konvoyu Küçükçekmece'de MHP'li faşistlerin saldırısına uğradı. Gültepe Mahallesi Bağlar Caddesi'nden geçişi esnasında konvoyun

önünü kesen MHP'li faşistler, konvoyu taş ve sopalarla saldırdı.

Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu'nun Manisa adayı **Nizamettin Öztürk** için Cumhuriyet Meydanı'nda yapılması planlanan mitingde valilik tarafından izin verilmedi. İstanbul Sultanbeyli Meydanı'nda 28 Mayıs günü halk şoleni düzenleyen Bloğun İstanbul 1. Bölge adayı **Sebahat Tuncel**'in ilçeye bağlı Hamidiye Mahallesi'nde bulunan seçim bürosu molotoflu saldırıya uğradı. İlçede düzenlenen halk şoleni sonrası faşistler BDP'li gençlere saldırdı. Yaşanan çatışmanın ardından faşistler seçim irtibat bürosunda bulunan görevlilere döner bıçakları ile saldırdı. Tuncel'in, Ataşehir İçerenköy Mahallesi'ndeki seçim bürosu da taş saldırıya uğradı. Bunun yanı sıra Beykoz Tokatköy'deki seçim bürosu dört defa yakıldı. Sebahat Tuncel, 30 Mayıs günü Kartal-Cevizli seçim bürosunda yaptığı bir basın açıklaması ile saldırıları kınadı. Mersin'in merkez Toros İlçesi Akbelen Mahallesi ve Silifke İlçesi'nde bulunan Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu Mersin Bağımsız Milletvekili Adayı **Ertuğrul Kürkçü**'ye ait seçim büroları, 23 Mayıs günü saldırıya uğradı.

Gel de mantık ara!

İstanbul: 12 Haziran seçimleri öncesi BDP'nin

sivil itaatsizlik eylemleri polis saldırıları ile karşı karşıya kalmıştı. Meşru taleplere yönelik yapılan bu saldırılar devlet ve aygıtlarının nasıl bir tahammülsüzlük içinde olduklarını bir kere daha göstermişti. Aksaray semtinde çıkan çatışmada polis terörü kendini göstermiş ve onlarca kişi darp edilerek gözaltına alınmıştı. Bugün çatışmanın ardından bir ay geçmesine rağmen Aksaray metro meydanı polis barikadı ile çevrelenmiş durumda.

Bu tür olaylara yabancı değiliz. Kayaları çıkamadığı için cezalandırılan tank, kuleden düşüp ölen asker için cezalandırılan kule... Mantık sınırlarını zorlamaya gerek yok böyle durumlar için. Mantıksızlığın bir başka adı veya suretidir. Ya da bu bir korkunun ifadesidir.

Göğün yarısı

Kadına yönelik şiddet:

Adli değil politik, bireysel değil toplumsal

Kadına yönelik şiddet, kadının ezilenin de ezileni olması kadar eski bir olgu iken son yıllarda artış gösterdiği ise rakamlarla sabittir. Nasıl ki şiddetin birçok boyutu (fiziksel, cinsel, ekonomik, psikolojik vd.) varsa şiddetin günümüz koşullarında artış göstermesinin de geniş bir yelpazede (ekonomik, sosyal, siyasal) nedeni vardır. Bu nedenler üzerinde kafa yormak, çözüm üzerine yoğunlaşmak, şiddeti engellemek amacıyla somut talepler ortaya koymak ama en önemlisi hemen hemen istisnasız herkesi etkileyen bu olguya karşı kadın kitlelerini örgütlemek ve seferber etmek son derece önemlidir.

Kadın örgütlenmesi olarak şiddet meselesi Yeni Demokrat Kadın'ın da gündeminde olan bir olgudur. Ancak kimi zamanlar gerçekleştireceğimiz kampanya tarzı örgütlenmelerle bu olguyu daha derinlemesine incelemek, konu özgülünde yoğunlaştırılmış bir faaliyet örgütlemek gerekmektedir. Bu nedenle YDK olarak Haziran ayından 25 Kasım "Uluslararası Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü"ne kadar sürecek bir kampanya örgütlenmektedir.

Kadına yönelik şiddet her ne kadar özellikle son yıllarda belli bir görünürlük kazanmışsa da, bunun yeterli olmadığı açıktır. Zira şiddet olgusu, devletin kolluk güçlerine, dolayısıyla da medyaya yansıdığı kadarıyla görünür olmakta, yani hala çok az bir kısmı gündeme gelmektedir. Oysa özellikle de şiddetten dahi sayılmayan fiiller (psikolojik, ekonomik gibi) için görünmezlik zırhı hala varlığını sürdürmektedir.

Bu nedenle de şiddetin tüm yönleriyle birlikte ele alınması, ulaşılan kadın kitlelerine bunların anlatılması, farkındalık yaratılması kampanyamızın hedeflerinden biri olmalıdır.

Şiddetin bireysel olduğu yönündeki algı oldukça yaygındır. Devletin direkt şiddeti dışında kadınların tek tek yaşadıkları şiddet olayları ve bu olayların muhatabının en çok da eş, baba, erkek kardeş olması şiddetin **toplumsal bir vaka** olduğu gerçeğinin üzerini örtmektedir. Şiddet olaylarının fazlalığı bile bunun toplumsal bir olgu olduğunu göstermekle beraber esas mesele toplumsal cinsiyet rollerinde yatmaktadır. Bebeğin cinsiyetinin daha anne karnında belli olduğu andan itibaren şekillenen ve benimsenilen toplumsal cinsiyet rolleri erkeği iktidar sahibi/güçlü vs. tanımlarken kadını ise yönetilen, boyun eğen vs. tanımlamaktadır. Bu tanımlama da iktidar ilişkilerinin yansıması olarak kadına yönelik şiddetin esas kaynağını oluşturmaktadır. Kısacası, kadına yönelik şiddetin **bireysel değil, toplumsal** bir vaka olduğu kampanya boyunca kavratılmalıdır. Devletin kadına yönelik şiddet meselesindeki rolü üzerinde özel olarak durularak, teşhiri yapılmalıdır.

Kadına yönelik şiddetin ortadan kaldırılmasında kadınların mücadeleye katılmasının rolü açığa çıkarılmalıdır. Bu kampanyanın kadına yönelik şiddeti ortadan kaldırmayacağı bir gerçekliktir. Ancak kadınların bir araya geldiğinde, bilinçlendiğinde, örgütlendiğinde ve mücadeleye katıldığında şiddete karşı önemli bir adım atmış olacağı kavratılmalıdır.

Kadına yönelik şiddet kampanyasının bir ayağı da erkeklere yönelik olmalıdır. Şiddetin bizzat uygulayıcısı olarak emekçi erkeklerin eğitilmesi önemli bir yerde durmaktadır. Nitekim kadınlar da "şiddeti zaten yaşayarak bildiklerini esas erkeklere anlatılmasını" talep etmektedir. Bizler şiddetin durdurulmasında esas rolü kadına biçmekle birlikte kampanyamızda erkeklere yönelik de bir program oluşturmalıyız.

Kadına yönelik şiddetin artışından girişte bahsettik. Ancak bunun diğer bir yanı da bu şiddet olaylarının yansıtılış biçimiyle kadına verilen gözdağıdır. "Eşyle tartıştığı için öldürüldü", "Başka bir erkekle mesajlaştığı için kocası tarafından boğazı kesildi", "Gece geç saatte bir grubun tacizine uğradı" vs. şeklindeki söylemler aynı zamanda kadınlara özel mesajlar da vermektedir. Eğer eşinle tartışırsan öldürülebilirsin, başka erkeklerle mesajlaşamazsın, gece geç saatte dışarı çıkmamalısın... Bizler kampanyamızda bu duruma da değinen vurgular yapmalı, şiddetin sorumlusunun şiddeti uygulayan olduğunu, şiddete uğrayan kadının (her ne yapmış olursa olsun, kişiliği her ne olursa olsun) şiddeti hak etmediğini anlatmalıyız. Yani şiddete karşı itaatin asla kabul edilemeyeceği de kampanya boyunca işlenmelidir.

Unutma! Cehenneme giden yol, iyi niyet taşları ile örülüdür!

Gazetelerde, televizyonlarda son günlerde gündemi meşgul eden biri var: **Sibel Üresin...**

Erkeğin 4 kadınla evlenmesinin yasallaşması gerektiğini söyleyen Üresin'in ne iş yaptığını biliyor musunuz? Fatih, Ümraniye, Bahçelievler, Eyüp gibi birçok belediye ve çeşitli kurumlar adına "aile içi iletişim seminerleri" veriyor, buralarda hem "yaşam koçluğu" hem de "aile ve evlilik danışmanlığı" yapıyor! Vay ki ne vay... Düşünsenize kadının erkeğe karşı görevlerini "**arkadaşlık, cinsellik, annelik ve ev kadınlığı (hizmet davranışları)**" olarak sıralayan; eğer bir kadın "**bu 4 özelliği taşımyorsa ya eşi tarafından aldatılmaya ya da eşinin başka bir beraberliğine katlanmaya hazır olmasını**" öğütleyen, "**tek eşliliğin mutluluğa engel olduğunu**" ileri süren bir yaşam koçunun varlığını! Bu kadın olsa olsa kadın için nasıl daha fazla "kölece" yaşanabilir, erkek nasıl daha fazla zevk ü sefa içinde yaşayabilir sorularına yanıt verebilir!

Biz şimdi oturup da böyle bir "yaşam koçu" nun varlığından ya da bahsi geçen belediyelerin tümünün AKP'li olduğu üzerinden hükümetin gericiliği nasıl koynunda barındırıp büyüttüğünü tartışmayacağız! Bizim esas tartışmamız çok eşliliği meşrulaştırmak amacıyla kullanılan "kadının iyiliği ve mutluluğu" argümanı üzerine olacak!

"**Tek eşli olup da mutluluğu yakalayabilen hanımların sayısının çok az olduğu boşanma oranlarından da açıkça anlaşılmaktadır**" diyor Üresin! Ve ekliyor: "**Eğer ihtiyacımız olan güven ve huzuru eşinizde buluyorsanız, maddi ve manevi ihtiyaçlarınızı size sağlayabiliyorsa eşiniz inanın**

bunların dışında yaşadığımız hiçbir şey gözünüzden akıtacağınız o birkaç damla yaştan daha kıymetli olamaz. Lütfen o çok değerli gözyaşlarınızı bir erkek için değil de, kul olarak Yaradan'ın huzuruna çıkmaya gerçekten yüzümüz olmadığı için akıtalım!" Söylesenize bir kadın ömrü boyunca içine akıttığı o "birkaç damla" gözyaşıyla kaç tane deniz derya yarattı? İçte akıtılan gözyaşları zaten kadının mutsuz olduğunu göstermiyor mu? Mutsuzluk nasıl bir şey? Erkek kadının yaşamının merkezine oturtuluyor ve kadının tüm yaşam aktivitelerini erkeğe göre düzenlemesi isteniyor. İşte mutluluğun da mutsuzluğun da bir sırrı burada! Üresin, "**Yatak odasında mutlu olmayan kadın, her durumda problemlidir**" diyerek de kadının mutluluğunun diğer sırrını da ifşa etmiş oluyor!

Zaten "**Dayak ve aldatma bana göre boşanma sebebi değil. Türkiye'deki kadınların yüzde 80'i dilinden dayak yiyor**" diyebilen bir anlayışın temsilcisinden başka ne beklebilir ki?

Üresin'in çok eşliliği savunma argümanı ise şu: "**Çünkü gayrimeşru ilişkilerden doğan o kadar çok anne ve babası belli olmayan çocuk var ki ortada, bunun bence daha ahlaki bir zemin üzerine oturtulması lazım. Dindar olan 'imam nikâhli eşim' der, diğeri 'metresim' veya 'sevgilim' der. Fark yok!"**

Bu konuda belli noktalarda anlaşıyoruz ashnda Üresin'le...

Kadının erkeğe ait bir cinsel yaratık olduğu *intibası* - tek başına bu kelime zayıf kalıyor, bu egemen bir anlayış- yüzünden erkek, birden fazla kadınla birlikte olabiliyor. Bu durum toplum tarafından meşru ve "erkeğin elinin kırı" olarak görülüyor. Erkeğin her sırtını çevirmesi ile olan aldatılan, "öteki" kadınlara ve çocuklara oluyor. Ama anlaşılmadığımız, ayrı düştüğümüz ve Üresin'in gözden kaçırdığı bir-iki ufak ayrıntı var:

Birincisi aldatılma meselesinin erkeğin 4 kadınla evlenebilmesi ile nasıl çözülebileceği... Ortada biçimsel olarak bir değişiklik yok aslında. Erkek yine birden fazla kadınla birlikte olmuş olmuyor mu, çok eşlilik -ki o da sadece erkeğin çok eşliliği aslında- yasallaştığında? Oluyor! Ortada tek bir değişiklik var bu durumda. Aldatılma meşrulaştırılıyor! "Gizli aldatma kadını mutsuz ve mağdur ediyor" gibi bir anlama geliyor bu...

İkincisi resmîyet, kadının bu durumdaki mağduriyetini ortadan kaldırmıyor. Resmi nikahlı olmasına rağmen terk edilen, çocuğuyla ortada kalan sayısız kadın var. Yani **bir kadının mağduriyeti** devlet, yargı, karakol, sokak ve toplum erkek egemenliğinin bataklığında çırpınırken ne yasa ne de resmîyetle çözülebilir!

Ah Sibel hanımım! Siz çok iyi niyetlisiniz, istiyorsunuz ki hiçbir kadın erkekler yüzünden mağdur olmasın, sokakta-ortada kalmasın! Ama unutmayın ki, cehenneme giden yol da iyi niyet taşlarıyla örülmüştür! Ve kadının mutluluğu köleliğe alışmaktan değil, köleliği sizin gibilerin başına yıkmaktan geçiyor!

(İstanbul YDK)

TECAVÜZÜ AKLAYAMAYACAKSINIZ!

H. Merkezi: Muğla Fethiye'de 4 yıl önce bir kadının 8 kişinin toplu tecavüzüne maruz kaldığı "Fethiye davası"nda daha önceki duruşmalarda, kadın; tecavüzcü çetenin avukatları tarafından üye olduğu demokratik kurumlar ve kadın örgütleri ile itham edilmeye çalışılmış ve mahkemeden bu kurumların araştırılması istenmişti!

Tecavüzcülerin tecavüzcü olup olmadığı konusunda bir türlü karar veremeyen mahkeme heyeti ve tecavüzcülerin avukatları, kadının anne-babasının boşanmış olmasını gündeme getirerek kadının ruh sağlığının bozuk olabileceğine "kanaat getirmeye" çalışıyorlar! 27 Mayıs

günü görülen duruşma öncesi zorla başka bir mahkemeye çıkarılan kadının annesi, salonda bulunan onlarca kamera altında kızı ve boşanma durumu ile ilgili sorularla sorgulanmaya çalışıldı.

27 Mayıs günü geldiğinde mahkeme önünde bir araya gelen onlarca kadının dayanışma sloganları erkek yargının korkusunu büyüttü. Ankara, İzmir, İstanbul, Antalya ve Muğla'dan gelen kadınlar duruşma boyunca mahkeme önünde sloganlarla bekledi. Tecavüzcüleri aklayamayışını başaramayan(!) mahkeme heyeti de, bir sonraki duruşmayı 15 Temmuz'a erteledi. Ve kadınlar bir kez daha haykırdılar: 15 Temmuz'da Fethiye'deyiz!

HEDİYE AKSOY:**Sorun fiziki olarak hayatta kalıp kalmamak değil; haksızlıklara, zulme karşı sessiz kalmaktır!**

“Kanayan yara” olmayı sürdüren hapishaneler sorunu, F tipi hapishanelerde yaşanan ağır tecrit-izolasyon, keyfi ve uzun yılları kapsayan “disiplin cezaları” vd. uygulamaların yanı sıra özelden hasta tutsakların içinde buldukları koşullar, genelde ise hapishanede yaşanan sağlık sorunlarıyla gündemdeki yerini koruyor. Ancak bu sorunun henüz geniş kesimlerin gündemine girdiği söylenemez. Bunda başka ülke gündemlerinin öne çıkmasının (ya da çıkarılmasının) payı olduğu kadar sorun özgülünde gösterilen duyarlılık yaratma çabalarının istenilen-beklenen sonucu verememesi de oldukça büyük etken...

İçinden geçilen süreçte bu yönlü gösterilen çabalardan birini de hasta tutsakların durumuna dikkat çekmeyi nihai olarak da serbest bırakılmalarını sağlamaya dönük kampanya oluşturuyor. Bu kampanyanın merkezinde olan isimler arasında öne çıkanlardan biri de **Hediye Aksoy**.

Biz de Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesi'ndeki ÖG okurları olarak kampanyaya sürecine katkı sunmak, okurlarımızın dikkatini-duyarlılığını bu soruna çekmek amacıyla Hediye Aksoy ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

Aksoy bu söyleşide ağır sağlık sorunları olan bir siyasi tutsağın yaşadıklarını aktarırken, beraberinde de mücadele içindeki bir kadının, bir kadın siyasi tutsağın yaşadıklarını, bunun artı zorluklarını da anlattı. Ve de tüm bunlarla nasıl baş edebileceğini!

- Hediye, hapishaneye giriş sürecini anlatabilir misin? Bu senin ilk hapishane sürecin değil aynı zamanda. İlkinden başlar mısın?

Hediye Aksoy: Öncelikle gazetenizin duyarlılığı için teşekkür ederim. Hoş geldiniz. İlk önce şunu belirteyim: Bu, benim tüm hapishaneler süreçlerim boyunca hapishanede verdiğim ikinci röportaj oluyor. İlk röportajı 1995 Aralık ayında, o dönem çıkarılan *Demokrasi* gazetesi için **Sema Yüce** yoldaş yapmıştı. Bu vesile ile 1998'de 21 Mart'ta bedenini ateşe vererek 8 Mart'ın ateşini 21 Mart'a taşıyan Sema Yüce'yi de anmak istiyorum. Bu benim için aynı zamanda bir dönüm noktasıydı. Zorluklarla mücadelede, karanlığı aşmada, özgürlüğe daha sıkı sarılmada, başarıya olan inançta bir dönüm noktası.

Ben ilk kez 1994'te tutuklandım. Bu dönem Kürt halkına dönük saldırı yöneliminin, operasyonların en yoğun olduğu, binlerce faili meçhulün yaşandığı, kayıpların, işkencede ölümlerin had safhada olduğu bir süreçti. Uzun bir gözaltı süreci yaşadım. Tam 14 gün. 18 yaşındaydım. Özgürlük yürüyüşüne çok erken başlamıştım. Bir patlamada gözlerimi kaybetmiştim. Bu sırada gözaltına alındım. Yani ağır yaralıydım. Gözaltında o dönem hemen herkesin yaşadıklarını yaşadım. Filistin askısı da dahil, çeşitli fiziki işkenceler yapıldı. Ancak bunlara artı olarak yaralı halime dönük uygulamalar

oldu. Mesela tedavi ettirilmediğim gibi yaralarım işkence yapmak türü şeyler. Bu arada pişmanlık dayatması oldu. Ama onurlu olan neyse onu yaptım ve o halde hapishaneye geldim.

Gözaltı ve karanlıkla tanışma aynı anda geldi. Sürecin böylesi bir kendine has zorluğu oldu. Fiziki işkenceye irade gösterdim aynı zamanda karanlık gerçekliğini kabul etmekte zorlandım. Baş ve yüz yaraları yeni ve derindi. Kendi gerçeğimi henüz bilmiyordum. Neyin sonucu diye kendi kendime soruyor (patlamayı hatırlamıyordum) geçici bir durum diye düşünüyordum.

Sonra hiç savcılığa bile çıkarmadan Erzurum Hapishanesi'ne götürdüler. Savcılığa daha sonraki günlerde çıkarıldım. Erzincan DGM (şimdinin özel yetkili mahkemeleri) 11 ay gibi kısa bir sürede 12,5 yıl ceza verdi. Adil yargılama yoktu zaten. Sonrasında birçok cezaevi değiştirdim. Erzurum, Sakarya, Çanakkale ve Ümraniye'de kaldım. 2000 yılının Şubat ayında duyarlı kesimlerin ilgisi, çabası ve de yapılan başvurular sonucu şartlı tahliye edildim.

- Peki, bugüne kadar uzanan 2. tutuklanma sürecin ne zaman, nasıl başladı? Neyle itham edildin?

- Önce dışarıyı anlatayım. Sağlık sorunlarım nedeniyle çıkmıştım. Dışarıda hep sağlık sorunlarımla uğraştım. Daha dışarıdaki sürecin başında 4 ameliyat geçirdim. Bunlardan biri de ağır bir böbrek ameliyatıydı. Ama bir yandan sağlık sorunlarımla uğraşırken, mücadeleye de devam ettim. 2007 yılının Nisan ayında tedavi amaçlı İstanbul'a gelmiştim. 9 yaşındaki yeğenimle birlikte sokaktan gözaltına alındım. Gözaltında 4 gün kaldım. Canlı bomba olduğum iddia ediliyordu. Gözaltı süresinde esas olarak üzerinde durdukları örgütle ilişki sürdürüp sürdürmediğimdi. Onlara göre sürdürüyordum. Kandil'e gittiğim, silahlı eğitim aldığım öne sürülüyordu. Halbuki gözleri görmeyen biri nasıl Kandil'e gider de silah eğitimi yapar? İnanırcılığı sıfır olan bu iddia bu ülkede yöneltilebiliyor işte.

Beni neden canlı bomba olmakla itham ettiklerini sordum, mantığımı açıklamalarımı istedim. Ben örgütün işine yaramadığım için örgüt benimle sesini duyuracakmış! Kamuoyu yaratacakmış!

Bu, benim tüm hapishaneler süreçlerim boyunca hapishanede verdiğim ikinci röportaj oluyor. İlk röportajı 1995 Aralık ayında, o dönem çıkarılan Demokrasi gazetesi için Sema Yüce yoldaş yapmıştı. Bu vesile ile 1998'de 21 Mart'ta bedenini ateşe vererek 8 Mart'ın ateşini 21 Mart'a taşıyan Sema Yüce'yi de anmak istiyorum.

“Binlerce üyesi olan bir örgüt neden benim gibi gözleri görmeyen biriyle yap-sın bunu? Ters etki yapar bir kere” dedim. Halbuki bu tarz eylemleri yapanlara dair hazırlanan fezlekede tanımı yapılan özellikler bile benim özelliklerimin tam tersiydi. Ben hepsine karşı koyunca bu defa “sen örgütün militansın, sen de mi ser verip sır vermeyeceksin” (İbrahim Kaypakaya'ya gönderme yapıyorlar) dediler. Sonuçta tutuklandım ve siyasi bir karar olarak, eski sabıkaya da dayanılarak 18,5 yıl hapis verdiler. Daha gözaltındayken tutuklanacağımı yaklaşımlarından hissetmişim. Sağlık açısından yeni bir süreç başladı. Yeniden boğuşmak zorunda olduğum, farklı bir sürecin başlangıcı oldu.

- Bu 2. tutuklanmada konulduğunuz ilk hapishane neresiydi? Bakırköy'e ne zaman geldin? Ayrıca sağlık sorunlarınızla ilgili yaşadığınız süreç nasıl gelişti?

- 2007'de gerçekleşen 2. tutuklanmamda Gebze Hapishanesi'ne götürüldüm. Orada 15 ay kaldım. Sonra tedavi imkanı nedeniyle buraya, Bakırköy'e geldim.

Böbrek sorunu, kansızlık ve başka sorunlar da vardı. Sürekli hastaneye gidip geliyordum. Bu arada bir de bağırsak ameliyatı çıktı ortaya. Kalın bağırsakta küçük tümörler vardı. Son 1 yıldır bu sorunun teşhisi için hastaneye gittim-geldim. 3 kez biyopsi yapıldı. Bir türlü netleştirilemedi. Sonunda teşhis kondu. 2011 Şubat ayında ameliyat oldum.

- Biraz da hastaneye gidip gelişler, tedavi sırasında yaşanan yaşadığınız sorunlardan bahsedermisiniz?

- Bunu sadece kendi adıma değil genel olarak tüm siyasi tutsaklar adına söylüyorum. Hastaneye gidiş-geliş, tedavi vb. meseleler, uygulamalar tamamen hukuksuz, baştan savma ve en kötüsü...

Bu politika aşlında siyasi tutsaklara dönük olarak 1980'den beri var ve hiç değişmiyor. 1995'lerde de hastaneye gidip geliyordum. O zamanlar ne yaşıyordum bugün yine aynısını yaşıyorum. Mesela 1997'den bir örnek vereyim: Mart ayıydı. Böbrek sorunundan dolayı İzmir Yeşilyurt Hastanesine ultrason sevkim vardı. Ultrason öncesi ilaç verildi. Sakarya'dan İzmir'e, hastaneye gitmem gerekirken, beni doğrudan Buca Hapishanesi'nin hücrelerine

götürdüler. Çok kötü bir süreç yaşadım. Hastalığım ilerledi. Tedavi yaptırmadan da geri getirdiler.

Bugün de durum aynı, değişen bir şey yok. Bir günü örnek vereyim: Dün hastaneye gittim. Bir gün önceden yemem gereken şeyler söylendi. (Ultrason benzeri bir çekim için) Yola çıkarılmadan önce koğuştan ilaçlı bir su içmem gerekiyordu. Bunu ringde içmek zorunda kaldım.

Ringde benim dışında mahkemeye gidecek olanlar da vardı. Hastane yerine önce adliyeye gidildi. Akşama kadar böyle dolaştırıldım. Bir yanda ağır hastalar, bir yanda mahkemeye gidenler; hepsi aynı ringde! Akşama kadar havasız ringde, en doğal ihtiyaçların bile karşılanmadan... Tabii hastalık daha da boyutlanıyor. Ringlerde hijyen diye bir şey yok zaten. Aksine hapishanede yatanlara çifte standart uygulandığını düşünüyorum. Örneğin Silivri'de 3 tam teşekküllü ambulans olduğu söyleniyor. Oysa burada ağır hastalar mahkeme kapısında, mahkemesi olanları bekliyor...

Genel olarak siyasilere dönük bir uygulama. Benim gibi ağır hastalar için daha da kötü. Oysa bizim durumumuzda olan hastalara ambulans gerekiyor. Hani “işkenceye sıfır tolerans” deniyor ya... İşkence sadece elektrik, falaka vb. kaba fiziki işkence değil. En büyük işkence işte bu yavaş yavaş öldürme...

Tabii benim gibi onlarca var hapishanede. Örneğin heval **İsmet Ablak**'ın hücrelerinde son nefesini verirken yaşadığı durum... Morga yakın bir yerde tutuyorlar. Yani ölmeden öldürme... Çok insan yaşıyor bunu. Yine Erzurum'da kalan heval **Mehmet Aras**. O da aynı hastalıktan hastanede. Ve daha çok sayıda arkadaş, aynı hastalıkla mücadele ediyor.

Elbette sorun fiziksel yaşayıp-yaşamama değil. 1999'da yazdığım bir mektupta da ifade ettim. **Esas olarak korkacağımız şey, fiziki ölüm değil. Korktuğumuz şey, vicdanların ölmesidir. İnsanlar ölümlerine sessiz kalınması. Bu bizi ürkütüyor!**

- *Şu günlerde hapishanelerdeki hasta tutsakların özellikle de durumu ağır olanların koşullarına dikkat çekmek, kamuoyu oluşturmak ve bu doğrultuda da onların serbest bırakılmasını sağlamak için bir kampanya yürütülüyor. Sen bu kampanyada öne çıkan bir isim olarak kampanyayla ilgili ne söylemek istersin?*

- Duyduğumda çok sevindim. Başından itibaren takip ediyorum. Ancak buruk bir sevinç olduğunu ifade etmek istiyorum. Yani gecikmeli oldu diyorum. Mesela benim son hastalığım öncesinde de sağlık sorunlarım vardı. Arkadaşlar sorardı "ne yaptım?" diye. Ben kızardım, "daha ağır olanlar var" derdim. Örneğin Sincan'da Abdülsamet Çelik var. Benim çok etkilendiğim, 85 yaşında amca var, Elazığ Cezaevi'ndeki **Yusuf Kaplan**... Demek istediğim çok önceden başlayabilirdi kampanya.

Sistem kolay kolay bir şey vermiyor. Bedel vere vere, mücadeleyle alıyoruz. Daha önce başlatılsaydı, belki birçokları dışarıda tedavi olabilirdi. Tabii ki başlamış olması olumlu. Önemli olan sürdürülmesi. Dışarıdakilerin içeriye ve içerdekilerin tanınması gerekiyor. Dışarı daha renkli, akışkan; ama bunun içinde kendini kaybetmemek gerekiyor.

- *Sen ağır sağlık sorunları yaşayan bir siyasi tutsak olmanın yanı sıra, aynı zamanda mücadele içindeki bir kadınsın, bir kadın siyasi tutsak-*

sın. Bu cepheden, neler söylemek istersin?

- Genel anlamda söylemek gerekirse, erkek egemen sistemde kadın olarak yaşamak zor. Fabrikada, köyde, şehirde yaşanan zorluklar zindan sürecinde daha da artıyor. Ama şu da bir gerçek ki, zorlukları başarmak da biz kadınların boynunun borcu. Yaşamak, ama önemli olan anlamlı bir yaşamı yaşamak...

Geriye, 1994'e gideceğim. O zaman daha 18 yaşındaydım. İşkenceciler gelip gidip diyorlardı ki, "Yazık değil mi? Gençsin, kör oldun. Seni kimse beğenmez." Yani beni genel kadına bakış açısıyla rencide etmeye çalışıyorlar. Beğeni kriterini, "fiziksel güzellikçe" indirgeyip, sözde "zayıf halkayı" bulup beni bununla vurmaya çalışıyorlar. Halbuki bu tür yaklaşımlar iradeyi güçlendirip, duruşu sağlamlaştırıyor. Bu tür yaklaşımlarla sonraki süreçte de karşılaştım. Özellikle kadın kimliğine dönük yaklaşımlar, hakaretlerle yüzyüze kaldım. Kadın olmak artık bir zorluk getiriyor, ama iradeyi kırmayı başaramıyorlar.

Bunlar aslında çok zavallı yaklaşımlar... Bizim ideolojimiz kadının kendini yeniden yaratması ideolojisi. Mesela Sema Yüce kendini küllerinden yeniden yaratan bir kadındır. Bu öz; yaratıcı, estetik, yurtsever, mücadeleci, örgütleyici bir özür. Biz kadınlar açısından önemlidir. Benim esas aldığım nokta budur. Çocuk yaşından itibaren esas aldığım nokta bu oldu. İstedğim şeye tutunmak ve başarmak! Dışarıda da, içeride de böyle

gelişti. Hiç pes etmedim. Ne karanlık ne başka bir şey beni pes ettirebildi. Tek renk denilen o karanlığa tutsak olmadım. İstemlerimi içimde, pratiğimde yaşattım. İstemlerimin arayışçısı oldum. Bugün var olan hastalığımda da teslim olmadım.

Sistemin kendi korkuları var. Kadına biçilen bir rol var. Sistem özgürleşen kadının iradesinden korkuyor. Erkek egemen zihniyetin parçalanmasından, bitişinden korkuyor. Bunun için de kadına yönelik çok yönlü bir baskı politikası sürdürüyor.

- *Son olarak söylemek istediğin bir şey ya da iletmek istediğin bir mesaj var mı?*

- Söylenebilecek çok şey var aslında. Bu röportaj, bunun ancak bir kısmını oluşturuyor. Bu söyleşi-röportaj için sizlere teşekkür ediyorum. Son olarak da şunları söylüyorum:

Ciddi sağlık sorunlarım var. Fiziki olarak dünyanın renklerini göremiyorum. Ancak göremesem de gözlerimle, dokunamasam da yaşamın bütün renklerine yüreğimle dokunuyorum, yaşıyorum. Sağlık sorunlarım ciddi olsa da hiçbir zaman yaşamın o dokunaklı güzelliğinden vazgeçmedim. Yine mücadele edeceğim, tıpkı bugüne kadar zorluklarla mücadele ettiğim gibi.

Öncelikle kadınlara diyorum ki: Bütün kadınlar kendilerindeki mücadeleyi görmeli, mücadele etmeli. Sesimizi duysunlar. Duydukça yüreklerimize dokunabilsinler. İnsan yüreğine dokunmak hayat kadar güzel, anlamlı...

Onları anlatmayı sürdüreceğiz!

Sefa, Nurşen, Fatma, Gülizar ve Derya... Gidişleri öyle ansızın ve hazırlıksız yakaladı ki bizleri ne düşüneceğimizi bilemedik. Elbette onlarla/kendimizle gurur duyduk, bir kez daha kurtuluşun yolunun nasıl zorlu ama onurlu olduğunu gördük. Ama yine de gözlerimizi birbirimizden kaçırdık. İki yoldaşın gözleri birbirine değecek olsa sanki gidişlerini onaylamış, kabul etmiş olacaktık! **İki yoldaş göz birbirine değince güç verir oysa.** Hem öyle bir güç verirdi ki, onların yerini doldurmak için başta kadınlar olmak üzere herkes sıraya girer. Gidenlerimizi birbirimizin gözlerinde buluruz, derin bir sohbet dalarız. Kimi an güler, kahkahalara boğulur; kimi an sağanaklar iner gözlerimizden...

Yeni Demokrat Kadın olarak biz de 29 Mayıs günü ailelerimiz ve kadın yoldaşlarımızla birlikte gözlerimizi ve de sözlerimizi birleştirmek için bir anma düzenledik. İstedik ki, birbirimize onları anlatalım, en derinimizde kopan fırtınaları birbirimize taşıyalım. Onların bizlere verdikleri mesajı bir yemine dönüştürelim. Güç alalım, güç verelim, hem onlardan, hem kendimizden... Öyle de yapmaya çalıştık, bizde yarattıkları etkiyi, aldığımız mesajı kimimiz bir anne olarak, kimimiz bir genç kadın olarak anlatmaya çalıştık. Sözler yeterli oldu mu? Böyle zamanlarda ne kadar olursa, o kadar! 5 kadın yoldaşımızı, 5 gülümüzü daha çok anlatmalı, herkese onları tanıtmalı, onların yiğitliklerinden güç almalıyız. Geleceğe, kadının nihai kurtuluşuna uzanan yol, onların omuzlarında taşıyor çünkü.

İstanbul Yeni Demokrat Kadın

Batıgül Tunç direndi ve kazandı!

İzmir: Buca Belediyesi'nde çalışan sendika isteği sebebiyle yaklaşık 4 ay önce yedi arkadaşıyla birlikte çıkarılan ve 72 gündür İzmir CHP İl Başkanlığı önünde oturma eylemi yapan **Batıgül Tunç** direnişini Ankara'ya taşımak ve taşeronu kaldırmaktan bahseden CHP'nin ikiyüzlülüğünü ortaya koymak için 23 Mayıs sabahı CHP Genel Merkezi önüne gelerek oturma eylemine başladı.

Başlarda eylemi görmezden gelmeyi seçen CHP yöneticileri basın mensuplarının gelmesi üzerine Batıgül Tunç ile iletişim kurmaya tenezzül etti(!) Burada telefonu alınarak ve ilgilenileceği söylenerek Tunç'un ağzına bal çalınmak istedi; ancak Tunç geri adım atmayarak iki günlük oturma eylemini sürdüreceğini bildirdi.

Saat 18.00'de Yüksel Caddesi'ne gelen Tunç ile kendisine destek veren kitle örgütleri ve siyasi partiler burada bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Bizim de **Yeni Demokrat Kadın** olarak destek verdiğimiz açıklamamızın ardından Güvenpark üzerinden CHP il binasına yürümek isteyen Tunç ve kitlenin önü polis tarafından kesildi.

Polisle yapılan görüşmelerde Mücadele Birliği Platformu hiçbir ortak irade

aramaksızın kendini dayatır bir biçimde pankartı toplattı ve metro altından yürümeyi kabul etti; ancak Tunç "ne pahasına olursa olsun CHP İl binası önüne yürüyeceğini; amacının CHP İl Binası önünde bir günlük oturma eylemi yaparak sesini duyurmak olduğunu" söyleyerek yanındakilerle birlikte polis barikatına doğru yürüdü. Polisin biber gazı ile saldırması üzerine yaşanan çatışma sırasında 11 kişi gözaltına alındı.

Çatışma sürerken Meşrutiyet Caddesi üzerinden Güvenpark'a geçen ve CHP il binasına ulaşan Tunç ile yanındaki 3 kişi on dakika içinde çevik kuvvet ablukası altında gözaltına alındı. Akşam saatlerinde toplam gözaltı sayısı 14 olarak açıklandı. Geçtiğimiz günlerde Balçova Belediyesi Tunç'u işe almak durumunda kaldı. Eylemini kazanımla sonlandıran ve belediye bünyesinde uygun bir yere yerleştirileceği bildirilen Tunç, eylem sürecini bitirdiğini açıkladı.

Herkesin bildiği bir "sır" daha: Amed'de cinsel istismar

Bu bir "sır" ama herkes biliyor. Bu bir canilik ama herkes susuyor. Herkes saklamaya ve herkes kendini aklamaya devam ediyor. Ama göz ardı edilen çocukların kararan yaşamları ve karara-cak yeni çocuk yaşamları...

Mardin'de yaşayan N.Ç'nin, aralarında polis, asker ve devlet "ileri gelenlerinin" de bulunduğu onlarca kişi tarafından cinsel istismara maruz kalması, 2010 Nisan'ında Siirt'te bir YİBO'da açığa çıkan zincirleme istismar olayları herkesin bildiği ama herkesin sustuğu "sır"ların açığa çıkmasına neden olmuştu. Şimdi yalancı körlüğümüze bir darbe de Amed'den geldi. Ş.Ç adında ve 13 yaşında bir kız çocuğunun 2 yıldır aralarında yine polis, asker, tarikatçı ve kentin "ileri gelenlerinin" bulunduğu onlarca kişi tarafından cinsel istismara uğradığı açığa çıktı. İşin acı bir yanı da çocuğun abisi tarafından istismara maruz kaldığı ve pazarlandığı...

Bu durum, aslında neredeyse tüm semt tarafından biliniyor. Yaklaşık 1,5

yıl önce abisi tarafından küçük çocuğun şiddete uğradığına tanık olan öğretmenini durumu polise bildirmiş, 6 ay önce çocuk tamamen okulu bırakınca da kız çocuğu takibe alınmış! 6 aydır Savcılık, çocuğun kimlerle görüştüğünü, kimlere pazarlandığını biliyormuş!

Ama bir türlü bu savcının, bu polisin, bu mahkemenin aklına çocuğu korumaya almak gelmemiş! Ne önemi var ki bir çocuğun hayatının heba olmasının... Kim bilir belki bu çocuk aracılığıyla o

sıra birileri için kaset düzenekleri hazırlamakla meşguldüler! Ta ki kız çocuğu abisi ve bir esnaftan şikâyetçi oluncaya kadar hem kentin hem de devletin sessizliği sürdü. Çocuğun şikâyeti üzerine harekete geçebilen(!) polis, abi ve tecavüzcü esnafı gözaltına aldı. Baba, tarikatçılar, şehrin "ileri gelenleri" ve 50 milyar araya girince şikâyetçi olmadı! Bir gelişme var mı dersiniz bundan başka? Belirsiz... Çocuk SHÇEK'e yurdunda ve 2 kişi dışında henüz kimse için dava ya da soruşturma açılmadı!

Geleceğimize sahip çıkıyoruz, baskılara boyun eğmiyoruz!

Gerek ülkemizde, gerek dünya genelinde gençler için eğitim olanaklarının giderek azaldığı, eğitim almanın, özellikle de yüksek öğrenime ulaşmanın daha da zorlaştığı bilinen ve deneyimle anlaşılan bir gerçekliktir. Elemeci sınav sistemi, eğitimin piyasalaştırılması, devlet okullarının kalitesinin giderek düşmesi gibi eğitim hakkımıza yönelik hak gasplarının yanı sıra mesleki hak gasplarıyla da gençliğin geleceği çalınmak istenmektedir. Bu saldırılar ülkemizde Avrupa Birliği'nin planlanması ve rehberliğindeki **Bologna Süreci** adı altında sürmektedir.

27-28-29 Mayıs tarihlerinde Bologna Projesi'ni hayata geçirmenin bir başka adı olan **Yükseköğretim Kongresi**'nde egemenler, bizim geleceğimizi daha fazla nasıl karartacaklarını tartıştılar. Eğitimi çeşitli emperyalist politikalar ışığında organize ederek uzun vadeli çıkarları ekseninde ele almanın planını yaptılar. Bu ne demektir? Bu daha fazla elemeci sınav, eğitimin daha da paralaştırılması demektir. Yeni engeller, adaletsizliğin daha da derinleştirilmesi demektir. Sermayenin eğitim üzerindeki tahakkümünün daha da artması demektir.

İçinden geçtiğimiz süreç, eğitim sistemindeki çarpıklıkları açıkça gözler önüne sermektedir. Bunun en son örneğini 40 bin ithal öğretmen alınmasında yaşadık. KPSS sorularının çalınması, YGS sorularının şifrelenmesi yetmezmiş gibi bir de ALES'e giren öğrencilerin bir kısmının kitapçıklarındaki soruların eksik çıkması, engelli öğrencilerin puanlarının yanlış hesaplanması eğitim sisteminin ne kadar çıkmaza girdiğinin kanıtıdır.

Her geçen gün artarak devam eden saldırıların temel kaynağı, halk gençliğinin akademik-demokratik mücadelesinin önünü kesmeyi hedeflemektedir. Egemenler bizim nitelikli iş gücü haline gelmemiz, onların ihtiyaçlarına yanıt olmamız, ucuz iş gücü olmamız için kendileri de baskı ve denetim araçlarında yetkinleştikçe yetkinleşmekte. İşte saldırılarına yenilerini

Gençlik varsa isyan var!

İzmir'de liseliler YGS, LYS, şifrelere, geleceksizliğe karşı Gazi İlköğretim Okulu önünde toplanarak ÖSYM binası önüne yürüdü. Körfez Dersanesi önüne yürümek isteyen liselilere polis müdahale etti. Daha önce belirlenen güzergahtan yürütmedi. Bunun üzerine liseliler güzergah değiştirerek ÖSYM binasının önüne yürüyüp, orada basın açıklaması yapıldı. Açıklamada "Unutmadık sizin sisteminizin katlettiği gençleri. Unutmadık dershane taksidini ödeyemediği için annesini hapise attığımız ve sonra intihara sürüldüğünüz Soner'i, unutmadık SBS'de düşük puan aldığı için kendini kapı koluna asan küçük kardeşimizi..." Biz de liseli YDG olarak, eylemde flamalarımızla ve "Şifre Varsa, İsyân Var!" yazılı pankartımızla yer aldık.

(İzmir liseli YDG)

eklemek, yükseköğretimi piyasanın ihtiyaçlarına göre şekillendirmek, üzerimizdeki baskı ve denetim araçlarını artırmak, bizi etkisizleştirerek yükseköğretim alanında egemenlerin istedikleri gibi at koşturabilmeleri için düzenlenmişti Uluslararası Yüksek Öğretim Kongresi.

Onlar lüks otellerde gençliğin geleceğini nasıl karartacaklarını tartışırken, geleceğine sahip çıkan gençlik, üç gün boyunca sokaklardaydı. 3 günün ardından ortaya hiç de yabancı olmadığı bir tablo çıktı. Gençliğin üzerine gaz bombası, tazyikli su, plastik mermiyle saldırıldı. Onlarca kişi darp edilerek gözaltına alındı. Ama tüm baskılara rağmen sesimizi kısılmayacaklar. Özgürlüğümüz ve geleceğimiz için var gücümüzle haykıracağız; "Gençlik gelecek, gelecek ellerimizde!"

Polis defol, bu sokaklar bizim!

27 Mayıs

İçinde YDG'nin de olduğu bileşen, eylem Beşiktaş Meydanı'nda kurdukları kürsüyle başladı. Yaklaşık yarım saat süren kürsüden Kongre'nin teşhiri ve gençliğin geleceğine sahip çıkma çağrısı yapıldı.

Beşiktaş Meydanı'ndan Swiss Otel'e yürüyüşe geçen gençliğin karşısına polis bariyeri çıktı. Bu sırada Genç-Sen'in Dolmabahçe önünde oturma eyleminde olduğu haberinin gelmesiyle bileşen, yolu kesip Dolmabahçe'ye doğru yürüyüşe geçti. Eğitim emekçilerinin de olduğu kitleyle birlikte sloganlar atıldı. Ancak daha sonra eğitim emekçileri basın açıklamalarını yapıp dağılacaklarını söyledi. Basın açıklamasından sonra kalan ve polis barikatını aşmış, sözlerini haykırmak isteyen kitleye polis gaz bombası, tazyikli su ve plastik mermilerle saldırı. Kitlenin üzerine hedef gözetilerek saldırıldı ve bunun ardından aralarında YDG'lilerin de bulunduğu pek çok arkadaşımız yaralandı. Ve ilk günün sonunda 13 kişi dövülerek gözaltına alındı.

Günün akşamında Galatasaray Lisesi önünde saldırıları kınayan bir oturma eylemi ve basın açıklaması yapıldı.

28 Mayıs

Şişli yolundan Swiss otel önüne yürümek isteyen kitle yine polis barikatlarıyla karşılaştı. Yolu trafiğe kapatarak yürüyüş yapan kitle Swiss Otel'e yaklaştığında yoğun bir polis ablukasıyla karşı karşıya kaldı. Gençliği isteyen egemenler ve kolluk güçleri, oturma eylemi yaparak protesto edildi. Eylemin ardından hep beraber gözaltına alınan arkadaşlarımızın mahkemeye çıkarıldıkları Sultanahmet Adliyesi'ne girdi. Burada da polis baskısı protesto edildi.

29 Mayıs

Söz konusu olan kongreyi militan bir karşı koyuşla karşılamak özeldir devrimci gençliğin sorumluluğudur. Geleceğimizi çalmak isteyen hırsızlara sokaklarda verdiğimiz mesaj; "planlarınızı istediğiniz gibi kolayca hayata geçiremeyeceksiniz. Gelece-

ğin sahipleri olan biz gençler buna izin vermeyeceğiz" olmalıydı. Bunun için de onları

huzursuz etmeli, güçlü bir karşı koyuş göstermeliydik. Son gün YDG'nin de

içinde bulunduğu bileşenin ortak kararı kürsü, basın açıklaması yapmak olmuştur. Böylesi bir gündemde yeterli ve gereken bir eylem biçiminin bu olmadığını ve pasif değil, militan bir duruş sergilemek gerektiğini düşündüğümüz için YDG olarak bileşenden ayrıldık ve de kendi eylemimizi gerçekleştirdik. Beşiktaş Meydanı'nda bir araya gelen YDG'li sloganlarla eylemlere başladılar. Polisin tacizle çıkan çatışmada birkaç polis atılan taşlarla yaralandı. Kitleye yaklaşmaya korkan polis, uzaktan hakaret etmekle yetindi. YDG, ortak eylem yapmayı önemseyen, bunun için çaba harcayan bir siyaset olmasına rağmen, son gün militan bir duruştan vazgeçmek kabul edilebilir bir durum değildi. Koşullardan kaynaklı olsa da son gün yalnız bir eylem örgütlenmesi YDG'nin kararlılığını ve cüretini göstermektedir.

Ortak düşmana karşı, ortak karşı koyuş sergilenmelidir

YDG olarak 27-28-29 Mayıs tarihlerinde düzenlenen kongre için yapılan toplantılarda amacımız en geniş birlikteliği yakalamaya çalışmak olmuştur. Özellikle bu süreçte Genç-Sen'le birlikte hareket etmek bizim için önemli bir yerde durmaktaydı. Tüm çabalarımıza rağmen bu süreci Genç-Sen'in tutumundan kaynaklı birliktelikte örememiş olduk.

Egemenlerin saldırılarına ara vermeden ve oldukça kapsamlı bir şekilde devam ettiği, gençliğin üzerine bir kabus gibi çökmeye çalıştığı, her türlü hak arama mücadelesinin bastırılmaya çalışıldığı böylesi bir süreçte ve öğrenci gençliği doğrudan ilgilendiren böylesi bir gündemde "görünürlüğü artırma" vb. gerekçelerle parçalı, güçsüz eylemler örgütlemek yerine birleşik, kitlesel ve güçlü eylemler örgütlemek gerekmektedir. Bu perspektifle belli konularda farklı düşünmemize rağmen birlikteliği korumak adına iki gün boyunca devrimci-demokrat dostlarımızla beraber hareket ettik.

Saldırıları bugün olduğu gibi yarın da devam edecek. Halk gençliğine saldırmak için ortaklaşmak da hiç tereddüt etmeyen egemenlere karşı önümüzdeki süreçte geleceğimiz için birleşik, kitlesel, militan bir karşı koyuşla mücadele etmeliyiz.

Mazlum Doğan ve Fatma Acar şahsında Beytepe Şenliği

Demirci Kawa'dan aldığı direniş ateşiyle bedenini üç kibritle tutuşturup direnişin manifestosunu yazarak şehit düşmüş yurtsever devrimci önder **Mazlum Doğan** ve Şubat ayında 4 yoldaşıyla göçük altında kalarak ölümsüzler kervanına katılan yoldaşımız **Fatma Acar** şahsında Hacettepe Üniversitesi öğrencileri olarak bir şenlik gerçekleştirdik.

Üniversitenin kendi kapsamında gerçekleştirdiği şenliklerin yoz kültürle yapıldığına, tüketime dayalı olduğuna ve üniversite öğrencilerinin düşünmeyen, sorgulamayan, bencil bireylerle dönüştürdüğüne vurgu yapıldı.

Üniversitelerde artan saldırılara, üniversite öğrencilerinin geleceksizlik ve güvencesizlikle karşı karşıya bırakıldığına, Kürt ulusunun haklı ve meşru mücadelesine değinilen bir açılış konuşması ile etkinliğimizi başlattık.

Ardından çeşitli yerel gruplar ve **Burhan Berken** ve türkülerini ile üniversite öğrencilerine seslendi. Çeşitli yarışmalarla şenliğimize devam ettik.

Şenlik alanında her siyaset stant açma yasağına karşı kendi standını açtı ve çalışmalarını yürüttü. Biz de YDG olarak seçimlerle ilgili bildirimlerimizi dağıttık ve kitaplarımızın ve dergilerimizin olduğu standımızı açtık. Ayrıca sanat tarihi öğrencilerinin "**Kapitalizm Sanatı Yok Ediyor**" adlı çalışması kitlenin çok dikkatini çekti. "**Hasankeyf Yok Olmasın**" diye başlatılan çalışmada da çeşitli kısa filmler çekildi.

Etkinlik bitiminde yapılan konuşmada bizimle aynı sınıflarda oturmuş, aynı yaşam alanlarını paylaşmış, aynı sorunları yaşamış ve savaşın çeşitli koşullarında ölümsüzler kervanına uğurlanmış **Fatma Acar** ve **Mazlum Doğan**'ın bıraktığı bayrağı yukarı kaldırmak üstümüze düşen görevdir" denildi. Fatma Acar ve Mazlum Doğan'dan öğrendiğimiz şekilde Hacettepe'de direniş kültürünü yaşatmaya örgütlenerek ve aynı zamanda örgütleyerek devam edeceğimizi belirterek etkinliğimizi bitirdik.

(Hacettepe YDG)

“Konferans a Gihşti ya Netewa Kürdistan” adıyla gerçekleştirilmesi düşünülen konferansın, ileride tam bir birliğe vesile olması şimdilik uzak görünüyor. Zaten bileşenler de bunun için konuşmanın erken olduğu bilinciyle hareket ediyor.

SINIRLARA DOKUNMADAN AMA SINIRLARI YOK SAYARAK

Daha önce Öcalan'ın ısrarla üzerinde durduğu Kürt ulusal konferansı çalışmaları devam ediyor. Geçtiğimiz yıl, Türkiye'deki Kürt partilerinin kadın temsilcilerinin öncülük ederek başlattığı süreç, somut bir çerçeve kazanmaya başladı. Siyasal ölçekte dört parçaya ayrılmış Kürdistan coğrafyasının ulusal karakterdeki dinamikleri, henüz muhtevasının belli olması açısından çok erken olan birlik konusunda bir mutabakata varmış bulunuyor.

Demokratik Toplum Kongresi'nin (DTK) “Kürt Ulusal Konferansı” çalışmaları kapsamında Federal Kürdistan Bölgesi'ne giden DTK, BDP, HAK-PAR ve KADEP temsilcileri temaslarını tamamladı. Federal Kürdistan Bölgesi'ne giden heyet, Federal Kürdistan Bölgesi Başkanı Mesut Barzani, Hükümet Başkanı Berham Salih, Parlamento Başkanı Kemal Kerkuki, KDP İran, Irak, Suriye ve Türkiye temsilcileri, PÇDK, PSK, YNK, GORAN ve Kürdistan'da bulunan birçok sivil toplum kuruluşu temsilcileriyle “Ulusal Konferansı” ve Kürtlerin Ortadoğu'daki gelişmeler karşısındaki tutumuna ilişkin görüşmeler gerçekleştirdi. Heyet, bu tartışmalar sonucunda önümüzdeki Ekim ayı içinde “Kürt Ulusal Konferansı” gerçekleştirme kararının alındığını duyurdu.

“Konferans a Gihşti ya Netewa Kürdistan” adıyla gerçekleştirilmesi düşünülen konferansın, ileride tam bir birliğe vesile olması şimdilik uzak görünüyor. Zaten bileşenler de bunun için konuşmanın erken olduğu bilinciyle hareket ediyor. Yine de geçmişte yaşanan husumetleri geride bırakacak bir anlayışın varlığı bariz bir şekilde fark ediliyor. Mesela, Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku içerisinde genel seçimlere katılması düşünülen HAK-PAR, blok görüşmelerinin olumlu sonuçlanmamasına, yani bloka dâhil olmamasına rağmen seçimlere blok lehine katılmama, blok adaylarını destekleme kararı almıştır.

Irak Kürdistanı ziyaretiyle ilgili DİHA'ya konuşan Ahmet Türk, bu sürecin Kürtler için kaderini tayin eden bir süreç olduğunu belirtti. Somut çerçevesinin, geçtiğimiz hafta içerisinde başlayan ilanlarla gitgide daha da belirlik kazanan demokratik özerklik projesinin de bu bağlamda değerlendirilmesi gereke-

cektir. Kendi kaderini tayin hakkı olarak ifade ettiğimiz Leninist teze uzak bir muhtevada seyretse de, dar anlamından çıkarsak, sürecin tam da bu hak alma zeminini gerçekleştirmeye dönük olduğunu söylemek mümkün. Bilhassa proje ve hedeften bağımsız olarak, ayrı devleti şimdilik ve uzun süredir reddeden bir retoriğe rağmen amaç, hakkını kullanma özgürlüğünü gerçek kılabilmektir.

Mevzu edilen bu hak, başta TC olmak üzere ilgili dört devletin korkulu rüyasıdır. Öyle ki, resmi ideoloji Kemalizm'in üzerine şekillendiği temel mevzularından biri olagelmıştır. O yüzden, en başından beri, PKK'nin hedeflerinden biri olan birlik, bölge iktidarlarının da hedefinde parçalamak olarak yerini almıştır. 1990 başları Irak Kürdistanı güçleriyle PKK'nin karşı karşıya getirilmesi, hatta doğrudan bir savaşın karşı tarafı haline getirilmesi bu korkunun ve planın bariz göstergesidir.

Hatta hatırlanacağı üzere, patenti Öcalan'da olan Kürt Ulusal Konferansı fikrinin bir çakmasını yapmaktan da geri durmamıştır sistem. Yok edemediği Kürtlerin yerine kendi Kürdünü ikame etmeyi deneyen sistemin kendi, ama mutlak suretle, çakma konferansını yapması da mümkündür. Amed'te böyle bir konferansı yapma cesareti bulamayan, Fethullahî organizasyon Abant Platformu, Hewlêr'de 2009 Şubat'ında konferansını gerçekleştirmişti. Kürt Ulusal Hareketi'ni tasfiye operasyonunun bir parçası olarak devreye konulan bu toplantılar zinciri umulanın gerisinde kalarak silikleşti. Güneyden PKK'yi sıkıştırmak için, Barzani ve

Talabani'yi düne kadar hakir görmekten bir an olsun vazgeçmeyen muktedirler, onlarla dirsek temasına geçmiş, ittifak aramaya başlamışlardı. Ancak, asıl yerde, kuzeyde zaten sıkışmış bulunmaktayken, Kürtler için bırakalım bağlayıcılık arz etmeyi, dikkate şayan bile olmayan bu konferanslar zinciri arka plana atıldı, şimdilik.

Ve şimdi sorunun barışçıl bir şekilde çözümünü talep eden asıl muhataplar bir araya gelmeye başladılar. Üstelik bu bir araya gelme iradesi eskisinden daha güçlü ve kapsayıcı. Konferans bağlamında aranan bu birliğin menzili ve ömrü ne olur bilinmese de stratejik bir önem arz ettiği kesin. Olası sınır ötesi operasyonlara karşı güneyden alınacak desteğin önemi açıktır. Bunu temin etmek için de sadece bölgesel öznelerle anlaşma yetmemektedir. Esas olanın halk gerçekliği olmasından hareketle, süreç sekteye uğrasa da PKK, Irak Kürtleri arasında daha da güçlenecektir.

Süreci, sıradan ittifaklardan ayıran en önemli yan ise Türkiye bileşenlerinin Öcalan'ı, bir kısmı zımnen de olsa, irade olarak kabul etmeleridir. Hem bu husus hem de Türkiye sınırlarını aşan kapsayıcılık, sürecin bir seçim ittifakının ötesinde olduğunu gösteren esaslı noktalar. Esasen de, seçim ittifakını T. Kürdistanı'nda daha güçlü kılan hususlardan biri de bu birlik sürecidir. Aksi, yani seçimin koşulladığı bir birlik, söz konusu değildir. Bu durumda, HAK-PAR ve KADEP'in alacağı oy miktarı ikincil nitelikte bile değildir. Yarattığı birlik algısı bundan öte bir şeydir. DTK nezdinde PKK, dışlamayan ve kapsayıcı bir ittifak anlayışıyla başta AKP olmak üzere

sistemin bölgede bilhassa da halk üzerindeki yansımalarını kırmaya yönelmiştir. Durdurulamayan direniş enerjisine eklenen bu algı, devletin özellikle de din üzerinden geliştirdiği asimilasyonunu göğüsleyecek bir güç yaratmaktadır.

Bütün ordu ve sair kurumlarına rağmen sistemin Kürdistan'da kökleşmesi problemlidir. Yine de güçlüdür. Ama bugün AKP nezdinde kökü kazanmaktadır. Tayyip'in tutturduğu pervasız hamasi dil boşuna değildir. MHP oylarına oynamanın ötesindeki söylemi, bir acz halinin göstergesidir asıl. Blokun seçim içi taktikleri ve aday tercihleri muazzam derecede müsaittir. Ulusal harekete yapıştırılan aydın katili yaftası tutmamıştır. Blok dâhilindeki parlamenter aday aydınlar karşısında esamisi okunmamaktadır, beyazların.

Kürtler, sınırları zorluyor. Bakmayın sınırlara dokunmadığına, sınırları yok sayıyorlar bile. Sınırın ötesinden alınırken gerilla cenazeleri kim fark etmişti sınırı geçtiğini? Fark etse ne yazardı? Ki, şöyle beyan etmemiş miydi ahvalini Kürtlerin, Kürt şair Ahmed Arif:

*Kirveyiz, kardeşiz, kanla bağlıyız
Karşyaka köyleri, obalarıyla
Kız ahp vermişiz yüzyullar boyu,
Komşuyuz yaka yakaya
Birbirine karşır tavuklarımız
Bilmezlikten değil,
Fıkaralıktan
Pasaporta ısınmamış içimiz
Budur katlimize sebep suçumuz,
Gayrı eşkiyaya çıkar adımız
Kaçakçuya
Soyguncuya
Hayına...*

SURİYE HALKININ DOSTLARI KİMLERDİR?

Kapı komşumuz Suriye, giderek derinleşen ve yayılan toplumsal gelişmelere ev sahipliği yapıyor. Şubat'ın başında iki küçük çoğunun fitilini ateşlediği eylemler kısa süre içinde çılgın büyüdü ve ülkenin dört bir yanına ulaştı.

Tunus'ta kopan ve tüm Kuzey Afrika ve Ortadoğu ülkelerini etkisi altına alan isyan dalgasına karşı başta, temkinli bir tavır takınarak eylemler başlamadan reform sözleri veren Esad, bu hamlenin yeterli olacağını düşünmüş olmalı ki bir süre sonra derin bir sessizliğe büründü. Ta ki eylemler adeta bir volkan gibi patlayınca kadar. Artık ok yaydan çıkmış, isyan bir kere Suriye halkının yüreğinde kendine yer bulmuştu. Bu durum karşısında artık Esad'ın eski sözlerinin bir hükmü de kalmadı. Yoksullukla boğuşan, hiçbir siyasi ve demokratik hakka sahip olmayan, OHAL'le yönetilen Suriye halkı, bu karanlık düzeni yere çalmak için çoktan işe koyulmuştu. Esad, bundan sonra her diktatörün seçtiği yola girdi: **Vahşet, katliam, gözaltı, tutuklama!**

Beşşar Esad, babasından devraldığı vahşet ve barbarlık bayrağını ona yakışır bir şekilde dalgalandırdı. Bugüne kadar binden fazla insanı bombalarla, kurşunlarla, işkence ile katleden Esad rejimi çoktan geri dönülmez bir yola girmiş görünüyor. Esad rejimi, isyanın halkın her tabakasını sarması ve büyük hızla gelişmesi karşısında ülkenin en büyük kentleri de dahil birçok şehrini abluka altına aldı ve tank ateşine tuttu. Bu durum Esad rejiminin duyduğu korkunun düzeyini ve isyanın ulaştığı noktayı da gösteriyor. Sokağa çıkan her insanı kurşun yağmuruna tutan ve ülkeyi koca bir hapishaneye çeviren Beşşar Esad, halkın direnişi karşısında bugüne kadar birçok geri adım atmak zorunda kaldı. 48 yıllık OHAL'i kaldırdı, hükümeti görevden aldı, son olarak da genel af ilan edeceğini söyleyerek bu kapsamda **"Müslüman Kardeşler"** örgütü üyeleri dâhil olmak üzere iki bini aşkın tutsağı serbest bırakacağını açıkladı. Esad'ın bu son manevrası gelişen hareketten duyduğu

korkuyu ve halkın direnişi karşısındaki vahşetine karşın aczini yansıtıyor. Suriye'nin hemen her bölgesinde devam eden direnişe Esad rejiminin vahşeti eşlik ediyor. Suriye halkı, gelinen aşamada Hama ve Humus'tan sonraki en kitlesel kalkışmasını gerçekleştiriyor.

Halkın biriken; baskı, şiddet ve yoksullukla beslenen öfkesi bugün adeta dizginlerinden boşanmış durumda. Şu anda herhangi bir partinin önderliğinde gelişmekten çok halkın kabarmış öfkesini yansıtan hareket anlaşılan o ki Suriye ve bölge için önemli sonuçlar yaratmaya aday. Zira, Suriye yalnızca Türkiye için değil Ortadoğu için çok önemli bir yer işgal ediyor. Bu ülkede yaşanacak en küçük bir değişim doğrudan bölge dengelerini etkileyecek. İşte bu nazik durum komşuların "ilgisi"nde bir patlama yaratmış durumda.

TÜRKİYE'NİN MUHALİF AŞKI!

İsyan dalgası Suriye'ye ulaşmadan telaşa kapılan ülkelerin başında gelen Türkiye, direnişin ülkede yayılması ile yakın ilgisini de artırdı. MİT ve Dışişleri Bakanlığı adeta mekik dokurken olası her türlü gelişme karşısında hazırlık yapıldığı kamuoyuna yansıyan bilgiler arasında. Bununla birlikte devletin Suriye'deki gelişmelere yönelik doğrudan müdahalelerin olduğu açığa çıktı. Kısa süre önce Suriyeli muhalifleri İstanbul'da bir konferansta toplayan Türk devleti, bu defa Antalya'da üç günlük bir konferans düzenledi. **"Değişim İçin Suriye Konferansı"** adı altında gerçekleştirilen konferans, önce-

kine oranla daha geniş toplumsal kesimlerin ve coğrafik olarak daha geniş bir alandan temsilcilerin katılımı ile

gerçekleştirildi. Katılımcılar, kongre sonunda; Esad yönetimine karşı bir baskı odağı olacak bir temsilciler heyeti, sözcü grubu oluşturmayı hedefliyor. Anlaşılan o ki Türk istihbaratı isyanın başladığı günden bu yana hiç boş durmamış. Önceleri gizlice yürütülen bu faaliyetler artık ne ülke kamuoyundan ne de dünya kamuoyundan saklanıyor. Aksine bilinçli bir şekilde Esad rejimine çağrı mahiyetinde propaganda ediliyor. Kuşkusuz bu konferans, hareketin başladığı günden bu yana Esad'a sürekli "reform" çağrısı yapan ve krizin ancak böyle yönetilebileceğini ilan eden Erdoğan'ın açıklamaları ile de uyumlu. Erdoğan, Kuzey Afrika ve Ortadoğu'da gelişmeleri nasıl yorumladığını ABD'nin isteği ile TC tarafından düzenlenen **"Değişim Liderleri Zirvesi"**nde şöyle açıklamıştı: *"Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki sorunları da ancak birlikte hareket ederek, ortak çözüm önerilerini ortaklaşa uygulama planına geçirebiliriz. Bizler, buralarda, değişimi kontrol etmek değil, değişime yardımcı olmak, istikamet tavsiyesinde bulunmakla mükellefiz."* Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ise Türk devletinin yaklaşımını daha açık sözlü bir şekilde tarif etmişti: *"Türkiye bu değişim dalgasının sürükleyici lider ülkesi olmak durumunda. Böyle bir hedefle hareket ediyor. Yoksa bütün bu etrafta, değişim dalgasının olumsuz sonuçlarından en fazla etkilenen ülkelere biridir. Eğer aktif bir öncülükle değişim liderliğini yürütmeysek, biz bu coğrafyada bu gelişmelerde en olumsuz etkilenen ülke oluruz"*.

TC'nin en son Libya konusunda gösterdiği büyük gayret (en fazla katkıyı sunması, operasyonun İzmir'den yönetilmesi vb.) hatırlanırsa egemenlerin bu noktada sistemli bir hareket tarzı izlediğini söylemek mümkün. Türk egemen sınıflarının AKP eliyle bölgede **"güçlü"**, **"lider ülke"** imajı için yoğun bir çaba harcadığı herkesin malumu. Erdoğan'ın İsrail'e karşı **"one münit"** çıkışı ve birçok platformda sarf ettiği **"ağır sözler"**, Mavi Marmara katliamı sırasında sergilediği **"sert tutum"** kapsamlı bir projenin parçalarıydı. Bunların sonucunda Türkiye, bölgede **"artık bir oyun kurucu pozisyonu alan, inisiyatifli bir ülke"** haline gelecekti. Büyük Ortadoğu Projesinin eş başkanı yakışan da buydu! Türk egemen sınıfları ABD emperyalizminin BOP çerçevesinde önüne koyduğu görevleri

"model ülke" sıfatı ile bir bir yerine getiriyor. Bu **"özverinin"** bugün için test edildiği ülke ise Suriye. Bu noktada ciddi bir mesafe kat edildiği söylenebilir. Türk egemen sınıflarının bir süredir daha gayretkeş bir şekilde takip ettiği bu yol haritası nereden besleniyor? Türk egemen sınıflarının söylemi tesadüf bu ki(!) Obama'nın söyledikleri ile bire bir örtüşüyor.

ABD ÖNDERLİĞİNDE "DÜZENLİ", "YUMUŞAK" GEÇİŞ

Barack Obama, Bush'tan ABD Başkanlığı görevini devraldığında, Ortadoğu'ya yönelik ilk ciddi konuşmasını, 2009 Haziran'ında Kahire'de yapmıştı; **"Eğer siz yumruğunuzu gevşetirseniz, biz de elinizi sıkılamak için elimizi uzatmaya hazırız"**. Obama böylece, Bush'un **"Ya bizden yanarsanız ya da teröristlerden"** biçimindeki sert ayrımını "yumuşatmış"tı. 19 Mayıs'ta ABD'nin Ortadoğu Stratejisini açıklayan Obama, Ortadoğu halklarına **"ayaklanma çağrısı"** yaptı. Obama'nın, Suriye devlet başkanı Beşşar Esad'a ilişkin yaklaşımı ise çok netti: **Suriye Devlet Başkanı Beşşar Esad'ın önünde de iki seçenek bulunuyor, "Esad ya görevini sürdürüp değişiklik sürecine öncülük yapar ya da görevinden ayrılır!"**

Obama'ya göre ABD, demokrasi isteyenlere karşı şiddete başvurulmasını asla kabul etmeyecek, her halkın kendi kaderini tayin hakkını kabul edecek, yönetici sınıftan çok gençlik kuruluşları ile iletişimi geliştirecek. Türk egemen sınıflarının söylemlerine ve yaptıklarına ne kadar denk düşüyor değil mi? Obama, Suriye ve halk hareketlerinin gelişebileceği diğer ülkeler için **"yumuşak geçiş"**, **"düzenli dönüşüm stratejisini"** uygulayacak. Obama'nın felsefesi çok açık; **eğer değişimin karşısında duramıyorsan önüne geç ve yönet!** Obama, BOP ekseninde amaçladığı değişimler için arkasına bölge halklarının direniş rüzgârını almayı düşünüyor. Obama bu konuşmasında ABD'nin **"Genişletilmiş Ortadoğu"**da, Bush'tan farklı niyetler taşımadığını, aradaki farkın "üsluptan ibaret" olduğunu da itiraf etmiş oldu.

ABD emperyalizmi, Kuzey Afrika ve Ortadoğu'da halkların birikmiş, haklı öfkesini tetikleyerek, arkasına alarak BOP'ni daha hızlı bir şekilde yaşama geçirmeyi hedefliyor. Bunun ne kadar mümkün olabileceğini ise zaman gösterecek! Zira evdeki hesap bilindiği üzere her zaman çarşıya uymaz. ABD emperyalizminin hedefleri ve projeleri halkların; diktatörlere, işbirlikçi ve uşaklarına karşı başkaldırısının haklılığını asla ortadan kaldırmaz. Halkların ve emperyalistlerin çıkarları gece ve gündüz gibi birbirinin zıddıdır. Suriye halkının gerçek dostu ülkemiz işçi ve emekçileri ve ezilen dünya halklarıdır!

Türkiye sadece ILO'nun değil, bizlerin de kara listesindedir

Mayıs ayının sonlarında DİSK bir açıklama yayımladı. Bu açıklamada Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) Aplikasyon Komitesi'nin Türkiye'yi sendikal haklar açısından kara listeye aldığı ifade edildi.

Aplikasyon Komitesi'nin karar alma süreci ILO'nun karar mekanizmasındaki üçlü yapısından kaynaklı, patron örgütleri, hükümetler ve sendikaların ortaklaştıkları bir zeminde gerçekleşiyor. Üçlü bileşenin ikisinin burjuvazinin temsilcileri olması ayrıca işçi temsilcisi olanların belki de büyük çoğunluğunun sarı sendikalardan oluşmasından kaynaklı, buradaki kararların büyük bir kısmının işçiler lehine olmayacağını tahmin etmek zor değildir. Nitekim Türk hükümetinin ILO konferanslarında sendika yasalarını değiştireceğinin taahhüdünü vermesi, emperyalistlerin yönelimlerini yaşama geçirme beyanıdır. ILO da bu beyanı yaşama geçirememesinden kaynaklı Türkiye'yi kara listeye almaktadır.

Ülkemizde de sendikal haklara yönelik yoğun bir saldırı söz konusudur. Özellikle işçi sınıfının büyük bir bölümü güvencesiz çalışmaya hapsediliyor, sendikal ve kadrolu olan işçi sayısı işçi sınıfı içerisinde azınlığı oluşturuyor. Türk egemen sınıfları çeşitli saldırılarla sendika fikrini işçi ve emekçilerin zihninden kazımak istiyor. Sendikaya üye olan işçilerin işten atılması, sürgüne gönderilmesi, yemek aralarının kısaltılması gibi bir dizi saldırılar gerçekleştiriyor. Türkiye ILO'nun kara listesinde. Ancak emperyalist-kapitalist sisteme bağlı tüm ülkelerde durum parlak değildir. Kara bulutların dağıtılması ancak işçi ve emekçilerin ve sınıf bilinçli proleterlerin kendi ellerindedir.

Nurtepe'de faşist saldırılara geçit yok

İstanbul: 29 Mayıs günü İstanbul Nurtepe'de MHP konvoyunun geçişine izin vermeyen Nurtepe halkı ile polis arasında çatışma yaşanmıştı. Çatışmada polis gerçek mermi kullanırken 10 kişi gözaltına alınmış, onlarca kişi de yaralanmıştı.

30 Mayıs günü SODAP, SP, DHF, BDP, SDP-G, EMEP ve TÖP'ün çağrısıyla Nurtepe Pazar Meydanı'nda biraraya gelen halk, Nurtepe Meydanı'na kadar yürüyüş gerçekleştirdi.

Eylem sürerken polisin akrep ve panzerlerini kitle üzerine sürmesi dikkat çekti. Eylemin ardından bölgeye tam bir polis terörü hâkim oldu. Ara sokaklarda yürüyüş yapan polis uzun süre mahalleyi abluka altına aldı.

“Bir lokma, bir hırka, kervanlarla çıktık yola!”

“Anadolu'yu vermeyeceğiz”

diye yola çıkan kervan Ankara'ya ulaştı. Kervanın 15 gün süren yolculuğu Ankara'nın Gölbaşı ilçesinde polis engeline takıldı. Ülkenin dört bir yanından hareket eden kervanın taleplerinin yer aldığı, kendilerinin “manifesto” dedikleri deklarasyondaki ilkeleri şöyle:

* Doğa kendi başına vardır ve insan onun sadece bir parçasıdır.

* Doğa canlı bir varlıktır. İnsanlar şirketler veya devletler doğanın sahibi olamaz, dengesini ve işleyişini bozacak herhangi bir tasarrufta bulunamaz.

* Doğa üzerinde herhangi bir mülkiyet hakkı iddia edilemez.

* Su tüm canlıların doğuştan gelen temel hakkıdır. Bu hakkı ihlal edecek hiçbir kanun ve uygulama kabul edilemez.

* Tek başına hiçbir canlının ihtiyacı, doğanın tahrip edilmesinin nedeni olamaz.

Bu ilkeler doğrultusunda belirlenen 13 taleple Ankara'ya gelen kervan Ankara'nın Gölbaşı ilçesinde devletin kolluk güçlerince kervandaki eşek ve deve gerekçe gösterilerek durdurulmuştu. Bu hayvanlar nesli tükenen hayvanları temsil eden getirilmiş, ancak “büyük devletimiz” için bu durum kervanı şehre sokmamak için öne sürülen bir bahaneden başka bir şey olmamıştı. Biz de Özgür Gelecek gazetesi okurları olarak hem Anadolu'yu Vermeyeceğiz Platformu'nu ziyaret ettik hem de onlarla kısa bir söyleşi yaptık.

- Merhaba, hoş geldiniz. Bize burayla ilgili bilgi verir misiniz?

Özgür Küçükütülü: Burada şu anda 11 kervan var, hafta sonları daha kalabalık oluyor. Bu arada gelip gidenler oluyor. Devamlı kalan 52 kişi var. Gölbaşı'nda 20 Mayıs'tan beri bekletiliyor-

ruz. Hafta sonu film gösterimi yaptık ve 150 kişi katıldı. Burada ekolojistinden mühendisine, işsizine; köylüsünden çömlekçisine; çobanından öğrencisine doğa sevgisi olan herkes var. Buraya gelmek için ilk kervan 2 Nisan'da yola çıkmıştı.

- Yürüyüşünüz nasıl geçti, halk sizi nasıl karşıladı?

- Gelirken köylülerle konuşarak geldik. Kahvehanelerde köylülerle söyleşi yaptık. Neredeyse 40 bin kişiyle konuştuk. Birkaç farklı tepki dışında herkes olumlu tepki gösterdi.

- Sizce bu sorun nasıl çözülür?

- Halk iradesidir. Hukuki yolla bu sorunu çözemeyiz. Yerelerde tepkiyi yükseltmek lazım. Irmağın olduğu yerde kervanla yürütmüyorlar. Bir üst örgütlülüğümüz olmadığı için bir de bizim ne yapacağımız kestiremedikleri için bizi Ankara'ya sokmuyorlar.

- Halktan tepki nasıl, ziyaretler oluyor mu?

- Buraya seçimden kaynaklı burjuva partileri de geliyor. Ancak hiçbirinin tüzüğünde ya da programında suyun ticarileşmesine karşı durmak yok. Su ortak bir sorun. Bundan kaynaklı kapımız herkese açık. Ancak burjuva partilerinin bunu seçim çalışması olarak ele aldıklarını biliyoruz. Memleketin bütün suyu kirlendiğinde, bütün dereleri satıldığında bu sorun herkesi etkileyecek. Bu kap-

samda duyarlı herkesin birleşmesi lazım. Bu sorun sadece bizi bağlayan bir sorun değil.

Bizi çevreci olarak tanımlamak eksik olur. Bu mücadele, anti-kapitalist bir mücadeledir. Bütün devrimci kurumların bize destek olması gerekir. Şu ana kadar sahiplenmenin yeterli olmadığını düşünüyorum. Barikatla karşılaşana kadar bu eylem kimsenin gündeminde

değildi. Barikatla karşılaştıktan sonra ilginin arttığını düşünüyoruz. Biz bu yola bir lokma, bir hırka diye çıktık. Polis bizi burada engellemekle aslında bir yönüyle iyi bir şey yaptı. Şehirde çadır açmamız zordu ve bizi dağıtmaları daha kolay görünüyordu. Ancak şimdi daha uzun süreli bir mücadele oldu.

- Son olarak bir şey söylemek ister misiniz?

- Çadırlarınız alın gelin, bize katılın.
- Teşekkür ederiz.
- Şimdiye kadar devrimcilerden sizin dışınızda gelen olmadı, biz teşekkür ederiz.

Malatya Haklar Derneği'ne baskın!

Malatya: 3 Haziran günü saat 04.30'da Malatya'da Halk Cephesi üyelerine yönelik operasyon gerçekleştirildi. Evleri ve kaldıkları yurtları basılarak 6 kişi gözaltına alındı. Aynı saatlerde Malatya Haklar Derneği'nin de kapısı kırılarak basıldı ve birçok kitap ve resme el konuldu. Ayrıca Elazığ ve Dersim'de de gözaltılar gerçekleştiği öğrenildi. Gözaltı ve baskınları kınamak için aynı gün saat 19.00'da, Malatya AKP il binası önünde bir basın açıklaması yapıldı. Eyleme Partizan, ESP, KESK, PSKAD ve BDP destek verdi.

“Yaşamın yok edilmesine sessiz kalma!”

İstanbul: 5 Haziran günü Okmeydanı'nda bulunan dernek binaları önünde buluşan Munzur Çevre Derneği üyeleri, 5 Haziran Dünya Çevre Günü nedeniyle AKP İstanbul İl binasına bir yürüyüş düzenledi. Okmeydanı, Örnektepe sokaklarında yürüyerek ajitasyonlar eşliğinde bildiri dağıtan dernek üyeleri AKP il binası önünde açıklama yaptı. Dernek adına açıklamayı

yapan dernek başkanı Sema Gül “Kurulacak nükleer santraller daha fazla ölüm getirecek. Akan her derenin üzerine baraj kurulmak istenmektedir. Ül-

kede inşaat halinde bulunan 138 HES projesi yıkımın ve yağmanın göstergesidir” dedi. Doğaya ve yaşam alanlarına yönelik tüm saldırılara karşı ortak mücadele çağrısında bulunan Gül, açıklamanın sonunda seçimlere de değinerek; Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku'nun İstanbul mitingine katılacaklarını belirtti. Eyleme Partizan ve Munzur Kültür Derneği de destek verdi.

Hrant Dink davasında yine aynı senaryo

İstanbul: 19 Ocak 2007'de bir kez daha hatırladık Ermeni soykırımını. Karanlıklardan uzanan bir el “bir Ermeni vurdum” diye seviniyordu. O gün binler oldu Hrant ve binler Hrant'ı ellerinde taşıdı. Öfkeyle yükselen çığlıklar tüm yalanları teşhir etti ve bir daha haykırdı; “Katil devlet hesap verecek”, “Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeniyiz.”

Hrant Dink'in katledilmesinin ardından 18. duruşma 30 Mayıs günü Beşiktaş Adliyesi'nde gerçekleştirildi. Duruşma öncesi Beşiktaş İskele Meydanı'nda bir araya gelen Hrant'ın arkadaşları ve çok sayıda kurum “Hrant için, adalet için” yazılı pankart açarak burada bir basın açık-

laması yapıldı. Açıklamanın ardından Adliye binası önüne kadar bir yürüyüş gerçekleştirildi.

Duruşmada mahkeme heyeti Av. Fethiye Çetin'in, cınayet gününe ait görüntülerde Osman Hayal'in de bulunduğu yönündeki ifadesi üzerine bilirkişi incelemesi yapılmasına karar verdi. Hayal'in tutuklanması talebi ise reddedildi. Sanıkların tutukluluk hallerinin devamına karar veren mahkeme heyeti duruşmayı 29 Temmuz'a erteledi.

Düzen zalimlerin düzeni ise biz eşkıya olmuşuz, ne gam!

1980 AFC öncesi "Nokta Operasyonu" adı altında darbenin ilk adımlarının atıldığı yerdir Hopa... Karadeniz'in hırçınlığını, asiliğini; ormanlarının sadeliğini, duruluğunu almış insanların memleketidir.

TC devletinin hep gözüne batmış ve milliyetçi damarın güçlü olduğu bu bölgede adeta "çıban" muamelesi görmüştür. Hala da öyle görülüyor. AKP'nin 31 Mayıs'ta düzenlediği mitingde yaşananlar da bunu doğruluyor.

AKP'nin mitingi öncesi alandaki bir inşaata asılan pankartlara saldıran polis, burada horonlarla, türkülerle AKP'yi protesto eden ve aralarında ESP, ÖDP, EMEP ve Halkevleri'nin bulunduğu kitleye de gaz ve coplarla saldırdı. AKP seçim otobüsünün yaklaşması ile artan gerginlik çatışmaya dönüştü. Polisin gazlı ve coplu saldırısı sırasında, gazın etkisiyle nefessiz kalan ÖDP üyesi emekli öğretmen **Metin Lokumcu** kalp krizi geçirerek yaşamını yitirdi.

T. Kürdistanı'nın her sokağını gaza

boğan, Ceylanları, Baranları, Uğurları, İbrahimleri katleden zihniyet; bugün de Hopa sokaklarında OHAL ilan etmiş, ilçeyi gaza boğmuş ve faşizmini Lokumcu'yu katlederek sergilemiştir. Düzene her itiraz eden "terörist", her karşı çıkan, sokağa dökülen "eşkıya" ilan edilmiştir. Bu zihniyetin temsilcilerinden olan AKP de kendisine karşı duran herkese karşı her eylemde insan katledecek derecede polis şiddetini "tattırmaktan" geri durmamıştır. Hopa'da cinayet işlemekle yetinmeyen devlet, bu durumu protesto edenlere Ankara, Bursa, İstanbul, İzmir'de saldırmış ve bu devlet te-

rörü onlarca kişinin yaralanması, ev baskınları ve 100'den fazla gözaltı ile sürdürülmüştür.

Olayların ardından Trabzon'da bir konuşma yapan Lokumcu'nun katillerinden R. T. Erdoğan, "**Eşkıya Hopa'ya inmiş de haberimiz yok**" dedi. Ayrıca İstanbul Haliç Kongre Merkezi'nde de bu konu ile ilgili konuşan Erdoğan ne kadar "insancıl olduğunu" bir kez daha sergilemiştir: "Tabii bu arada bir tanesi de kalp krizi geçirerek, kimliğini bilmiyorum, üzerinde durmaya da gerek duymuyorum, kalp krizi sonucu ölmüş!"

Eşkıyalık dediği nedir Erdoğan'ın? Karadeniz'in uçsuz bucaksız ormanlarını katletmeye karşı çıkmak mı? Çay fiyatları ile oynayıp çay üreticisi Karadenizlileri mağdur edenleri protesto etmek mi? Derelerin peşkeş çekilmesine karşı göğüs germek mi? O zaman kabul... Düzen buysa, düzen zalimliğinin, katillik düzeni ise; biz de eşkıya oluruz Metin hoca gibi, ne gam!

Ankara

Hopa'daki devlet şiddeti AKP İl binası önünde protesto edilmek istendi. Ama buradaki eyleme de vahşice saldıran polis, onlarca kişiyi yaraladı ve hem eylemde hem de eylem sonrası yaptığı ev ve dernek baskınlarında 54 kişiyi gözaltına aldı. Halkevleri yöneticisi **Dilşat Aktaş**'ın polis saldırısı sonucu kalça kemiği kırıldı.

İstanbul

İstanbul Cevahir AVM önünde bir araya gelen İstanbul Tabip Odası, KESK İstanbul Şubeler Platformu, DİSK ve TMMOB, AKP Şişli İlçe binası önüne kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. Halkevleri, SDP, BDSP, ÖDP ve Derelerin Kardeşliği Platformu da eyleme destek verdi.

Açıklamanın ardından yürüyüşe geçen kitle polis barikatı ile karşı karşıya kaldı. Soda şişeleri ve taşlarla polis barikatını aşmaya çalışan kitle polisin gaz ve tazyikli suyuna maruz kaldı. Çatışmanın ardından sivil polis destekli yapılan gözaltılar 40'ın üzerinde. Eylem sırasında birçok muhabir yaralanırken, polis bazı muhabirlerin de basın kartlarını yırttı.

Okmeydanı

Okmeydanı'nda da Çarşamba akşamı bir araya gelen **ÖDP** ve **Halkevi** üyeleri Dikilitaş Parkı'nda toplanıp "Metin Lokumcu Ölümsüzdür" pankartı açarak yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında sık sık "Faşizme karşı omuz omuza", "Yaşasın devrimci dayanışma" vb. sloganlar atıldı. Kitle sağlık ocağı önünde basın açıklamasını okuyarak eylemi bitirdi. Eyleme **DHF, SODAP, Partizan, Devrimci Hareket** de katılarak destek verdi.

(Okmeydanı ÖG okurları)

İzmir

Protesto eyleminde polis kitleye biber gazı, su ve plastik mermilerle saldırdı. Saldırı sonucu bir kişi kalp krizi geçirdi. Halkevleri'nin çağrısıyla bir araya gelen ve aralarında **Partizan, BDSP, Alinteri** ve **SDP**'nin de bulunduğu kurumlar, eski Sümerbank önünde toplandı. AKP il binası önüne yürüyen kitle, bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklaması sonrası öğrenci gençlik yanlarında getirdiği yumurtaları AKP binasına fırlattı. Polisler ise tazyikli su ve gazla kitleye saldırdı. Saldırı sonrası ara sokaklara çekilen kitlenin üzerine polis plastik mermi ile ateş açtı.

Malatya

2 Haziran günü Merkez Postane önünde bir araya gelen ESP, ÖDP, EMEP, BDP ve PSKAD adına basın açıklaması yapıldı. Açıklamanın ardından kitle AKP binası önüne yürüyerek binanın kapısına siyah bez astı. Eylem boyunca "Hepimiz Hopalıyız, hepimiz eşkıya-yız" sloganı atıldı. Eyleme Partizan da destek verdi.

Bursa

4 Haziran günü Fomara Meydanında toplanan kitle buradan slogan ve alkışlarla AKP il binasına yürüdü. Kitle adına açıklamayı KESK Bursa Şubeler Platformu dönem sözcüsü Ergin Uygun yaptı. Eyleme Partizan, BDSP, ESP, BDP, ÖDP, Halkevleri ve birçok kurum destek verdi.

Artvin

31 Mayıs'ta yaşanan devlet şiddetini protesto etmek ve gözaltına alınan çocuklarını desteklemek için 4 Haziran günü Metin Lokumcu'nun yaşamını yitirdiği yerde biraraya gelen yüzlerce kişi postane meydanında basın açıklaması yaptı.

Olaylar sırasında gözaltına alınanla-

rın Erzurum'daki görülen mahkemeleri bitene kadar bekleyeceğini söyleyen aileler çocuklarına destekleyeceklerini ifade ettiler. (Artvin YDG)

Sivas

4 Haziran Cumartesi günü Hopa'da yaşanan olaylara ilişkin Eğitim-Sen binasından AKP binasına yürüyüş gerçek-

leşti. AKP'nin binasının olduğu sokağın girişinde barikat ve panzerle karşılaşıldı. Kitle polis tarafından çembere alındı ve barikatın önünde basın açıklaması yapıldı. Eyleme Pir Sultan Abdal Temsilciliği, Hacı Bektaş Kültür Derneği, KESK, Halkevleri, EMEP, ÖDP, DHF, SGD, Partizan ve bazı gençlik örgütleri de katıldı. (Sivas YDG)

"Ötekilerin" yani bizim kavgamız canımızı yakıyor!

Çilek Mahallesi'nin bir yanında Ortadoğu'ya ve Azerbaycan, Kazakistan, Türmenistan, Tacikistan gibi ülkelere büyük ihracat gerçekleştiren bakliyat fabrikaları/depoları, narenciye fabrikaları, kot taşı depoları bir yanında Türkiye'nin sayılı "serbest bölge"lerinden biri ve de ithalat-ihracatın gerçekleştiği büyük liman vardır. Mahalle hem limana hem de Adana üzerinden diğer bölgelere açılan tren yolu ile ikiye bölünmüş durumdadır. "Jeopolitik" açıdan kritik bir yerdir yani...

Yaklaşık 20-25 yıl önce narenciye cenneti olan bölge zamanla yerini yoksul gecekonduculara ve zehir kusan fabrikalara bırakmıştır. Mahalle, serbest bölgenin açılmasının ardından yarattığı istihdam ile yoksul halkın ve özellikle '90'lı yıllarda köyleri yakılan ve devlet terörüne uğramış Kürtlerin sığınağı olmuştur. Bu yıllarda politik bir kimliğe de sahip olan -büyük oranda bu özelliğini hala koruyor- Çilek Mahallesi aslında bir anlamda devletin "ötekileştirdiklerinin" merkezi durumunda. Çünkü kendilerine "Cono" diyen Bulgaristan göçmenlerinin de mekanı burası...

Geçtiğimiz günlerde mahallede Conolarla Kürtler arasında "çocuk meselesi" yüzünden bir kavga çıktı. Bu kavganın ardından yüzlerce insan taşlı, sopalı bir kavgaya tutuştu. Onlarca kişi yaralandı ve pompalı tüfekte vurulan **Mehmet Zülfü Tuncel** isimli kişi yaşamını yitirdi. Conolara ait araç ve evler kundaklandı. Sonuç: **Conolar jandarma eşliğinde mahalleden sürüldü!** Aslına bakılırsa bu tip kavgalar -bu şiddette olmasa da- Çilek'te

oldukça sık rastladığımız olaylar... Ama bu kez bu "kavga" bambaşka bir kavgaya dönüştü.

Biz zaten hem Kürt olmamızdan hem de yoksulluğumuzdan kaynaklı şehrin bir kısmına itilmiş "şehirin ötekileriyiz!" Ama açıkça söyleyebiliriz ki, Conolar da bizim "ötekilerimiz", "ötekileştirdiklerimiz"...

Conolar mahallenin en yoksulları aslında. Yarı çıplak ve toza, kire bulanmış bebelerle doludur sokakları... Her ev en az bir dram barındırır avlusunda. Kız çocukları çok erken yaşta (12'den başlar) evlendirilir, fuhşa zorlanır, uyuşturucu çok yaygındır. "Bela" dırlar mahalleye, "aman bulaşmayın" diye öğütler anne-babalar. Hırsızlık yaparak geçinirler çoğu, neredeyse tamamı... Somut durum bu ve "kavga"nın sorumluluğu Conolara yıkılırken hep bu yönlerinden mahallenin ne kadar rahatsız olduğu söyleniyor. Ha bir de polisle işbirliği için de oldukları iddiası var. Durun ve şimdi bir de Conoların penceresinden, evi kundaklanan bebenin gözünden bakalım yaşananlara...

Bunların hemen hepsi doğru... Hırsızlık yapıyoruz, bu doğru. Ama allahaşkına hangi biriniz bize iş veriyorsunuz? Hangi biriniz tarlaya, depoya işçi götürürken "abe sen de gel" diyorsunuz? Kızları erken evlendiriyoruz, fuhuş var, bunlar da doğru. Ama siz de kızlarınızı aynı yaşlarda evlendiriyorsunuz, fuhuş yapıyor-sak evlerimizi sizler dolduruyorsunuz! Bizimle uyuşturucu, fuhuş dışında hiç alışverişiniz yok, bizi insan yerine koyup düğünlerinize dahi çağırılmıyorsunuz, elimiz elimize değdiğinde kirlendiğine inan-

yorsunuz, bizi dışlıyor ve mahallenin tüm pisliğini bize yıkıyorsunuz! İşte bu doğru değil! Her gün polis tarafından karakollarda, sokakta dövülürken sesiniz hiç çıkmıyor. Bize mi işbirlikçi diyorsunuz! Bu haksızlık!

Conoların gözünden bakarken içimiz acıyor olanlara... Çünkü '90'lardan sonra polis mahallemize yozlaşmayı adım adım yerleştirdi; gençlerimizi fuhuşla, uyuşturucuyla mahvetti. Ve mahallede yaşanan, Conoların kaynaklık ettiği söylenen hiçbir şey tek taraflı değildi. Şimdi ahlak zabıtası ve süttten çıkmış ak kaşık kesilmenin ne yeri ne zamanı... Onları biz dışladık, yemek ve giysi artıklarını onlara layık gördük ve onları bu bataklıkta tam ortasına biz de ittik... Ama onlara söylerken, gözümüzün önünde gençlerimize uyuşturucu veren polise göz yumduk, burnumuzun dibindeki genelevin müdavimi oldu mahallelinin çoğu, buna sessiz kaldık. Ötekileştikçe ötekileştirdik, ötekileştirdikçe zalimleştik.

Onları "onlar" olmaktan çıkarıp, "biz" yapamadık. Şimdi de zalimliğine soyunduk ve kovduk mahallemizden. İçimiz rahat mı? Mahallede uyuşturucu, fuhuş, pislik, işbirlikçi bitti mi? Polis gitti mi? Devlet tankıyla, tüfeğiyle evlerimizi yakıp bizi buralara sürgün ettiğinde zalimdi, hala zalim! Biz sürüldüğümüzde mağdurduk, acı çekendik ama Conoları biz sürdüğümüzde zalim olmadık mı? Devlet gaz bombasıyla bizi boğmaya çalışırken, biz de zalimce devletleşip onları evlerini yakıp yıktık ya... Helal olsun bize! (Çilek Mahallesi'nden bir ÖG okuru)

Kırıklar F Tipi Hapishane'de bir yıl görüş yasağı

Kırıklar 2 No'lu F Tipi Kapalı Hapishane'de yaşanan hak ihlallerine dikkat çekmek için açlık grevi yapan PKK'li tutsaklara 1 yıl görüş yasağı verildi. Açıklamada, "Tüm bunlara karşı sessiz kalmadık kalmayacağız. Sloganlarla ve kapıları döverecek tepkimizi sürdürüyoruz. 2 Nolu F Tipi Cezaevi'ndeki 100 tutuklu hükümlü olarak bize karşı girişilen saldırıların doğuracağı tüm olumsuzluklardan cezaevi başgardıyanı Mehmet Karayığit, müdür Necmi Üçler ve savcı Yusuf Aslan sorumludur. Tüm kamuoyu ve demokratik kurumların burada olabilecek olumsuzlukları önlemeye çağırıyoruz" denildi.

Hasta tutsakların tedavisi yapılmıyor

Istanbul: 5 yıldır Van F Tipi Hapishane'de bulunan 57 yaşındaki **İbrahim Özgen** adındaki tutsak "yüksek tansiyon", "kronik böbrek yetmezliği" ve "kalp damar tıkanıklığı" rahatsızlıkları bulunmasına rağmen tahliye edilmiyor. Şu ana kadar Başbakanlık, Adalet Bakanlığı, Cumhurbaşkanlığı başta olmak üzere gerekli yerlere başvuru yapmasına rağmen tahliye edilmeyen Özgen, İHD'ye başvuruda bulunarak, destek talebinde bulundu.

Öte yandan Van'ın Erciş İlçesi'nde 15 Şubat'ta yapılan ev baskınlarında gözaltına alınarak tutuklanan ve Van F Tipi Hapishane'ye konulan **İshak Yılmaz**'ın da tedavi edilmediği için sağlık sorunları giderek artıyor. 2002 yılında geçirdiği kaza sonucu omurga, boyun ve kollarında kırıkların oluşması sonucu vücuduna platin takılan Yılmaz, götürüldüğü hapishanede tedavisi yapılmamasından dolayı sağlık durumu kötüye gidiyor.

12 Eylül uygulamaları devam ediyor!

Ankara: Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishane'de 12 Eylül'ü aratmayan uygulamalara devam ediliyor. Tutsaklara tedavi engeli, verilmeyen yayınlar, hiç bitmeyen disiplin cezaları hapishanenin rutini haline geldi artık! Her geçen gün yaptıklarına yenisini ekleyen hapishane idaresinin son kararlarından biri Zaman gazetesi yazarı Bejan Matur'un "**Dağın ardına bakmak**" isimli kitabının yasaklanması oldu. Daha önce Zaman Gazetesi'nde yazı dizisi olarak çıkan yazıları kitap haline getiren yazarın kitabı örgüt propagandası yaptığı gerekçesi ile tutsaklara verilmiyor. Timaş Yayınlarından çıkan ve toplatması olmayan kitap birçok hapishaneye girerken Sincan Hapishanesi'ne alınmıyor...

MERHABA

Tecrit etmek asimilasyon siyasetini gerçekleştirmenin en radikal aracıdır. Benzerlerinden ayırıp, kolektif gücünden kopartmaktır.

Güç kaybı matematiksel bir eksilme biçiminde yaşanmaz; kolektif güç burada tarihsel var oluşun yeniden üretimidir. **Tecrit ise yeniden üretim olgusunun anti-tezidir.** Kolektif bütün birbirinden ayrıştırılırken, kimliklerinin yeniden üretimi için, gerekli nesnel zemini yitirmiş sayılıyorlar. Sahip olunan değerler yerine, yeni koşullar içerisinde adım adım yeni değerler geçmeye başlarlar. Tıpkı metabolizmanın sağlıklı hücre yerine, onu taklit eden kanserli hücreyi durmaksızın üretmesi gibi... Tecritle amaçlanan asimilasyon böyle gerçekleşir.

Ancak bizleri, devrimcileri teslim almak, devrimci, komünist parti ve örgütleri dağıtmak öyle kontrgerilla karar-gâhlarında projelendirmekle olmuyor. Biz, "ölüm nereden ve nasıl gelirse gelsin" diyenleriz. Tecritle geçen bu on yıl içerisinde verdiğimiz nice şehit, gazi bunun böyle olduğunu açıklamıyor mu?

Sağlıklı kalmak için kolektif bir çaba içerisinde olsak da tecrit, aklımızı, ruhumuzu, bedenimizi kemirip duruyor. Böyleyken, içimizden bazıları bu süreçten çok daha ağır etkilenmiş diye özel uygulamalara tabi tutulmakta, tecritin en katmerlisi bu tutsaklara yaşatılmaktadır.

Ağırlandırılmış müebbet cezalısı tutsaklar Haziran 2005'ten itibaren tek kişilik hücrelere konuldular. Bir koridor ötemizde kalan, sesini duyduğumuz, sesimizi duyduğumuz bu dostlarımız ve

İHD'den "tecrit içinde tecrit" sempozyumu

IHD İstanbul Şubesi tarafından hasta tutsakların durumuna dikkat çekmek ve çözüm yolu bulmak amacıyla 29 Mayıs'ta İstanbul Barosu Kültür Merkezi'nde "**Tecrit içinde tecrit**" konulu bir sempozyum düzenlendi. "**16. madde ağır hasta mahpusları öldürüyor**" yazılı pankartın asıldığı sempozyumda tecridin en yüksek şiddet konseptlerinden birisi

Tecrit etmek asimilasyon siyasetini gerçekleştirmenin en radikal aracıdır.

yoldaşlarımız bizden farklı ve ağır koşullarda yaşıyorlardı. Bunu biliyor olmak başlı başına bir ızdırıp! Bazen unuttuğumuz, aklımızdan çıktıkları oluyordu tabii; ama bir yaz yağmuru yağar, vakitsizdir; "Muzaffer'in kapısı açık olsaydı, ıslanmak için voltaya çıkardı" denilir. Göç hazırlığına başlayan kuşlar tepimizde döndüğü günlerde birbirini "göğe bak, göğe bak" diye haberdar eden havalandırma arasında ağırlaştırılmışlar olmaz, bizim gibi onların gün izleri leyleklerin, turnaların ardı sıra gitmez. Ertesi gün gönderilmek üzere notlar yazar, kuşların geçişini, yağmurda nasıl sıklıkla sıklıkla sıklıkla sıklıkla anlatırız.

Fakat burada Mesut'un durumuna özel olarak değinmek gerekiyor. Mesut Deniz 1999 yılında tutuklandı. 2001 yılında ÖO sonrası majör-depresyon tanısı konulmuştu. Aynı havalandırmayı kullanan arkadaşlar Mesut'un iyice kötüleştiğini, bütün gün yatakta kaldığını, doğru düzgün bir şey yemediğini, konuşmadığını yazdılar. Zaten notlara cevap vermeyi de kesmişti. O arkadaşlar da, biz de bir şey yapamamanın ya da ne yapacağımızı bilmemenin çaresizliğini yaşıyorduk.

Yeni CİK uygulamaya konulurken "Mesut ne olacak?" sorusu aklımızdaydı. Sincan'da devrimci tutsaklar ağırlaştırılmışlara reva görülen uygulamaya direnmiş, kabul etmemişlerdi. Sonuçta aynı havalandırmadaki tutsakların kapıları aynı anda açılmaya ve uzun süre açık tutulmaya başlandı. Mesut'ta da olumlu gelişmeler yaşanmıyordu. Gerçi küçük ilerlemelerdi ama önemliydi. Boncuk dizip, hediyelik eşya yapar olmuştu. Desene göre boncukları düzenleyip ipe dizme ve diğer yoldaşlara dağıtma görevini üstlenmiş, okuduğu kitaplarla ilgili tanıtım yazıları yazar duruma gelmişti. Eğer kafasını toplarsa aklında biçimlendirdiği öyküleri yazacağını vaadediyordu.

Ağırlandırılmış tutsaklar için görece iyi koşullara sahip Sincan'da da durumun değişmeye başladığını duymuştuk. Eskisi gibi kalsa dahi ehven-i şerden öte bir anlamı yok. Hava alma hakkı için bizi eylem yapmak durumunda bırakan bir düşman var karşımızda. Yasaları açısından engelleyici hiçbir hüküm olmamasına rağmen "bütün gün yerine bir saat havalandırma" diyen bir düşmandır bu.

Mesut'u iyileştireceğiz, ağırlandırılmış tutsakların an be an tüketilmesine asla razı olmayacağız. Havalandırma hakkımızı kazanacağız.

(Tekirdağ 1 Nolu'dan bir tutsak Partizan)

Deniz Tepeli 6 aydır tek kişilik hücrede!

Hapishanelerdeki keyfi uygulamalara dikkat çekmek için 4 Haziran Günü Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen TUYAB bileşenleri, Sincan Kadın Hapishanesi'nde bulunan TKP/ML dava tutsağı **Deniz Tepeli**'ye yönelik özel tecrit uygulama-

masını gündemleştirdi.

TUYAB adına açıklama yapan **Semiha Köz**, Tepeli'nin aynı zamanda ciddi sağlık sorunları olduğunu ve tedavisinin engellendiğini de belirtti.

Tutuklu olmasına rağmen ağırlandırılmış müebbetliklerin kaldığı tek kişilik hücrede 6 aydır tutulduğunu ve gerekçe olarak da idarenin kendisine

"**Sen tehlikeli mahkumsun, diğer mahkumları isyana teşvik ediyorsun**" dediğini söyledi. Köz, TUYAB olarak tutsaklara yönelik bu tür saldırılara karşı mücadelelerini sürdüreceklerini belirtti.

olduğu vurgulandı. Tecrit politikasından vazgeçilmediği sürece "cezaevlerinde daha çok canın yanacağı"nın dile getirildiği sempozyumda Türkiye'de Ceza İnfaz Kanunu'nda hasta tutsaklarla ilgili hükümlerin 16. maddede belirlendiğini belirten Av. Ahmet Tamer, bu maddede "kesin bir hayati tehlike teşkil ediliyorsa cezanın ertelenmesi" tanımını yapıldığını söyledi. Hayati tehlikenin durumunun ise Adli Tıp Kurumu tarafından belirlendiğine dikkat çeken Tamer, Adli Tıp

Kurumu'nun ise insan hakları ve tutuklu hakları yönünde bir karar vermediğini ve siyasi tutuklulara özel bir uygulama geliştirildiğini söyledi.

Konuşmaların ardından Bakırköy Kadın Hapishanesi'nde bulunan görme engelli ve kanser hastası Hediye Aksoy'un panele gönderdiği mektup okundu. Ardından Aksoy'un ablası bir konuşma yaptı. Panelde Abdullah Akçay'ın ağabeyi ise konuşmasını gözyaşlarına boğulmasından dolayı yapamadı.

Bir Cinayet, ilk Serhildan Kesintisiz Direniş!

1980 Askeri Faşist Cuntası ile zulmün bayram ettiği T. Kürdistanı patlamaya hazır bir volkanı andırıyordu. Cunta, bölgeyi adeta bir hapishaneye daha doğrusu zulümhaneye çevirmişti.

Amed zindanı bu karanlık ülkenin kalesiydi. Zebaniler burada esirlerin kanı ile besleniyor ve ülkenin dağlarına ve kırlarına; kentlerine ve caddelerine korku salıyordu. Karanlık hiç bitmeyecekmiş gibiydi. Ama öyle olmadı. Karanlığın içinde bir mum alevi gibi yanan direniş pek çok insanı ısıtıyor, aydınlatıyordu. Onların varlığı aydınlığın zaferi için bir teminatı. Halkın direniş ırmağı karşısında Cunta, harçları zulümle karılan kalın duvarlar inşa etmiş, ne ki bir süre sonra ortaya çıkan öfke denizinden korkmaya başlamıştı. Dipte büyük bir direniş dalgası mayalanıyordu. Bu yüzeye vurduğunda dayanacak bend yoktu. Halkın gücü her şeye kadirdi.

1984'te PKK'nin **Erüh** ve **Şemdinli** baskınları bendine sığmayan Kürt halkı için bir işaret fişegi olmuştu. Bent çatlamış ve su çatlakların arasından zor da olsa özgürlüğüne kavuşmuştu. İlk çatlak, ilk darbe suya kurtuluşun yolunu gösteriyordu. Kısa zamanda çatlaklar büyüdü ve bent özgürlüğün akışı karşısında daha fazla tutunamaz hale geldi. T. Kürdistanı 90'lı yıllarla birlikte bendi yıkan bu ırmağın gürül gürül coşkusunu yaşıyordu. Kürt halkı, on yıllık baskı, yasak ve işkencenin yarattığı korku duvarını da yıkmış şimdi ciğerlerini göğün sınırsız havasıyla şişiriyordu. Gerilla savaşı bölgede kısa sürede gelişmiş, ülkenin dağları savaşçılara sırdaş olmuştu. Halkın ve gerillanın gelişen bu direniş karşısında 1985 yılında Genelkurmay'ın emri ile Tuğgeneral Veli Küçük, Binbaşı Cem Ersever, Binbaşı Aytekin Aytek ve Binbaşı Ali Kırıcı'nın da aralarında bulunduğu ekip JİTEM'i kurdu. JİTEM doğrudan Genelkurmayla bağlı, yetkisi sınırsız olacaktı. Gerillanın imha, inkâr ve asimilasyona karşı yükselttiği direniş meşalesini söndürmeyi amaçlıyordu JİTEM. Bunu Özel Savaşın bütün vahşi uygulamalarına hayat vererek yerine getirecekti. JİTEM, 12 Eylül'e rağmen gerilla savaşındandır vazgeçmeyen, savaşı yükselten hareketlere karşı (PKK, TKP/ML TİKKO) bir kontrgerilla savaş aygıtı olarak tasarlanmıştı. Önceliği bölge olmak üzere ülkenin her ilinde istediğini kaçırabilecek, infaz edebilecek, istediği operasyonu Genelkurmay merkezi dışında kimseye hesap vermeden yapabilecek; halkta panik, korku ve gerillaya karşı nefret yaratmak için ne gerekiyorsa yapacaktı.

JİTEM sahnede!

JİTEM'in T. Kürdistan'ındaki ilk açık icraatı 90'ların başında Mardin-Kızıl-

tepe, Cizre ve Şırnak-Şenoba'da Hilal Belediye Başkanı **Hamit Kara** ve 5 yakınını gündüz ortası Şenoba beldesi yakınlarında araçlarından indirip öldürmesi oldu. Ancak JİTEM esas adımı, 5-7 Temmuz 1991 tarihlerinde Halkın Emek Partisi Diyarbakır İl Başkanı Vedat Aydın'ın katledilmesi ile duyuracaktı. 5 Temmuz günü Yenişehir semtindeki evinden ellerinde silah ve telsizlerle Binbaşı Cem Ersever'in komuta ettiği ve aralarında itirafçıların da bulunduğu ekip tarafından gözaltına alınan **Vedat Aydın**, 7 Temmuz günü Elazığ'ın Maden ilçesi yakınlarında işkence edilmiş ve kurşunlanarak öldürülmüş halde bulundu. Vedat Aydın'ın direniş, JİTEM itirafçısı Abdulkadir Aygan'ın anlatımlarına da yansyacaktı. Aydın, ilk andan itibaren direniş seçmiş ve cellâtlarının hiçbir sorusunu yanıtlamamıştı.

Vedat Aydın, Cuntanın ardından bölgede İnsan Hakları Derneği'nin kurulmasında aktif olarak yer almış ardından başkanlığını yapmış, nerede bir hak ihlali varsa oraya koşan, halk tarafından çok sevilen bir yurtseverdi. Vedat Aydın'ın katledilmesi devletin T. Kürdistanı'na ve Kürt halkına yönelik yeni bir saldırı konseptinin ilk ayağıydı. Devlet, gerillanın gelişimi ve halk tarafından sahiplenilmesi karşısında çaresiz kalınca vahşetin sınırlarını zorlamaya karar vermişti. Vedat Aydın'ın öldürüldüğü haberi kısa zamanda Amed'in tüm sokaklarına ve bir bütün olarak bölgeye yayıldı.

Kürt halkı, Vedat Aydın'ı bağrına bastı!

Halk, Cuntadan sonra ilk defa böylesine kitlesel bir şekilde şehidine sahip çıkıyor, onu bağrına basıyordu. Devletin yeni konseptine karşılık vereceği tepkiyi, izleyeceği hattı böylelikle ortaya seriyordu. 10 Temmuz günü Aydın'ın cenazesi binlerce araçlık bir konvoyla Elazığ-Maden'den alınarak Amed'e getirildi. Amed, tarihinde böyle bir kitleyi kucaklamamıştı. Kent, şehidi-

VEDAT AYDIN'IN CENAZESİNDEN BİR GÖRÜNTÜ

nin yasını tutuyor, büyük bir sessizlikle kitleyi karşılıyordu. Bu sırada cellâtlar da boş durmuyor Bağlar ve Ofis bölgelerinden konvoyla katılmak isteyen on binlerce kişiyi engelliyordu. Ama halk tüm engellere karşın bir şekilde cenaze konvoyuna ulaşmayı başarıyordu. Halk, Mardin Kapı'ya doğru yürüyüşe geçtiğinde Çift Kapı'da surların üzerinde pusuya yatan Özel Harekât Timleri halkın üzerine taş fırlatmaya başladı. Mezarlık girişinde bulunan Mardin Kapı Karakoluna yaklaşıldığında içerden, Keçi Burcu ve sağdaki surlar üzerinden kitlenin üzerine yaygın ateş açılmaya başlandı. Aynı anda Balıkçılarbaşı bölgesine açılan yolu trafığe kapatan sivil polisler de Kervansaray Otel'i'nin karşısından tabanca ve otomatik tüfeklerle kitlenin üzerine ateş yağdırmaya başladı. Cellâtlar kana susamıştı ve henüz işleri bitmemişti. Kitlenin parça parça dağılmasını sağlayan devlet, içinde HEP'lilerin de olduğu 10-15 bin kişilik kitlenin üzerine MP-5 ve M-16 tüfeklerle, rastgele ateş etmeye başladı. Polis ve Özel Harekât Timleri yakaladıkları kadınları çırılçıplak soyuyor ve akla hayale gelmeyecek hakaretlerde bulunuyordu. Ardından da Hevsel Bahçeleri üzerinden gelen bir helikopter iki koldan saldırıya uğrayan ve birbirine yaslanan binlerce kişinin üzerine gaz bombası atmaya başladı. Aralarında Leyla Zana, Ahmet Türk, Orhan Doğan, İbrahim Aksoy, Fehmi Işıklar, Hatip Dicle ve HEP'liler özellikle hedef seçiliyor ve kalaslarla dövülüyordu. Sonraki gün İçişleri Bakanı Arnavut göçmeni Diyarbakırlı Abdülkadir Aksu 8 kişinin öldüğü, 30 kişinin de yaralandığını açıklayacaktı. Oysa ölenlerin sayısı hiçbir zaman tam olarak bilinemedi. Polis öldürdüğü insanların ailelerini aynı gece karakollara çağırarak korkuttu ve

bunun sonucunda çok sayıda cenaze gizlice gömüldü. 20 yıldır tetikçilerin tüm itiraflarına karşın failleri bir türlü "bulamayan" devlet, tıpkı daha birçok cinayetinde yaptığı gibi bu suçunu da 5 Temmuz'da zaman aşımı ile tarihin tozlu raflarına gönderecek. Ne ki Kürt halkı Vedat Aydın'a gösterdiği muhteşem sahiplenme ve bugüne değin taşıdığı direniş ile faillerin cezasını çoktan kesmiş bulunuyor!

Tarihten kısa kısa...

★ **14 Haziran 1923:** Kadınlar Halk Fırkası kuruldu.

★ **19 Haziran 1946:** Türkiye Sosyalist Emekçi ve Köylü Partisi kuruldu.

★ **13 Haziran 1965:** Sivas'ta 200 köylü bir ağanın arazisini işgal etti.

★ **15 Haziran 1970:** İstanbul'da DİSK' çağrısı üzerine 70 bin işçi direnişe geçti. İşçilerin amacı Sendikalar Kanunu'nda yapılan değişiklikleri protesto etmektir. İşçiler Kartal'da Ankara Asfaltı'nı kapattı; Haymak Fabrikası işgal edildi. Bakırköy'de Londra Asfaltı'nı kapattı. Levent bölgesindeki fabrikalardan çıkan işçiler Şişli, Taksim yönünde; Türk Kablo Fabrikası işçileri ise İzmit'e doğru yürüdü. Direniş Türkiye işçi sınıfı tarihin en büyük eylemi olarak tarihe not düştü. İki gün süren direniş sonucunda iki işçi ve esnaf polis tarafından öldürüldü. 200'e yakın kişi yaralandı, yüzlerce işçi gözaltına alındı, 44 işçi tutuklandı. Direnişin sonunda yasa değişiklikleri iptal edildi.

★ **10 Haziran 1981:** Dev-Yol davasından tutuklu bulunan yiğit devrimci **Veysel Güney** Gaziantep E Tipi Hapishane'de idam edildi.

★ **17 Haziran 1995:** Grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı isteyen 10 binlerce emekçi Ankara'da oturma eylemi yaptı.

Evrensel Bakış

G8 Zirvesi: Tehdit ve rüşvet

Emperyalizmin her defasında çokça övüldüğü meşruiyet olgusunu bariz bir şekilde rafa kaldıran G8 (Group of Eight-Sekizler Grubu) zirvesi bu yıl, dönem başkanlığını da yürüten Fransa'da gerçekleştirildi. Küresel hiçbir meşruiyeti olmayan, dünya halklarını sömürmenin yeni tezgâhlarının planlandığı zirvenin gündem maddelerinin en başında doğal olarak Kuzey Afrika ve Ortadoğu'yu saran isyan dalgası geldi.

Hâlihazırda, küresel gayri safi hâsıla ve dünya ihracat hacminin yaklaşık üçte ikisinin sahibi olan bu çetenin sabıkalı üyeleri ortak kararlarla Tunus ve Mısır'a 20 milyar dolarlık bir yardım vaadinde bulundu. Geçtiğimiz yıl gerçekleştirilen zirvede de Kuzey Afrika ve Ortadoğu ülkelerine yardım sözü verilmişti. Malum isyan dalgasından sonra ise, Dünya Bankası ve Asya Kalkınma Bankası da başka bir yardım programını gündemine aldığını duyurmuştu.

Ne var ki, Obama'nın Ladin'in katli üzerinden şişirilen konuşması, kendilerine muazzam kâr olarak dönen/dönecek olan yardım miktarlarında dahi asgari bir ölçek gözetmediğini ortaya koymuştu. Zira şişirilen balon, Obama'nın patlaması hayli zamandır vuku bulmuş vaka-i adiyedir. Hatta ABD'nin Mısır'a yapacağı yardım, sadece mevcut borçlarından sembolik miktarın silinmesi olmuştur.

Küresel tefeci haydutların, ne menem bir yardımdan bahsettikleri tam da emperyalizmin özüne uygun şekillenmiştir. Bunun için akıl hocaları, Tunus örneğinden yola çıkarak, fırsatın kaçırılmaması gerektiğini, yapılan yardımdan çok daha fazla ihya olunacağına işaret etmektedir (J. Stiglitz, Financial Times, 27.05)

Söz konusu yardımların geri dönüşü muhtemeldir. Emperyalizm, bedava günahını bile vermeyeceğine göre uygulanacak yaptırımların haddi hesabı olmayacaktır. Ancak yardım mevzu, meselenin sadece bir hususudur. Bu hususun ekonomik boyutu olmakla birlikte siyasal boyutu da vardır. Görünen odur ki, bölgede kurulacak yeni hükümetlerin bağımlılık düzeyini muhafaza edip geliştirmektir. **Müslüman Kardeşler**'in bu rüşvet vesilesiyle yoldan çıkma olasılığını en asgari düzeye indirme gayreti de olasıdır.

G8, bir yardım kuruluşu değildir. Dünya denilen mıntıkeyi haraca bağlayan eli kanlı bir çetenin (Gangsterler 8) yuvarlak masa toplantısıdır. O halde, zirveye rengini verecek olan, haliyle "daha güzel bir dünya" temennisi olmayacaktır. Ki, Sekiz gangster de öyle yapmamıştır.

Yemen'de insanların katli pahasına Salih'in gücü ölçülmüştür önce. Şimdi saldırı tehdidi vardır. Diğer baş belaları Libya ve Kaddafi'ye de bir kez daha açıktan meydan okunmuştur. Libya'da zaten saldırı mevcut olduğundan durum daha vahimdir. Sarkozy, ne kadar çabuk teslim olursa, Kaddafi'nin o kadar çok seçenek sahibi olacağını belirterek ondan geriye doğru saymaya başladıklarını söylemiştir. Esad ise tehditlerin en sertinden payını almıştır. Sadık uşak Türkiye aracılığıyla Suriye muhalefetine yön verme çabaları uygulamaya konulmuştur bile.

G8 zirvesi, bir pervasızlık nümayişidir. Kendi hukukları bağlamında dahi konulacak bir yere sahip değildir. G8 zirvesi bitti. Emperyalist saldırı devam ediyor, anti-emperyalist direniş... **Mutlaka...**

G8 Zirvesi Fransa'da gerçekleştirildi

Dünyanın emperyalist efendileri G8 zirvesi için Fransa'nın Deauville kentinde dönem başkanı Fransa'nın ev sahipliğinde bir araya geldiler. Fransa devleti daha önce Strasburg'da yaşanan anti-emperyalist gösterilerin çok şiddetli çatışmalarla geçmiş olmasından çıkardığı dersten olsa gerek gösterilerin olmaması ya da olacak olanların da etkisini azaltmak için oldukça ciddi önlemler almıştı. Bunda da başarılı olmadıkları söylenemez. Karadan, havadan ve denizden abluka altına alınan bölgeye özel izinler dışında girişler yasaklandı. Olası gösterilere karşı da havaalanı, liman ve garlar kapatıldı. Fransa'nın zenginlerinin yaşadığı kentlerden biri olması ve kolayca diğer bölgelerden izole edilebilmesi nedeniyle de tercih edilen bu kent, G8 protestocularına karşı 12 bin kişilik güvenlik gücüyle adeta etten duvarla koruma altına alınmıştı. Bu yüzden de, gösteriler merkezi olmaktan öte daha çok yerel, farklı farklı alanlarda ve küçük gruplar tarafından gerçekleştirilmiş oldu.

En büyük gösteri Deauville kentine 40 km yakında olan Le Havre kentinde yapılırken, başkent Paris'te de G8 karşıtı protesto gösterileri gerçekleştirildi. Geçmişteki gösterilerin aksine bu yılki G8 protestolarının kısmi olaylar dışında sakin geçtiği söylenebilir.

Bilindiği gibi, G8 zirvesi emperyalistler ve ezilen dünya halkları açısından oldukça önemli bir süreçte gerçekleştirilmiş oldu. Dönem başkanı; Arap ülkelerine, Sovyetler Birliği'nin dağılması sonrası Doğu Avrupa ülkelerine yapılan "yardımlar"la işletilen sürecin benzeri bir biçimde bu ülkeler için de gerçekleştirilmesi gerektiğini söylerken, Al-

manya başbakanı **Merkel** "İlerlemeye yönelik atılan ilk adımların ekonomik istikrarsızlık nedeniyle tehlikeye girmesine izin veremeyiz" dedi. ABD başkanı **Obama** ise "Tarihi bir fırsatla karşı karşıyayız. Onlarca yıldır bölgeyi olduğu gibi kabul etmiştik. Şimdiyse burada olması gerektiği gibi bir dünya yaratma fırsatımız var" açıklamasını yaptı.

Bu ülkelerdeki diktatörlüklerin ve yağmacı rejimlerin yaratıcısı, en önemli destekçileri kendileriyle, tüm bunları bir tarafa bırakıp, bu kez de demokrasi havarisi bir görüntü çizmeye çalışmaktalar. Diğer taraftan da her zaman olduğu gibi, emperyalist efendiler, dünyanın geri kalanını nasıl yaşayacakları noktasında şekillendirme çabasındalar.

Son süreçte emperyalistler, kitlelerin iktidar değiştiren protesto gösterilerinde ortaya çıkan enerjilerini sistem içerisinde absorbe etmek için çeşitli yöntemler devreye sokarak süreci yönetmeye ve özellikle Mısır ve Tunus gibi ülkeleri, 40 milyar dolar civarında emperyalistlerden akacak finansla sisteme eskisinden daha fazla bağlamaya çalışmaktadır.

Almanya'da nükleere karşı binler sokakta

Almanya'da nükleere karşı başta Berlin olmak üzere toplam 21 kentte 160 bin kişi sokaklara inerek hükümetten atom enerjisinin son verme sürecinin hızlandırılmasını istedi. Berlin'de Belediye Sarayının önünden başlayan ve Federal Meclis binası önüne kadar süren yürüyüşe katılan on binler, Almanya'nın en kısa sürede nükleer enerjiden tamamen vazgeçmesini istedi.

Japonya'daki nükleer felaketten sonra Almanya'da kitlesel protesto eylemleri yapılmıştı. Son olarak 29 Mayıs'ta binlerce kişinin sokaklara inmesi; devleti bazı yeni kararlar almak zorunda bıraktı. Bu kararlara göre "altı nükleer santral en geç 2021'de; en son kurulan 3 nükleer santral de 2022'de kapatılacak."

Dersim'de şehit düşen 5 yoldaşımızı anıyoruz!

Onlar devrimimizin en önde giden temsilcileriydiler; halk/gerilla savaşının en önünde duran kadro ve savaşçılarıydılar... Savaştaki ısrarın ve enerjik mücadelesinin birer kilometre taşıydılar. İddia ve inançla, büyük bir girişkenlik ve kararlılıkla devrime sarıldılar ve bu mücadelede şehit

düştiler. 2 Şubat günü barmak çökmesi sonucu yitirdiğimiz yoldaşlarımızdır sözünü ettiğimiz...

Bizler de, onların yükseklerde tuttuğu bayrağın emanetçileri olarak **22 Mayıs Pazar** günü "Beşler" için **Berlin**'de bir anma toplantısı düzenledik. Saygı duruşu ile başlayan anmamızda, şe-

hitlerimiz için konuşmalar yapıldı.

Şehitlerimiz için yapılan konuşmalarda onların ne uğruna şehit oldukları, ardı sıra bıraktıkları miras ve buna sahiplenmenin gerekliliği ve nihayet dünya ve güncel konularına değinildi.

(**Partizan-Berlin**)

TİKKO ve HPG gerillaları anıldı

ATİK Haber Merkezi: İsviçre'nin Neuchatel kantonunda **27 Mayıs** Cuma günü **Kürt Halk Meclisi** ve **Partizan** tarafından bir anma toplantısı yapıldı. Anma toplantısı selamlama ve HPG, TİKKO gerillaların şahsında tüm devrim şehitlerinin anısına yapılan

saygı duruşu ile başladı.

Etkinlikte Partizan ve Kürt Halk Meclisi temsilcileri birer konuşma yaparak Dersim'de şehit düşen 5 TİKKO ve Şırnak'ta şehit düşen 10 HPG gerillasını andılar. Anmada Bakırköy Hapishanesi'nden PKK'li tutsak kadınların TİKKO gerillaları için yazdıkları mesaj da okundu. Konuşmaların ardından TİKKO ve HPG gerillaları ile ilgili sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi.

Hiçbiriniz masum değilsiniz!

Ratko Mladić Avrupa'nın en çok "aranan" savaş suçlarından birisidir. Ancak Mladić'in Avrupalı emperyalistlerin kendi geçmişlerini temizlemek, o dönemin tanıklarını ortadan kaldırmak için aradıkları ortadadır. Yoksa Avrupalı emperyalistler adalet yerini bulsun kaygısında değillerdir.

Mayıs ayının sonlarına doğru, 16 yıldır aranan **Ratko Mladić**, Sırbistan'ın Zrenyin kentinde yakalandı. Soykırımcı bir genarelin yakalanmasıyla birlikte Bosna Hersek halkı büyük bir sevinç yaşadı. Çünkü Ratko Mladić Srebrenitsa'da 8300 insanın ölümünün ve çok sayıda kadının da tecavüze uğramasının sorumlularındandır.

Srebreniça Kadınlar Birliği Başkanı Hayra Çatiç AFP'ye yaptığı açıklamada, "16 yıl bekledikten sonra bizler için, kurbanların aileleri için, bu büyük bir rahatlama" diyerek Mladić'in yakalanmasının Bosna-Hersek halkı için ne anlama geldiğini vurguladı. Peki, o dönemin bütün suçunun Mladić'in üstüne yıkılmasıyla özelde Bosna-Hersek halkı, genelde dünya halkları rahatlayabilecek mi?

Buna olumlu yanıt vermek imkansız. Çünkü kapitalist-emperyalist sistem durdukça, dünya halklarının hesabına her daim katliam ve soykırım düşecektir. Nitekim Mladić'in avukatı Şalyiç gazetecilerin sorularını yanıtlarken yapacakları savunmanın temel fikrinin "Mladić'in hiçbir suçun sorumlusu olmadığı, görevini yerine getirerek, kendi milletini savunduğu" yönlü olacağını vurguladı. Şalyiç'in açıklamalarındaki "hiçbir suçun sorumlusu olmaması" vurgusunu bir kenara bırakırsak Mladić bir yere kadar "doğruları" söylüyor. Gerçekten Mladić görevini yerine getirmiştir, kendi milletinden ezilenlerin değil ama egemenlerin çıkarını korumuştur. Görevi de Sırp egemenleri ve onların efendilerinin istediği ölçüde katliam

yapmasıydı. Eğer ortada bir suç varsa, ki elbette vardır, bu sadece Mladić'in değildir, aksine **o sürecin bütün aktörlerinin** suçudur.

Nitekim Mladić'in mahkeme tanıkları da "sağlam"dır: Dönemin ABD Başkanı Bill Clinton, şimdiki ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton. Gerçi tanıkların sanık lehine konuşacakları pek muhtemel değildir!

Yugoslavya'nın dağılmasıyla birlikte Yugoslavya'yı oluşturan ulusların daha fazla toprak ve sömürü için birbirlerine girmesi, çeşitli emperyalist ülkelerin bu savaşı desteklemesi ve akabinde Srebrenitsa'da soykırım gerçekleştirilmesi ve bölgede çeşitli katliamların yapılması sonucu günümüzde Ratko Mladić'in savunulması zaten mümkün değildir. Ancak Ratko Mladić bu "oyunda" bir kukladır. İş bitmiş, bir köşeye fırlatılmıştır.

Ratko Mladić Avrupa'nın en çok "aranan" savaş suçlarından birisidir. Ancak Mladić'in Avrupalı emperyalistlerin kendi geçmişlerini temizlemek, o dönemin tanıklarını ortadan kaldırmak için aradıkları ortadadır. Yoksa Avrupalı emperyalistler adalet yerini bulsun kaygısında değillerdir. Nitekim Ratko Mladić'in tutuklanması da bir dizi anlaşmalar sonunda mümkün olmuştur. Savaş suçlusu, Srebrenitsa soykırımının mimarı Ratko Mladić, altı üstü 3 yıldır ciddi bir şekilde aranıyordu. Sırbistan'ın Avrupa Birliği'ne girme şartı olarak, Avrupalı efendileri tarafından 2008 yılında Sırbistanlı savaş suçlularının yakalanma şartı konuldu. Hemen akabinde Bosna

Savaşı sırasında Sırp Cumhuriyeti Devlet Başkanı olan ve soykırım ile savaş suçlarından aranan Radovan Karadzic 21 Temmuz 2008 tarihinde yakalandı. Mladić ise belki izini kaybetti belki de başka bir pazarlık kozu olarak Sırp devleti tarafından gizlendi. Bu konuda net bir ifade söyleyemiyoruz. Çünkü açıklamayı yapanların güvenilirliği olmadığı gibi yapılan açıklamalar da birbirleriyle çelişebiliyor. Sırbistan Cumhurbaşkanı Boris Tadić, Mladić'in bir operasyonla ele geçirildiğini söylerken, açıklamadan birkaç gün önce Mladić'in tesadüfen yakalandığı vurgulanıyordu. Ayrıca Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy G-8 zirvesi sırasında yaptığı açıklamada Mladić'in yakalanmasının Sırbistan Cumhurbaşkanı açısından cesur bir karar olduğunu vurguladı. Ortamda bir bilgi kirliliği var, ancak ne kadar bilgi kirliliği yaratılmaya çalışılırsa çalışılsın, oradaki kimse masum olmadığı gerçeğinin üstünü örtemez.

Boris Tadić, Mladić'in yakalanmasının Sırbistan'ı dünyanın gözündeki saygın bir yere getirdiğini açıkladı. Şüphesiz emperyalistler açısından Boris Tadić'in Mladić'in yakalanmasındaki çabası takdir edilecektir. Nitekim hemen İngiliz, Fransız ve İtalyan devlet yöneticileri Mladić'in yakalanmasındaki memnuniyeti dile getirdi. Ancak ne Mladić'in yakalanması ne de öncesinde, bizim gözümüzde, Tadić'in ve Sırp devletinin ve diğer kapitalist emperyalist devletlerin yeri saygın değildir; aksine her zaman lanetle anılacak devletler ve kişilerdir.

Mladić'in yakalanmasındaki tüm memnuniyetin bir nedeni de emperyalistlerin kendilerini temize çıkarmak ve Uluslararası Savaş Suçluları Mahkemesi'nin ve çeşitli emperyalist kurumların, halkların gözündeki itibar kazanmasıdır. Nitekim Royal Bank of Scotland'ın gelişmekte olan ülkelere sorumlu analisti Timothy Ash bunu açıkça dillendirdi.

Emperyalist-kapitalist sistemin tarihi insanlık suçlarıyla doludur. Hangi tarihi dilimini ele alırsak alalım, orada geniş kitle katliamlarını, soykırımı görürüz. 20. yüzyılın ilk soykırımı olan Ermeni soykırımı, Yahudi soykırımı vb bunların örnekleridir. Sadece bunlar da değil, 1. ve 2. Emperyalist Paylaşım Savaşları'nda milyonlarca insan katledildi. Savaşın ganimetlerinden burjuvazi yararlanırken, ezilenlerin hesabına mezar taşları hatta mezar taşsız ölümler düştü. Bunun için emperyalist-kapitalist devlet ve yöneticileri ile onların uşaklarının hiçbirisi masum değildir.

Yemen'de katliam

Yemen'in başkenti Sana'da Devlet Başkanı Ali Abdullah Salih'in körfez ülkelerinin arabuluculuğuyla yapılan anlaşmayı reddederek istifadan vazgeçmesinin ardından başlayan çatışmalar devam ediyor.

Ülkenin en büyük aşireti Haşid'e bağlı güçlerle Salih'e bağlı polis arasında 31 Mayıs'tan bu yana yaşanan çatışmalarda en az 41 kişi öldü. El Cumhuriyet Hastanesi'nden bir yetkili, çatışmalarda çok sayıda yaralı da olduğunu bildirdi. Basına yansıyan haberlere göre görgü tanıkları, sokaktaki çatışmaların yanı sıra, Salih'e bağlı kolluk güçlerinin, muhaliflerin eline geçen önemli hükümet binalarını bombaladığını ifade etti.

Taraf değiştiren ordu mensupları, hükümetin bir askeri birliğinin komutanının da muhalefet tarafına geçmek üzere olduğundan şüphelenerek bu birliği de bombaladığını aktardı. İktidarı bırakmaktaki kararlı olan Salih ile aşiretler arasında geçtiğimiz günlerde ilan edilen ateşkes kısa sürmüş, taraflar ateşkesin ihlalinde birbirlerini sorumlu tutmuştu.

Peru'da maden işçileri grevde

Peru'da en büyük altın madeninde çalışan işçiler ücret artışı için 25 Mayıs günü greve çıktı. Orocopampa madenindeki grev Çalışma Bakanlığı tarafından yasadışı ilan edildi. Doğu Peru'da yer alan maden sektöründe çalışan binlerce köylünün grevi ise sürüyor. Maden imtiyazlarına karşı geliştirilen grevler 10 Mayıs'tan bu yana devam ediyor. Bu kapsamda 25 Mayıs 2011 günü büyük bir gösteri düzenlendi. 10 binlerce kişi yürüyüşe katılırken; toplu taşıma araçları çalışmadı, okullarda ders verilmedi.

Bölge ticaret odası yaptığı açıklamada grev nedeniyle 20.000 dolar zarar ettiğini açıkladı.

Şili'de öğrenciler sokakta

Şili'de eğitim sisteminde reform isteyen en az 25 bin üniversite öğrencisi, 2 Haziran günü başkent Santiago'nun sokaklarında yürüdü. Öğrencilerin önüne barikat kuran polis, yürümekte ısrar eden öğrencilere saldırdı. Öğrencilerin de karşılık verdiği çatışmalarda 15 öğrenci gözaltına alındı. Dünyada en yüksek üniversite harcını ödeyen ülkelerden biri olan Şili'de öğrenciler, yıllardır devletin eğitim ödeneklerini artırması için mücadele ediyor.

İspanya'da demokrasi

buraya kadar!

İspanya'da 15 Mayıs'tan bu yana meydanları işgal ederek hükümet karşıtı eylemlerine devam eden, çoğunluğunu gençliğin oluşturduğu halka polis saldırdı.

Polis, Barcelona'nın Katalonya Meydanı'nda toplanarak kamp kuran kitleyi dağıtmak istedi. Ancak İspanyolların Meydanı terk etmemesi üzerine plastik mermi ve coplarla

saldırdı. Saldırı sonucu en az 115 kişi yaralandı. Yaralılardan 12'si hastaneye kaldırıldı. İspanyol kanallarına da yansıyan polis vahşetinin duyulmasını engellemek isteyen İspanyol devleti tüm internet bağlantılarını kesti. Meydanın boşaltılmasına gerekçe olarak, Barcelona ve Manchester United takımları arasında oynanacak Şampiyonlar Ligi maçını gösteren Barcelona Belediyesi, olası kupa kutlamasının bu meydanda yapılacağını bildirdi.

Barcelona'da yaşanan polis şiddeti ülkenin birçok büyük şehrinde yapılan kitlesel eylemlerle protesto edildi.

“TÜM SİYASİ TUTSAKLAR SERBEST BIRAKILMALDIR!”

Sivil itaatsizlik eylemlerinin temel taleplerinden biri olan siyasi tutsakların serbest bırakılması her gün onlarca insanın tutuklandığı ülkemizde önemli bir gündem olarak öne çıkmaktadır. Seçimlere kısa bir süre kala; bu talebin nasıl bir çerçevede ele alındığını, AKP hükümetinin Kürt ulusal sorunu konusunda politikasını, Kürt halkının düzen partilerine yönelik yaklaşımlarını ve Blok adaylarına yönelik tepkisini Emek, Özgürlük ve Demokrasi Blok'u 3. bölge milletvekili adayı iken 4 Mayıs günü “Sürecin darlığından kaynaklı oluşturduğumuz ittifakın stratejik önemi ve konumu konusunda riske girmemek adına adaylıktan Levent Tüzel lehine çekildiğini” açıklayan Mustafa Avcı'ya sorduk.

- Siyasi tutsakların serbest bırakılması talebini nasıl bir çerçevede içinde, hangi gerekçelerle temellendiriyorsunuz?

Mustafa Avcı: Sivil itaatsizlik eylemi; demokratikleşmeyi esas alan, hukuksuzluğu ortadan kaldıran, şiddete-zora gerek duymadan diyalog yoluyla var olan problemlerin çözümünü dikkate alan bir çerçeveydi. Bugüne kadar demokratik olarak açığa çıkarttığımız tüm tepkiler özellikle AKP hükümeti -ki sistemi temsil ediyor- tarafından terörize edilerek kamuoyuna yansıtılmaya çalışıldı. Kamudan ve toplumsal kesimlerden bu demokratik tepkileri dışlamaya, marjinalleştirmeye çalıştı. Sivil itaatsizlik eylemi bu yönetime karşı da bir müdahale idi.

Özellikle KCK adı altında yapılan siyasi operasyonların çerçevesinde tutuklanan tüm arkadaşlarımız hukuksal zeminden yoksun olarak tutuklandılar. 29 Mart seçim sürecinin sonuçlarının müsebbibi olarak görüldüler ve AKP hükümeti yenilginin intikamını aldı. Bu arkadaşlar bugüne kadar şiddeti esas alan hiçbir çalışmada bulunmadılar, tümüyle demokratik-legal alanda siyaset yaptılar. Böyle olunca sivil itaatsizlik eylemleri aynı zamanda hukuksuzluğa karşı da bir mücadele içeriyordu. Dolayısıyla ile bu arkadaşların serbest bırakılmasını temel bir talep olarak öne çıkardık. Ayrımsız bir şekilde siyasi düşüncelerinden doğru içeride olan KCK operasyonundan önce de ve sonra da dahil tüm siyasi tutsakların serbest bırakılması talebine dönüştü. Artık biz düşüncesini özgürce ifade etti diye içeride hiçbir siyasi tutsağın olmasını kabul etmiyoruz. Bu talep mücadelemizin bir parçasıdır.

- Özellikle KCK operasyonları adı altında adeta tutuklama terörü yaratıldı...

- Biz tüm siyasi tutsakların özgürlüklerine kavuşmasını istiyoruz. Son iki yılda sivil itaatsizlik eylemlerinin başladığı döneme kadar bin 500 civarında arkadaşımız tutsaktı KCK davasından. O günden bugüne kesintisiz bir şekilde

operasyonlar devam etti ve bugün tutuklu sayımız üç bini geçti. Her hafta 30, 40, 50 civarında arkadaşımız tutuklanıyor. Öyle bir yoğunlaştı ki seçim sürecinde üç haftanın bilançosu 2.506 kişinin gözaltına alınmasıdır. Ve bunların 400'ü tutuklanıyor. Bu bir katliamdır, vahşettir. Böyle giderse AKP zihniyeti ile oy kullanabilecek seçmen kalmayacak. Bu yüzden de artık sayısını

remiyoruz.

KCK bir toplumsal örgütlenmedir. Bu illegal bir örgütlenme değildir, fiili bir örgütlenmedir. Meşru bir örgütlenmedir. Kürdistan toprakları içinde farklılıkları ne olursa olsun kendi örgütlenmesini oluşturacak, bunlar birleşip kendi kendisini yönetme iradesine kavuşacak; KCK budur. KCK yapılanmasını illegalize etmeye çalıştı AKP. Toplum tarafından kabul gören bir örgütlenme anlayışıdır KCK. Halk tarafından kabul gören bir örgütlenme anlayışıdır. Toplumsal kesimleri doğru planlama, karar alma, denetleme ve pratikleştirme sürecine halkı katmaya çalışıyoruz. Toplum bu sürece katılarak kendi kendini yönetme, güç ve iradesine kavuşur. PKK'nin şehir yapılanması adım vermişler, bu temelde operasyon geliştiriyorlar. Arkadaşlarımızın savunmalarında bunun böyle olmadığı vardır. **Dolayısıyla ile tutuklamalar tümüyle yapaydır.** Hukuksal bir zeminden yoksundur, iddianamede düzmedir.

Telefon görüşmeleri, güncel özel sohbetler, parola şeklinde değerlendirilmektedir. Böyle bir şey olur mu? Bu arkadaşlarımız düzmece telefon görüşmeleri gerekçesiyle içeride tutuluyor. Bu hukuksuzluğun, adaletsizliğin ortadan kaldırılmasını bir talep olarak öne çıkardık. Sistem düşüncelerini özgürce ifade edenleri böyle dört duvar arasında toplumdaki soyutlamayı hedeflemiştir. Bugüne kadar başarmış mı?

Dört duvar, hapisane hiçbir engel olmadı, siyasi tutsaklar yine toplumsal kesimlerle, işçi ve emekçilerle mücadele bağını geliştirdi.

Bunun önüne geçemezsiniz.

Binlerce masum insanın kanına girmiş olanları ya serbest bıraktılar ya da böyle eşdeğerde gördüler. Örneğin Hizbullahçılar, biliyorsunuz geldikleri noktayı. Eşdeğerde tutulmaları da bir hakarettir, biz bu hakareti de kabul etmiyoruz. Mazlum insanların kanına bulaşmış, çeteleşmiş örneğin Ergenekon sanıkları gibi değerlendirmeleri bir hakarettir.

- Erdoğan 2005 yılında “Kürt sorunu

benim sorunumdur” demişti. Bugün gelinen aşamada “Kürt sorunu yoktur” sözlerini sarf ediyor. Siz bu süreci nasıl yorumluyorsunuz?

- AKP'de değişen bir şey yok. Kendisi söylüyor; çıraklık dönemi, kalfalık dönemi, ustalık dönemi diye. Amerika, İsrail lobisinin etkisi, nasıl geliştiği, mazbatasını nereden aldığı biliniyor. AKP, “devletle cepheden savaşmaya-caksın önce hücrelerine sızacaksın, yuvalanacaksın, sonra ele geçireceksin” perspektifiyle örgütlendi. Çıraklık dönemi sızma süreciydi, kalfalık dönemi, birimlerde yuvalanma dönemi, ustalık dediği üçüncü dönem de artık kurumlaşma sürecidir. AKP, sızma sürecinde “Kürt sorunu vardır” gibi söylemlerle demokratikleşme, kardeşlik, barış gibi dışarıdan bakıldığında gerçekten değişimden, dönüşümden yana güzel bir anlayışa sahip bir görüntü çizdi. Bir de tuttular birkaç ay içeri attılar, bir mağduriyet vardı.

Bu planlama öyle basit bir planlama değil öyle 28 Şubat'ta Sincan'da tanklar yürüdü, Erbakan başbakanlıktan indirildi, hocadan ayrılan bir grup parti kurdu olarak yorumlanacak bir konu değildir. BOP'un bir parçasıydı öyle hazırlandı. Hani deniliyor ya okyanus ötesi diye. Okyanus ötesinden AKP'ye perspektif sunanların inisiyatifi kimin elinde? Siz orada çok güzel bir ittifak kurmuşsunuz. AKP'nin bir dönüşümü söz konusu değil. Şu anda yargı, emniyet güçleri, istihbarat, meclis, hükümet, cumhurbaşkanlığı, -ordu ile de Dolmabahçe'de bir ittifak yapıldı- gelinen aşamada AKP, artık kendisi gibidir. Bugün tekçi, imhacı, inkarcı zihniyeti; askeri ve siyasi operasyonları kesintisiz bir şekilde sürdüren, yeraltı ve yer üstü kaynaklarını tümüyle kendisine ve yandaşlarına peşkeş çeken, savaşı derinleştirmeyi hedefleyen, bu temelde hazırlıklarını sürdüren ve kurumsallaşmayı tamamlamak üzere olan bir AKP ile karşı karşıyayız.

Kürt halkı AKP'nin maskesini düşürdü!

- AKP'nin özellikle de hükümetinin ilk dönemlerinde Kürt halkı üzerinde ciddi bir etki yarattığı kamuoyuna yansdı. Bu etki nasıl kırıldı?

- Amaç, demokrasi ve özgürlük taleplerini, bu çerçevede gelişen mücade-

Mustafa Avcı Kimdir?

1956 Van Erciş'te doğdu. İlk ve orta öğrenimini Erciş'te, yükseköğrenimini Van'da bitirdi. Malatya, Mardin ve İstanbul'da 27 yıl öğretmenlik yaptı. 27 yılın 17 yılı kamu emekçilerinin sendikal hak ve özgürlükler mücadelesinde geçti. Eğitim-Sen, Eğitim-Sen ve KESK kurucu üyeliği ve yöneticiliği yaptı. Emekli olmadan önce KESK Genel Sekreterliği görevinde bulundu.

DTP kurucu üyeliği ve iki dönem DTP PM üyeliği yaptıktan sonra, 23. Dönem

Kocaeli Bağımsız Milletvekili Adayı oldu. 29 Mart 2009 Yerel Yönetimler seçim sürecinde Adana Seyhan Belediye Başkan Adaylığı görevini üstlendi. DTP kapanmadan önce DTP İstanbul İl Eş Başkanlığı görevini üstlendi. DTP kapanınca BDP'nin örgütlenme sürecinde fiili olarak görev aldı. 1. Olağanüstü Kongresi'nde BDP İstanbul İl Eş Başkanlığı görevini resmen üstlendi. Bu görevini sürdürürken 24. Milletvekili Genel Seçimlerinde bağımsız aday olmak üzere, % 10'luk antidemokratik baraj ve siyasi partiler kanunu sebebi ile partisinden istifa etmek zorunda kaldı.

leleri tümüyle soyutlamak veya yedekleyip sisteme entegre etmekti. Aynı zihniyet ama üslub değişti. 2005 yılında Diyarbakır'da yaptığı konuşmaya çok mesafeli yaklaşmıştık. AKP'yi, zihniyetini çok yakından takip ediyorduk. AKP'den bir şey çıkmayacağını iyi biliyorduk. Kürt halkının özellikle İslamiyet noktasındaki hassasiyetlerini okşayan, bir de geçmişten bugüne imha ve inkar politikası ile bitirmeye çalışan bir zihniyetten daha yumuşak bir çıkış görünce doğallığında Kürt halkı, böyle bir beklentiye girdi.

"Bak ne güzel şeyler söylüyor, bunlar farklıdır" gibi. Biz o dönemde söyledik hatta zorlandık. 1924'ten bugüne Kürtlere uygulanan imha ve inkardan farklı olmadığını söyledik. Süreç içinde Kürt halkı, AKP'nin pratiğini, **"dervişin fikri ile zikrinin bir olmadığını"** gördü. Kürt özgürlük hareketi çok kısa sürede bunu deşifre edebiliyor bu bir şanstır toplum için. Kürt halkı AKP'nin maskesini düşürdü. Kürt halkının **"söz verdin, hadi gerçekleştir"** gibi bir dayatması olmasaydı, AKP kendisini daha rahat gizleyebilecekti. Fakat baktı ki artık kendisini gizleyemiyor şimdi gerçek yüzünü gösteriyor. Artık Kürt halkını kandıramayacağını biliyor.

- Kürt halkının bugün AKP'ye yönelik büyük bir öfke taşıdığı dikkatlerden kaçmıyor. Bunu hem YSK vetosunda gördük hem de sonrasında gerçekleştirilen pek çok eylemde. Kürt halkı AKP'ye neden bu kadar öfkeli?

- Sadece AKP'ye değil sisteme yönelik bir tepkidir bu. AKP derin devlettir, sistemdir. AKP, devlet olmuştur. Bütün gelişmelerin müsebbibi AKP'dir. Dolayısıyla halkın AKP'ye karşı geliştirdiği tepki özünde sisteme karşı geliştirdiği tepkidir. Kürt halkı şunu söylüyor; **"Yıllardır bizi böyle idare ettiniz artık bu zihniyetle bizi idare edemezsiniz. Biz artık eşit özgür onurlu yurttaş olmak istiyoruz bu ülkede"**. Yani artık Kürt halkı ancak Türklere hizmet edebilen bir halk olamaz. Kürt halkı bu ülkenin vatandaşı olarak yaşamak istiyor. Köle yaşamı kabul etmiyor. Buna "evet"iniz varsa buyurun gelin demokratik anayasanın iç hukukunu düzenleyelim. Biz bir önerme yaptık. Demokratik Özerklik Projesi çerçevesinde AKP'yi diyaloga

çağırдық o ne yaptı?

Bu projeyi terörize etti. Bu proje birleştirici bir projedir. Bu proje; saygısızlığı dışlıyor, savaşı, zoru dışlıyor. Asıl kardeşlik, onurlu duruş buradadır. **Bunu kabul etmeyen sistemdir Kürt halkının tepkisi. Ben sistemin inkarcı, redçi, baskıcı, zora dayalı zihniyetini kabul etmiyorum diyor.** Bu evlilik zorla yürümüyor. Geleceksiniz beraber oturup tartışacağız; eşit, özgür nasıl yaşanır diye. Gelmezseniz biz bu proje çerçevesinde kendimizi yönetme iradesini açığa çıkarırız. İşte dün Şırnak'ta, Cizre'de iki gün önce Diyarbakır'da, Van'da, Çolemerk'te buralarda halk kendi öz örgütlülüğünü, iradesini açığa çıkarıyor, diyor ki ben kendimi yöneteceğim. Bu projeyi gerçekleştirirken 25 bölge önerdik. Örneğin, Lazlar da bu projeden yararlanabilir, Çerkesler de, Süryaniler de yararlanabilir, mezhep farklılığı olanlar da faydalanabilir. Sadece Kürtler için geliştirilen bir proje değildir. Kürt halkı siyasi ve idari özerklik istiyor. İdari özerklik bizi tatmin etmiyor diyor. Başbakan ikisini de reddediyor.

- 12 Haziran seçimlerine çok kısa bir süre kaldı. Zaman kısalıkça tüm partiler de son hamlelerini yapmaya başladı. Bunlardan biri de CHP. CHP'nin son çıkışını nasıl yorumluyorsunuz? Bunun yansıması 12 Haziran sizce ne anlama geliyor?

- Sandıktan ya barış, kardeşlik çıkar ya faşizm. Seçmen 12 Haziran'da ya barışa ya da savaşı durdurmaman, Kürt sorununu çözme projesi olmayan AKP, CHP, MHP'ye oy verecek. Emek, Demokrasi, Özgürlük Bloku; Demokratik Özerklik Projesine ikna olmuş, kalıcı barışa, eşit-özgür ve onurlu yurttaş olarak bütün vatandaşları kucaklayan bir proje ile halktan oy istiyor. Verilen oy, barışa-kardeşliğe verilen oydur. **Bu savaş Kürt sorununun çözümsüzlüğünden, imha-inkar politikasında kaynaklanmaktadır. Ve çözülmeyecek bu savaş durmayacaktır.** Ne AKP'nin bu sorunu çözmek için bir projesi vardır ne CHP'nin ne MHP'nin. CHP'nin bu son zamanlarda söylediği bazı güzel sözler vardır.

Ama Kürt halkı, artık süslü laflar değil pratik istiyor. Geçmişte Cumhurbaşkanı da söyledi, Mesut Yıl-

maz da, Tansu Çiller de, Demirel ve İnönü de söyledi. Söylediler ama onun hemen arkasından çok kapsamlı soykırım operasyonları gelişti, siyasal, kültürel, askeri alanda. Artık Kürt halkı bunlara kanmıyor. 2005'te Erdoğan'a verilen tolerans ne idiye şu anda Kılıçdaroğlu'na verilen tolerans da bu kadardır. **"Aman sen ne güzel söylüyorsun, bütün ittifakımız senin arkandadır"** demiyor. İzleyeceğiz, takip edeceğiz, yeni parlamento pratiğinde Kılıçdaroğlu ve CHP pratiğine bakacağız. Biz bu sandığı tarihi bir sandık olarak görüyoruz.

Barışın temsilcileri Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloku'dur. İddiamız var, projemiz var. Savaşa akan 500 milyar doları kangrene dönmüş eğitim sorununa, sağlık, istihdam ve sosyal güvenlik sorununa aktaracağız. Bize verilen her oy Türkiye'nin geleceğine verilen oydur. 12 Haziran'da Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloku'nun çıkaracağı sonuç belirleyici olacak. Bir de balkon açıklamaları dediğimiz hükümet olabilecek partinin onun Türkiye'nin geleceği açısından verebileceği mesajlar önemli. Öcalan "ben bu konuşmada yeşil ışık görürsem rolümü oynamaya devam ederim ama yeşil ışık göremesem aradan çekilirim" diyor. Öcalan'ın aradan çekilmesi demek Aysel Tuğluk arkadaşın dile getirdiği gibi çok kötü şeylerin olması demek. Bu sandığı buradan doğru da değerlendirmek gerekiyor. 12 Haziran 15 Haziran'ı da belirliyor.

- Siz seçim çalışmalarını kapsa-

mında sokak sokak gezerek politikalarınızı anlatıyorsunuz. Genel olarak nasıl bir tablo ile karşılaştınız?

- Çok sıcak ve güçlü bir tepki aldık. Blok listesi şu ana kadar oluşan seçim listelerinden çok daha fazla, büyük bir heyecan yarattı. Neden? Çünkü Blok listesi iki temel ittifak zeminine oturuyor. Bunlardan bir tanesi Kürtlerin demokratik iç ittifakı. Bu, seçimlerden önce oluşturuldu.

İkincisi Kürtlerin dostları ile olan ittifakı. Bu iki temel ittifak ve oluşturulan liste hem büyük bir beklenti hem de büyük bir heyecan yarattı. **İstanbul'da niye diğer iki bölgede de ikişer aday göstermedik diye düşünüyoruz. Bu kadar sıcak karşılamamanın olacağını bilseydik sadece 3. Bölgede değil 1. Bölgede de iki aday gösterebilirdik.** Sokak sokak dolaşıyorum, AKP'nin politikalarından nefret var, halk gidişata güvenmiyor. Birinci sorun olarak öyle çılgın projeler falan insanların gündeminde değil. Vatandaş birinci sorun olarak bu kan dursun diyor. Bir aydır geziyorum, yalnızca iki olumsuz tepki ile karşılaştım. Bunlar da elimi tutmamış, bildirimi almamış, tamam demiş başarılar diliyorum. Gazetelerde çıkıyor AKP yüzde 45 oy alıyor. Sokak anketi öyle değil. Blok halkta büyük bir coşku yarattı. Bu bloğu çözüm ittifakı olarak değerlendiriyoruz. Seçimlerden sonra da süreci götürebilecek bir ittifak olarak değerlendiriyoruz.

Pusula

Haklılık bilinci, zorluklarla mücadelenin ön koşuludur! (1)

Sömürücü ve soyguncu düzenlere karşı mücadele her şart altında haklı ve meşrudur. Bugün emperyalist tekellerin çıkarları için dünyayı her bakımdan felakete sürükleyen, ırkçılık-şovenizm tohumları ekerek ezilen halkları birbirine boğazlatmaya çalışan emperyalistler ve suç ortakları haydutlara karşı "Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halkları birleşin" şiarını somut bir olguya dönüştürmek için yürütülen tüm çabalar haklı ve meşrudur.

Tarihin her döneminde zalimlerin zulmüne baş kaldırmanın, sömürü çarklarını kırmanın haklılığı, tarihin ilerleyişi içinde daha iyi anlaşılmalıdır. Dahası tarihin ilerleyişi verilen bu ağır bedellerin sonucudur. Bu bir sınıf savaşıdır. Ve nesnel bir olgudur. Yani bir yanda emeği gasp edilen, dizginsizce sömürülen ezilen milyonlar; milyarlar diğer yanda bu zorba tablonun yaratıcısı olan bir avuç sömürücü egemen sınıf.

Tarihin diğer bir eğitici dersi ise; köleci imparatorluklar, feodal despotlar, krallıklar nasıl ki tarihin yaratıcısı olan halkların gücüyle tarihin çöplüğüne gömüldülerse, bugün de tüm dezavantajlara rağmen emperyalist-kapitalist sistem ve tüm suç ortakları da aynı çöplüğe gömülecekleridir. Elbetteki bu kendiliğinden olmayacaktır. Zalimlerin cennetlerini cehenneme çevirmek için, ezilenlerin her tarihi süreçte ortaya koymuş olduğu fedakarlıklardan daha ileri, daha bilinçli, daha örgütlü fedakarlıklar ortaya koymak zorunludur. **Ezilenlerin kaderinin değişimi fedakarlıklar üzerinde yükselir.** Bu fedakarlıkların ortaya konulmasının ilk adımı ezilenlerin kaderini değiştirme iradesini ortaya koymalarıyla başlar. Söz gelimi bugün Kuzey Afrika ve Ortadoğu'nun bazı ülkelerinde gelişen halk hareketlerinin bağrında taşıdığı tüm zaafı, geriliklere rağmen yaratmış oldukları tabloda bu izleri görmek mümkündür. İşte kitlelerin gücü budur. Ve tarih bir kez daha haklılığına ve meşruluğuna inanan geniş yığınların ne tür siyasal depremler yaratacağına tanıklık yapmaktadır.

Herkesin şu gerçeği kabul etmesi gerekir; kendiliğinden de olsa gelişen kitle hareketleri hızlı bir politikleşme sürecine girer. Hareketin giderek politik bir kimlik kazanması beraberinde örgütlülüğü, amaç ve hedeflerinde daha bir netleşmeyi getirir. Çünkü hareket değişimi, dönüşümü sağlar. Özgüveni tetikler. Hareket farklılıkları açığa çıkartır. Hareket hem birleştirir hem de ayırıştırır. Örneğin militan bir kitle hareketinin gelişimi yalnız reformistlerin, revizyonistlerin sistem içinde düşledikleri pembe hayallerini karartmaz. Aynı zamanda ezilenler şahsında onların meşruluklarını tartışılır hale getirir. Bu durum ideolojik planda reformizmin teşhiri kolaylaştırırken, MLM fikirlerin geniş yığınlarla daha hızlı bir tarzda yayılmasını kolaylaştırır. Uluslararası planda geniş yığınlarla bağ kurmayı ve kızıl bayrakları altında savaştırmayı başaran tüm MLM partiler böylesi bir süreci izleyerek ilerlemişlerdir.

Daha sade bir dille ifade edecek olursak, ideolojik netlik, zorluklarla savaşıma cüreti ve geniş yığınları örgütlenme perspektifi. Tüm bunların temelinde ezen ve ezilenlerin savaşımında ezilenlerin kurtuluşu uğruna savaşmanın meşruluğuna ve bu yönlü tarihsel görevin yerine getirilmesi zorunluluğuna inanma gerçekliği yatıyor. Bu durumu sınıf bilinçli devrimci bir duruş olarak da tanımlayabiliriz. Eğer ideolojik planda bu donanım, bu güç varsa, zorluklarla savaşmanın formülü de bulunmuş demektir.

Yüreğini; şu güneşten düşen ateşe fırlat; Yüreğini; yüreklerimizin yanına at!

Süngülere, kurşunlara direnenler; M. Şefik ve Hüseyin...

...
*Beyaz Dağ artık değişti
Adını rüzgara verdi
Dersim'in her camı duydu
Burası Kızıl Dağ oldu...*

Dersim Hozat'ta koskoca bir dağ. Hani adı doruklarında konuk ettiği kardan mı beyazdır bilinmez ama bu Beyaz Dağ çok yiğidin kanıyla sulanmıştır. Kim bilir kaç yüreğe patikalar açmıştır zirvesine uzanan. Kim bilir kaç Partizan basmıştır bağrına... Belki de silin sin diye ayak izleri daha da beyazlaştı, karı yağmaya ikna ederek... Ya da sindiremediği yiğit kanlarını gizlemek istemesindedir hep beyaz kalışı. Zulmün kurşunlarıyla düşenlere mezar olmak kim bilir nasıl da zordur, bir o bilir. 19 Haziran '82 sabahı yine kana bulanmıştır Beyaz Dağ. Dört bir yanı sarılmıştır Beyaz Dağ'ın.

Uzun bir yürüyüşün ardından dinlenmek üzere konaklanan gerilla birliği sarılmıştır, halkın acılarıyla beslenen onlarca cellatla. Savaş telafi edilmez bedeller alır, hesapsız hatalar sonucunda. O gün nöbetçinin dikkatsizliğiyle fark edememiştir gerilla düşmanı. Fakat faşizmin kurşunları ateş aldığı anda silahına sarılan gerillalar asla geri durmamıştır tetiğe basmaktan. Savaşta bazı bedeller kaçınılmazdır; önce **Hüseyin**

Gözlü öder bu kaçınılmaz bedeli ve şehit düşer oracıkta. Gerilla birliği onca tersliğe rağmen kırar çemberi. Yaralı olan **M. Şerit Karaağaç**'sa onu vuranların yüzüne haykırır, faşizmin kurşunlarına Partizanların nasıl direndiğini. Ve tahammül edemez o zulüm kurşunlarını sıkanlar ve onun o yiğit yüreğini süngüyle dağlarlar.

Artvin'den bir Bulut fırtınası esiyor...

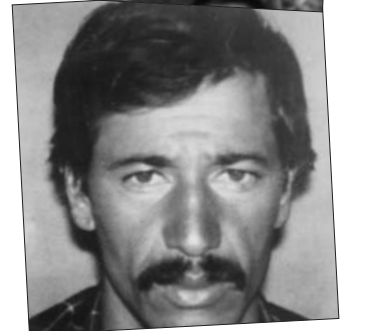
Tarihin akışını değiştirmek isteyenler, büyük bir sabır, cüret ve kararlılıkla yürümüşlerdir karanlığın üzerine tarihler boyu. Çünkü karanlığa aydınlık taşımaktır onların omuzlarındaki sorumluluk. Her biri ayrı özellikleriyle, aynı ideal için çarpan yürekleriyle kazanacak yarının çocuklarının bilincine ve ad olacaklardır her birine. Kimisi fedakar-özverili, kimisi savaştı, kimisi iyi bir ajitatör, kimisi ise bir önder... Ve bu tarih sayfaları 21 Haziran 92'de iki yiğit Partizana da yer verecek güçlü puntolarla, silinmeyecek kadar kökleşmiş yazılarla. Bu tarihin sayfalarında yer bulan **İsmail Bulut (Şahin, Qero)** ve **Doğan Karadağ (Topçu)** yoldaşlar da yaşamlarıyla büyük bir değer, kavgacı ruhlarıyla iyi bir öğretmen oldular geride kalanlara.

Dersim doğumludur İsmail yoldaş ve çocukluk yıllarında tanışmıştır mücadelenin kızgın ateşinde harlanan yüreklilerle. Ortaokul dönemindeyken çeşitli öğrenci eylemlerine katılmıştır ve o dönemde Proletarya Partisi'nin Halk Ordusuna birçok konuda yardımcı olmuş, bir dönem milislik yapmış daha sonra ise bir dağ kartalı olarak almıştır yerini gerillanın yanında. Halkın acılarına yabancı olmayan yoldaş, erken atıldığı kavgada çabuk gelişmiştir.

Gerillanın kardelen misali karı delip güneşle açmasıdır ya hani Dersim'de yakılan ateş, İsmail yoldaş da yine bir kardelen misali bir dönem Dersim'de kalmıştır. Gerillanın Karadeniz'e uzanan yürüyüşünde Artvin birliğinde yer almıştır daha sonra. 21 Haziran tarihinde cephanelerini tamamlamak için hazırlık yaparlarken elinde bombanın patlaması sonucu şehit düşmüştür yoldaş, Doğan Karadağ. İsmail Bulut ise

yaralı olarak ele geçmiştir. Yaralıdır ama yine de işkence edilir ona. Ve işkencede ölümsüzleşmiştir cellatlarından daha fazla yaşamak üzere. **Dağların Doğan'ı...** Hani eli kalem tutmak nasip olmadı ama o yiğit yüreği öyle bir sevdaya tutuldu ki onun kalem tutmayan eli mavzer tuttu. Dersim doğumlu olan Doğan yoldaş okula gidememiş fakat yüreği devrimci değerlerle tanıştıktan sonra okuma-yazmayı öğrenmekle kalmamış Marksizm'i kavrayarak beslemiştir sınıf kinini. '80 AFC'sinden sonra katılır gerilla birliğine ve yoldaşlarının, halkın derin sevgi beslediği Alishar olarak kısa zamanda gelişir, gerilla içinde önemli konumlarda yer alır. Zorlukları alt etme, savaştan geri kalmama çabası içerisindeyken bir yiğit daha ölümsüzleşir onun gidişle...

Çıkıp gitmek isterken sonsuzluğa, çıplak ayaklarımızda hissediyorduk öfkeyi, acımasızlığı ve ufukta vururken sessizliğe kurşunlar, damlıyordu yaşlarımız usul usul çıplak ayaklarımıza, içimize çekiyorduk nefreti, öfkeyi. Kimi için bahardı, kimi için yaşamaktı Haziran, bizim için ise gözyaşıydı... Sonra ansızın Haziran oluyoruz hep birlikte. Bir de bakıyoruz koca aralık soğuşundan sızan bir ölüm dizesidir Haziran. Herkes bu aya mı vermişti randevuyu ölüme? Hepimiz biliyoruz; güneş de artık utanıyor yüzünü göstermeye, artık daha bir soğuk bakıyor güneş hazirana; yitirdiği parçalarından dolayı her Haziran eksik doğuyor güneş... Yitip de ölmeyenlerin yüreklerine tutunuyor geride kalanlarsa...

Kavgada Ölümsüzleşenler

Aziz Akpınar: Proletarya Partisi saflarında mücadele yürüten Aziz Akpınar, **17 Haziran 1978'de** Tarsus'ta polis tarafından katledildi.

Aziz Araz: 15-16 Haziran'la ilgili olarak yapılan eylemler sırasında gözaltına alınarak işkenceye katledildi. İşkenceyi örtbas etmek isteyen

devlet hemen sahte bir rapor düzenleyerek Aziz Araz'ın hastanede "yatağından düşerek" beyin kanaması sonucu yaşamını yitirdiğini iddia etti.

Mehmet Kalkan: Proletarya Partisi sempatanı olan Mehmet Kalkan, **14 Haziran 1987'de** Diyarbakır işkencehanelerinde ser verip sır vermeme geleneğinin sürdürücüsü olarak ölümsüzleşti.

GİDERKEN GÖRMEDİK ONU

Giderken görmediler onu.
Keskin esiyordu rüzgar
Ve yolun ortasında, sallanıyordu
yaşamlar,
Güne uzak,
Geceye tutsak.
Ve giderken görmediler onu,
Bütün yaşamları altüst ediyordu.

Giderken görmediler onu.
Ufuktan güneş yükseliyordu
Ve hayat kendi içinde,
Yeniden yoğruluyordu.
Ve içinde insanlar,
Yaşıyorlardı.
Ve içinde insanlar,
Ölüyorlardı.
Açıkça bir savaştı yaşanan.
Ve giderken görmediler onu,
Kendi savaşını kendisi yaratıyordu.

Giderken görmediler onu,
İnceden yağmur yağıyordu.
Toprağın ıslaklığında,
Bir yaşam filizleniyordu.
Umudun adı,
Toprağa yazılıyordu.
Ve giderken görmediler onu,
Umudun adını dağlara yazıyordu.

Giderken görmediler onu.
Yine bizdeydi,
Yine içimizdeydi.
Adımı ben koymuştum, FATMA'YDI.
Adımı sen koymuştun, DİLEK'Tİ.
Adımı biz koymuştuk, PARTİZAN'DI.
Ve giderken görmediler onu,
Gülen gözleriyle bize bakıyordu...

(Bir ÖG okuru)

(Bu şiir bir yoldaşı tarafından
Fatma Acar için kaleme alınmıştır.)

Dersim dağlarından bir çığ düştü yüreklerimize. Kızıl güllerin kokusu sardı ortahğı. **Derya, Sefagül, Gülizar, Nurşen, Fatma...** Her biri farklı mecalardan geçerek, Dersim dağlarında buluştular. Derya'nın, Sefagül'ün, Gülizar'ın kızılaştırdığı alanlardan biri de hapishaneler oldu.

Hemen her devrimcinin uğrak yeridir zindanlar. Ülkemizin zindanlar tarihi devrimcilerin kan-can bedeli direnişleriyle yazılmıştır. 19 Aralık katliamı sonrasında da tüm tecrit, tredman saldırılarına rağmen devrimciler zindanları da kızılaştırmayı bildiler. Derya yoldaşın da ikinci tutsaklık süreci 2000 sonrası oldu.

Derya yoldaş gençlik faaliyeti içerisindeyken tutsak düşmüştü. Gençti, idealleriyle umutlarıyla dört duvarın arasında yaşamı üretmeye çalışanlarımızdandı artık.

Tutsaklık demek, yaşamın canlı pratiğinden, koşuşturmalarından beden kopmak demektir. Dışarıda gürül gürül akan bir kavga varken, kavgamız her alanda can bedeli sürdürülürken, içeride umutlarımız için kendini geliştirmeye çalışarak, düşmanın her türlü fiziksel, psikolojik saldırısına karşı dimdik ayakta durmak, Partimizin kızıl bayrağını bu

ÖZGÜRLÜĞÜMÜZÜ BİRLİKTE GETİRECEĞİZ!

Derya yoldaş, zor olana hep cüret eden yeni pratiklere girmekten çekinmeyen bir yoldaştı.

Zor olanlardan biri de Kapital okumalarıydı. Kapital'i okuma kararı alındığında şöyle demişti: "Marks bu kitabı işçiler için yazmış. O dönem işçiler çok yaygın bir şekilde Kapital'i okuyor, tartışıyor ve mücadelelerine öyle yön veriyorlardı. Biz Marksist olduğumuzu söylüyoruz, ama kaçımız Kapital'in kapısını açmıştır, açmışsa bile sonuna kadar okumuştur. Yıllardır mücadelede olduğum halde okumamış olmak rahatsız ediyor beni. Biz mücadelemizi bilinçli bir şekilde sahiplenmezsek savrulmamız isten değil."

alanlarda büyümek, dışarıdaki dünyayı içeriye taşımak olmaktadır. Bu yapılabildiği oranda dışarıda gürül gürül akan kavgamızın parçası olunuyor.

Derya yoldaş, tutsak düştüğünde gençti ama içerideki sorumlulukları ağırdı. Bakırköy Hapishanesi'nde bir yıl tek kaldıktan sonra Gebze Hapishanesi'ne götürülmüştü. Yanında yoldaşları vardı artık. Kendinden yaşça daha büyükler, daha küçükler, yıllardır içeride olanlar vardı. Karışık bir bileşendi. İçlerinde yolların getirdiği yükü artık taşıyamayanlar olduğu gibi, Gülizar yoldaş gibi hapishanede geçen her anın direncini, isyanını büyüten, kendini geliştiren ve dışarıya hazırlayanlar da vardı. Derya gençti ama umudunu dipdiri tutabilenlerle yılınlaşmaya başlayanları tanıyabiliyordu yüreğinin sesiyle. Ve yaş farkına bakmadan, çarpışmaktan-tartışmaktan korkmadan köhnemiş olana vurmaya başladı. Sistemli çalışmalar almak gerekiyordu, gündemi takip etmek, yorum yapmak, içeriden de politikalar üretmek ve dışarıda üretilen politikayı özümsemek gerekiyordu. Sanki yıllarca çıkamayacak gibi dört duvara karşı direniş gücünü artırmak ve yarın çıkacakmış gibi kendini dışarıya hazırlamak gerekiyordu.

İbrahim Kaypak'ın "Seçme Yazıları"nın okunması, halk savaşı konusu öncelikle ele alınması gereken konulardı. En başta kendisi okuyarak ve orada tartıştırmaya başlayarak girişti işe. Ama bu yetmezdi. Üretilenler sadece buradaki bileşenle sınırlı kalmamalıydı, paylaşılmalıydı dışarıdaki yoldaşlarla. Yani yazıya dökmek gerekiyordu. Gazeteye yazmak lazımdı, madem ki gazete kolektif bir yayındı, içeriden de herkesin üzerine düşeni yapması gerekiyordu. Bu hedefler ilk koyulduğunda büyük bir heyecan olmuştu herkeste. Üretmenin heyecanı ateşlenmişti bir kere. Yazılan ilk yazılar uzun uzun tartışıldı, düzeltildi, tekrar yazıldı. Ama heyecan öyleydi ki, gazetenin hedef kitlesi, alabileceği uzunluk unutulmuştu. İlk yazılar hep sayfalarca oldu. Kesildiğini gördükçe ancak yazılar kısaltmaya başladı! Yazmak önemliydi. Ama tek başına bu hedeflendiğinde, amaç bütünlüklü ele alınmadığında bu tür "kazaların" olması kaçınılmazdı. Ama tüm bunlar pratikle aşıldı. Çekinmeden pratiğe girmek gerekirdi. İşte

tirel yaklaşmayı biliyordu. Teorinin griliğinden yaşamın renkliliğine girerken yaşıyabileceklerini bu özeleştiril tutumla, yoldaşlarımızın yaklaşımıyla aşılabileceğine inanıyordu.

Ve tahliye olduğunda mücadelenin sıcak pratiğine gireceği için gözleri ışık ışılken, geride tutsak kalanlar dolayısıyla gitmek zor gelmişti. Tahliye töreni boyunca coşkusu hissediliyorken, ayrıırken sesinin titremesine, gözyaşlarının dökülmesine engel olamamıştı. Hapishanede olmanın, tutsak olmanın ne olduğunu iliklerine kadar yaşayan olarak, yüreğinin yarısını geride bırakıp gitti yoldaşımız.

İçerideyken en çok kaçtığı mektup yazma işini, içeride beklendiğini bilerek yapmaya çalıştı dışarıdayken! Mektuplarından birinde dışarısının atmosferini yaşadıklarını şöyle anlatmıştı: "Hatırlarsan gazete üzerinden yaptığımız değerlendirmelerde, örgütlenme sorunları üzerine birçok şey çıkıyordu, tartışılıyordu, hala benzer yazılar çıkıyor. İnsan ne kadar okuyup anlamaya çalışsa da sorunlarla yaşamın içinde karşılaşmak, yaşamın içinde nerede, nasıl yaşadığını görmek daha farklı oluyor. Lenin'in 'teori gridir dostum, yaşam ağacı ise yeşildir' sözüne hep atıfta bulunurduk ya! Bu ne kadar yalın, öz bir ifade değil mi? Çıktıktan sonra karşılaştığım şeylerden, çıkardığım sonuçlardan biri de bu. Yani hep bildiğimiz bir şeyi yeniden kavramak. Sorunların boyutu ve derinliği, bunun kavranması gerekiyor, bu anlaşılacağı sürece çözüm de üretilemiyor."

Gençken girdiği hapishaneden kendini geliştirerek, sorunların çözücüsü olarak çıkmıştı. Çıkan sorunlar hiçbir zaman onu yıldırılmamıştı. Belki çok uğraştığı olurdu, aşırı çabalıktan yorulduğu olurdu. Ama Partimize, halkımıza, yoldaşlarımıza olan güveni, bağlılığı onu hep yeniden dipdiri bir şekilde pratiğin içerisine sokardı.

Derya yoldaşımızın genç yaşına rağmen hareket etmesini zorlaştıran rahatsızlıkları vardı. Bacakları çoğu zaman şiş durumdaydı. Ama bu durum hapishanede günlük hiçbir işten onu alıkoymadığı gibi, dağlara çıkmasını, gerilla olmasını da engelleyememişti.

Ah Kürt kızımız, Derya'mız, can yoldaşımız... Hep zoru aşmak için uğraştın. Belki bu yüzden ölüm kalışça gelip yakaladı seni-sizi. Gerçeğin, ölümsüzlüğün sırrına ermek için uğraşıyor yüzyıllardır "büyük" bilginler, filozoflar. Ama ezilenler taa Spartaküs'ten yakalamıştı gerçeğin sırrını. Gerçeğin sırrı halklarımızın başkaldırısındaydı. Ölümsüzleşmenin sırrı halkımızın sömürülmesine, eşitsizliğe olan isyana can bedeli katılmaktı. İşte bu sırta erenler, ölümleriyle ölümsüzleşiyorlar. Yaşıyorlar ardıklarının yüreğinde, bilincinde ve kuşaktan kuşağa büyüterek ulaşıyorlar yarınlara, özgür günlere... Sizlere söz sevgili yoldaşlarımız, özgür günlerimizi hep birlikte getireceğiz.

(Bakırköy Hapishanesi'nden
bir tutsak Partizan)

Ah şu "çılgın" Erdoğan!

Seçim çalışmaları kapsamında "harıçten gazel okuma" merasimleri tüm hızıyla devam ediyor. 8 yıllık hükümet eyleme icraatıyla "ustalık devrine" hazırlanmış pişkinliğini mikrofonlardan haykırma noktasında bir beis görmeyen Erdoğan aymazlığının yarattığı çılgınlıkla, birbirinden akıl dışı projelerle zihinlerimize konuk oluyor. Uzun lafın kısası devlet erkani korkudan mıdır, çaresizlikten midir bilinmez seçim sürecinde giderek çıldırıyor!

İkinci boğaz, üçüncü İstanbul projesinin tesiri tüm benliğimizi esir almışken, naçizane bu "büyük yapı ve mimari şaheserini" anlamaya çalışırken Başbakan bu kez de Ankara ile ilgili projelerini bir çırpıda açıklayıvererek bizi anlamlandırma noktasında çok zor günlerin beklediğinin ipuçlarını verdi.

"Yalandan kim ölmüş" dediyecek kadar sahte olan Ankara projesi evvela cilalanarak, üzerine bilhassa soslar katılarak Ankara Ticaret Odası'nda ilan duyuruldu. Erdoğan projeyi açıklamadan önce maneviyatı yüksek, heyecanı dorukta bir atmosfer yakala-

mak adına elinden geleni ardına koymadı. Önce büyük "İstiklal Savaşı'nın" ardından yalnızca 40 bin nüfusa sahip bir kasaba olan Ankara'nın makûs talihinden söz açtı. Mehmet Akif'in, hükümet cenahının büyük ustası Necip Fazıl'ın şehrine yapılan haksızlıklardan dem vurdu. Bir Cuma namazı ardından M. Kemal ve arkadaşlarının nasıl da birbirinden içli dualar ederek Büyük Millet Meclisi'ni açtiklarından bahsetti. Bu yoğun duygusal havanın ardından herkesleri Ankara'nın 'değerliliği' noktasında ikna ettiğini düşünmüş olacak ki ağzındaki baklayı ne hikmetse müteahhitlerle, büyük inşaat şirketleri sahiplerine yani ATO'daki toplantıya katılan Ankara'nın godomanlarına karşı kusuverdi.

"Yeni Bir Şehrin İnşa ve İmarı"

Kendi hükümetlerini Ankara için bir miat ve şans olarak değerlendiren Başbakan, 90 yıllık çarpık kentleşmenin Ankara'da yarattığı tahribatı çözmeye talip olduklarını söylüyor. Esasında kentsel dönüşüm projeleriyle, gecekondu yıkımlarıyla çarpık olmayan kentleşmeden ne anladığı tarafımızca aşikar olan hükümet tüm bunları unutmuş olacak ki; 2006 yılında Erdoğan'ın "havaalanından şehir merkezine doğru gelen yolun kenarındaki tüm gecekondu-larını yıkacağız, yabancı konuklarımızdan çok utanıyoruz çünkü" anlayışı yeniden ortaya çıktı.

Öyle ki milyona yakın insanın yoksul, emekçi semtlerde elektrige, suya, yola hasret derme çatma gecekondu-larda yaşam savaşı vermesini zerre kadar umursamadığı ayan beyan ortada olan hükümet şimdi de "Güneykent" projesiyle

İkinci boğaz, üçüncü İstanbul projesinin tesiri tüm benliğimizi esir almışken, naçizane bu "büyük yapı ve mimari şaheserini" anlamaya çalışırken Başbakan bu kez de Ankara ile ilgili projelerini bir çırpıda açıklayıvererek bizi anlamlandırma noktasında çok zor günlerin beklediğinin ipuçlarını verdi.

yepyeni bir rant alanı açma yolunda emin ve çılgın adımlarla ilerliyor. 500 bin insana yaşam alanı sunacağını iddia ettikleri Güneykent, böylelikle Ankara'nın hızla artan nüfusu neticesinde ortaya çıkan düzensizliği çözecekmiş. Peki, kim mi inşa edecekmiş Güneykenti? Elbette "reyine" talip oldukları, çanak yalayıcısı inşaat şirketleri!

Peki, kim mi oturacakmış Güneykent'teki süper lüks havuzlu, jakuzili dairelerde? Yıkılan gecekondu-lardaki emekçilere birer çadır vermek noktasında bile acizlik içerisinde olan egemenler için bu sorunun cevabı da çok net! Ankara'nın vekilleri, tacirleri, sermaye sahipleri, parayı çok bulup da çılgın projelerine sürenleri! Peki Güneykent inşası ile Ankara'nın zaten güçsüz olan tabiatı ne alemde olacakmış? Kaç ağaç kesilecek, kaç orman yok olacakmış? Erdoğan konuşmasında hiç mi hiç umursamadığı bu konulara dair tek kelime etmedi.

"Dünyanın En Önemli Savunma Sanayi Merkezi"

Trajikomik bir biçimde "bağımsızlıktan" bahsederek kendi hükümetleri döneminde TC'nin savunma sanayisindeki gelişimi bağımsız bir ülke kriterlerine ulaştırdıklarını ifade eden Erdoğan bu yönlü "yoğun çabalarının" devam edeceğini söyledi. Bu kapsamda Ankara'nın Gölbaşı ilçesinde bir "radar tasarım ve üretim merkezi" kuracaklarının "müjdesini" verdi. Emperyalist efendilerinin yeminli uşaklığını yapmak noktasında herhangi bir "bağımsızlık" emaresi tarafımızca tespit edilememiş olsa bile bu süsleme ifadelerden ziyade tartışılması gerekenin yarı sömürge TC'nin askeri harcamalarının boyutunun gün geçtikçe dudak uçuklatan boyutlara ulaşmasıdır.

Sağlık, eğitim, ulaşım gibi sosyal harcamaların hacminin sürekli kısılmasına rağmen oraya buraya NATO için asker göndermek, "ben parama

bakırım kardeşim" diyerek kan dökmek, emekçi çocuklarını emperyalistlerin tam hizmetinde öldürtmek gibi meziyetlerini bu proje ile daha da geliştirme gayretinde oldukları muhakkak!

Projenin kapsamı bunlarla da sınırlı değil. Uzay ve Uydu Merkezi TAI tesislerinin kurulacağı vaadi uzaya fırlatılan uydu Göktürk'ten sonra bilim dünyasında TC'nin "açacağı çığrıları" tahmin etmemiz açısından önemli bir yerde duruyor. Adalet meselesindeki çarpıklığı, yaygın, yoğun ve artık bir teamül olan hukuksuzluğu giderme noktasındaki çözüm de çok basit; yeni ve fiyakalı bir Adalet Sarayı inşa etmek. Ankaralının kanayan yarası olan "statsızlık" da unutulmamış elbette! Sıkı durun; Ankara'ya yeni ve UEFA kriterlerinde bir futbol sahası inşa edilecek! "Her ile üniversite" açılımının Ankara'daki yansıması olan Yıldırım Beyazıt Üniversitesi büyük bir bilim merkezi haline getirilecek.

Yükselen harçlardan, piyasalaşan eğitimden, Bologna Süreci kapsamında piyasaya yapılan entegrasyondan bu üniversite de payını alıp rantına rant katacak!

Hayvan sever hükümet Ankara'ya Ortadoğu'nun en büyük hayvanat bahçesini inşa edecek. Zabita tarafından zehirlenmekten sonra kurtulan sokak köpekleri bu hayvanat bahçesinin çimlerinde dolaşabilecek! Halkımızın inançlarına yoğun bir saygı duyan, inanç özgürlüğünün ve vicdan hür-

riyetinin en büyük teminatı olan hükümet Hıdırlıktepe'de kocaman bir inanç ve tarih müzesi kuracak! Cemevleri ne mi olacak? Sayın Başbakan bu konuya değinmedi...

Son Söz Niyetine

Seçim atmosferi egemenler cephesinden tüm maharetlerini sergileme konusunda uygun bir zemin yaratıyor. Hızını alamayan egemenler korkunun, çaresizliğin ortasında bildiğimiz "çıldı- rıyorlar." Halkımızı bu cafcıflı cümlelerle kandırabileceğini sanan egemenlerin değinmedikleri konular meselenin en can alıcı noktasını oluşturuyor. Ya aklımıza gelmeyen sorular sonradan yüzümüze pişmanlık tokadıyla çarpacak ya da sorularımız tokat olup egemenlerin yüzünde patlayacak. Seçimler de okkalı tokatlarla bu "çılgınlığın" akıllarını başlarına devşirmelerini sağlamak noktasında biz işçi ve emekçilere şans sunuyor. Aman bir çılgınlık edip şans kaçırılmayalım!

“Galatasaray, aileler için bir umut!”

Kimi oğlu/kızı, kimi eşi, kimi kardeşi, kimi yoldaşı için aşındırdı Galatasaray'ın taşlarını. Yüreklere belirsizliğin çemberinde daralırken, evlerinin pencerelerini, kapılarını “belki de geri döner” umuduyla açık bırakırken; bir yandan da saçlarından tutulup yerlerde sürüklendiler ve işkenceyle gözaltına alındılar. Kimi 60'ındaydı, kimi 20'sinde... Terörist ilan edildiler, “ne iş yaptıkları belirsiz” denildi, anneler gününde en çok onlar bir hediye beklediler. Ama hiç yılmadılar. 16 yılı geride bıraktılar. Cumartesi Anneleri onlar...

İHD Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon üyesi **Leman Yurtsever** ve kayıp yakınları ile Cumartesi Annelerinin 16 yıllık mücadelesini konuştuk:

- Cumartesi Anneleri ve Cumartesi insanları, kayıp yakınlarını bulma mücadelelerinin 16. yılını geride bıraktı. Bize kısaca bu süreci anlatabilir misiniz?

Leman Yurtsever: Kaybetme politikası özellikle '90'lı yıllarla birlikte Kürt illerinde devlet politikası olarak uygulandı. Büyük bir artış gösterdi ve bu artış vahşet boyutlarına ulaştı. Bu dönemde Rıdvan Karakoç ve Hasan Ocak'ın kaybedilmesinin ardından insan hakları savunucuları ve kayıp yakınları bir araya geldiler ve bu mücadelenin sokakta verilmesi gerektiğine karar verdiler. 27 Mayıs 1995'te Galatasaray'da oturmaya başladılar. Uluslararası kamuoyunda duyulmaya ve Türk devletine baskı yapılmaya başlanınca devlet bundan rahatsız oldu. Kayıpların akıbetlerini açıklamak ve yapanları yargılamak yerine Cumartesi Annelerine ve Cumartesi insanlarına saldırmayı yeğledi. 1998'den başlayarak 30 hafta boyunca sürekli gözaltılar oldu, devlet şiddeti, terörü uygulandı. 1999'da artık bir ara verilmesi gerektiği kararı verildi.

Tabii bu arada yine anneler sokaktaydı. Bu 4 yıllık süreçte çok şeyler yapıldı. Cumartesi Anneleri Arjantinli annelerle buluştu, ödüller aldı, kayıplar için şarkılar yapıldı. Bunların hepsi çok önemli. Kayıpları tüm dünya duydu ama devlet yine duymadı. Oysa gözaltında kaybedilenlerin gözaltına alınırken, sorgulanırken hep tanıkları vardı. Ama yine de dev-

Bu gözyaşı anlatılmaz, bu gözyaşı can yakar, hesap sorar

Cumartesi Anneleri 28 Mayıs günü, 322. haftada da Galatasaray'daydı. Bu hafta diğer haftalara göre daha özeldi. Çünkü oturma eylemi, 16. yılını, 16 onur ve acılı bekleyiş dolu yılını geride bırakmıştı.

let her seferinde “Bizde yok!” cevabını verdi, ısrarla inkar etti.

31 Ocak 2009'da tekrar oturma eylemi başladı. **- 16 yılın sonunda başbakan R. T. Erdoğan ile bir görüşme gerçekleştirdi Cumartesi Anneleri... Birçok söz verildi. Ancak Cemil Kırbayır'ın öldürülmesinin kabul edilmesi dışında bir gelişme yaşanmadı.**

- Geçen sene başbakan, Dolmabahçe'de kadınlarla yaptığı toplantı sırasında, bir kadının sorusu üzerine “ne iş yapıyorlar bilmiyorum” dedi Cumartesi Anneleri için. Biz de bunun üzerine bir açıklama yaptık. Dedik ki “bilmiyorsan dinle, arkamızda acılarımız var başbakan! Arkamızda kayıplarımızın kemiklerine ulaşma düşüncemiz var!” Ardından bir televizyon programında “Cumartesi anneleri ile görüşür müsünüz?” diye sorulduğunda “Seve seve” demişti. Bir süre sonra bizi davet etti. Ama biz 28 aile belirlememize rağmen o sadece 12 aileyi kabul etti. Ancak bu görüşmeden sonra bizim talepleri-mizle ilgili hiçbir gelişme söz konusu olmadı. Bu süreçte 2 kaybı gündemine aldı. Biri kendi döneminde kaybedilen Tolga Baykal Ceylan'dı, diğeri de 12 Eylül döneminde kaybedilen Cemil Kırbayır... Burada önemli olan şey Cemil Kırbayır davasında devlet ilk defa kendi ağzıyla “biz öldürdük” itirafında bulundu. Biz aslında devletten çok şey beklemiyoruz. Devlet adım atsın, biz daha fazlası için talepte bulunalım, mücadele edelim. Çünkü bu, uzun erimli bir mücadele.

- Bu süreçte hiç unutamadığımız, sizi en çok etkileyen olay ne oldu?

- Çok anı var aslında. Mesela 1996 yılıydı. Hanım Tosun bir etkinlik için yurtdışındaydı ve ben de çocuklara bakmak için onlarda kalıyordum. Çocuklarla babalarına ilişkin hiçbir konuşma geçmemişti aramızda. Çocuklar soru sormuyordu, biz temkinliydik. O gece Hanım'ın oğlu geldi, “Sana bir soru soracağım. Anneme soramıyorum. Sence babam geri gelir mi?” dedi. Ben hiçbir şey diyemedim. Ne desem olmaz. Gerçekten o an çok çaresiz kalmıştım.

Üzeyir Kurt'un annesi var, Koçeri... Koçeri Teyze'nin oğullarının çoğu hayatta değil. Arjantinli anneler İstanbul'a gelmişti o sene. Diyarbakır'dan gelenler de ben de kalıyordu. Koçeri Teyze de öyle. Eyleme gidiyoruz geliyoruz, Koçeri Teyze konuşmuyor. Neyse bir akşam evde otururken, ağlamaya başladı. “Ben ne zaman mahkemeye çıkacağım?” dedi. Ben “ne mahkemesi?” dedim. Meğerse o, Galatasaray'a mahkeme gözüyle bakmış ve “konuşursam belki oğlumu bulurlar” diye düşünmüş. Sonra bir sonraki hafta eylemde konuştu. “İfademi verdim, bir şey çıkar mı?” dedi. Galatasaray, aileler için böyle bir umuttu.

4 Haziran günü 323. haftada 1991'de gözaltında kaybedilen Hüseyin Toraman'ın annesi Hatice Toraman seslendi kitleye. Anne Toraman, “Çocuklarımızı kaybeden polisten öte bu faşist devlettir ve biz bu köhnemiş sistemin nasıl olduğunu çok iyi biliyoruz” diyerek öfkesini dile getirdi.

Tolga Baykal Ceylan'ın annesi; Kadriye Ceylan

Mücadelemiz kayıpları halka anlatmak, kamuoyuna duyurmaktı. Her şeyden önce asıl hedefimiz gözaltında kayıpların durdurulmasıydı. İnsan kaybetmek, ağır bir insanlık suçudur. Eylemimiz Türkiye'deki en uzun eylemlerden biridir. 16 yıldır devam ediyor.

Cemil Kırbayır'ın kardeşi; Mikail Kırbayır

Cumartesi Anneleri 16. yılını geride bıraktı. Peki, 16 yıl içinde ne yaptı sorusunu sorarsak; bu onurlu ve meşru bekleyiş, polisin birçok defa saldırı ile karşı karşıya kaldı. Saçlarından sürüklendiler, dövüldüler. Ancak hiçbir baskı onları yıldırmadı. Onlar ülkemizde yaşanan gözaltında kayıpları durdurdular. En asgari düzeye indirdiler saldırıları, yılmadılar ama yıldırıldılar. Devletin yıllar süren suskunluğu aslında bir gerçekliği barındırıyor kendi içinde. Yıllarca “biz almadık”, “elimizdeydi firar etti” demelerine rağmen, bugün bu kararlı mücadele sayesinde devlet yetkilileri itiraf ettiler Cemil Kırbayır'ın işkencede öldürüldüğünü. Kardeşim nezdinde böylesine bir adımın atılması bizleri daha kararlı kılarken, devletin şimdiye kadar tüm söylediklerinin yalan olduğunu bir kez daha gördük. Biz Cemil Kırbayır'la başlayan itirafların tek tek açıklanması ve failerin yargılanması için bir 16 yıl daha burada oturacağız, bu mekân bizleri daha çok ağırlayacak.

İsmail Şahin'in eşi; Kiraz Şahin

Cumartesi Annelerinin mücadelesi sürecektir. Eşim kaybedildikten sonra ben de bu yeri mesken eyledim. Benim gibi birçok anne, baba burada hesap soruyor. 16 değil 36 yıl geçse de burada eylemimiz devam edecek. Benim eşim şimdiki başbakan R. T. Erdoğan'ın büyükşehir belediyesi başkanı olduğu dönemde kaybedildi. Ve Erdoğan bugün bunu yalanlıyor. Ben eşimin ne zaman kaybedildiğini bilmeyecek durumda mıyım? Eşimin kaybedilmesinden birinci dereceden Erdoğan sorumludur.

"Kürt sinemasının en önemli özelliği devrimci yanı"(2)

Filmlerimizin ana teması Kürtlerin yaşadığı politik sorunlar...

- Kürt sinemasının Kürt ulusal hareketiyle çok yakından ilişkisi var. Gelişimini siz nasıl yorumluyorsunuz, Kürt sinemasının gelişimiyle Kürt hareketinin gelişimi paralellik arz ediyor mu sizce de?

Kazım Öz: Aslında Türkiye'de Kürtlerle ilgili gelişen tüm kültür-sanat faaliyetleri büyük oranda Kürt hareketinin yarattığı zemin üzerinde şekillendi. Yani diğer halklardan farklı bir tarih söz konusu... Mesela Kürt edebiyatı; Kürt hareketini, Kürt siyasetini çok belirlemedi. Daha çok siyaset bunun önünü açtı. Bir başka yerde buna baktığımızda tersi bir durum söz konusu olabiliyor. Mesela bir roman, bir devrimin gelişiminde çok büyük etkide bulunabilir. Sovyetler Birliği bunun için çok büyük bir örnek. Ama Kürtlerin tarihi, sosyal ve tarihsel gerçekliği, dünyadaki ve Ortadoğu'daki politik dengeler, bunların hepsi önünü açmış oldu.

Dolayısıyla Kürt siyasal hareketinin geliştiği dönemlerde doğal olarak kültür-sanat hareketi de toparlandı, gelişti. Ama bu sonsuza kadar hep böyle paralel gidecek diye bir şey yok. Bir kere sanatın doğasında siyasetle çelişen yanlar vardır. Sanatın kendisi siyaset değil. Bir dönem paralel gidebilir. Ama Kürt siyaseti iktidar olduğunda sanat başka bir rol üstlenebilir. Ama şu aşamada bir halkın temel sorunları söz konusuysen, bir dil sorunu bile hala çözülemeyen doğal olarak sanatçı olan, duyarlı olan, aydın olan, Kürt hareketiyle birlikte hareket etmek durumunda. Onun dışındaki seçenekler biraz halk gerçeğinden uzaklaşmak anlamına geliyor bence. Dolayısıyla ayakları yere basmayan bir kültür-sanattan bahsetmiş oluruz.

- Özellikle Kürt sinemasında en öne çıkan temalar neler oluyor? Halk gerçeğinden kopmanın, halkın politik olmasının etkileri vardır ama en çok neler öne çıkıyor?

- Burada üretimlere bakmak gerekiyor. Son 5-10 yıl içerisinde bu konuda nicelik olarak da epey ürün çıktı. Uzun metrajlar, belgeseller, kısa filmler, deneysel çalışmalar çıktı. Mesela biz geçen sene ilk kez Batman'da Yılmaz Güney Kısa Film Yarışması düzenledik. 50'ye yakın kısa film geldi. Son bir yıl içerisinde çekilmesi şartını koyduk. Ve hakikaten içinde 10-15 tane festival dolaşacak, uluslararası düzeye çıkarabileceğimiz bir seçkiye bile ulaştık. Burada temalar doğal olarak şu anda Kürtlerin yaşadığı hayatla paralellik gösteriyor.

Mesela kadın sorununu işleyen epey film var. Hatta bir tanesi ödül aldı. Yine göç büyük bir sorun. Metropolleşmeye bağlı olarak doğadan kopuş yine önemli bir sorun. Yani Kürtlerin yaşadığı politik sorunlar... Bir dil sorunu mesela çok önemli. Siyasal baskılar, bu filmlerin temalarından biri. Bunun içinde işkence, cezaevi önemli bir yer kaplıyor. Bütün bunlara baktığımızda doğal olarak Kürtlerin yaşadığı hayatı görebiliriz.

- MSA aslında Kürt sineması-

nın oluşması, tarihinin oluşması anlamında önemli çalışmalara imza atmış bir kurum. Önemli bir misyonu da yükleniyorsunuz. Bu çalışmalarını yürütürken ne gibi zorluklarla karşılaşyorsunuz?

- Evet Türkiye'de Kürt sinemasıyla ilgili ilk çalışmaları biz yaptık diyebiliriz. Bu Kürt açılımı ile birlikte bunlar biraz daha konuşuldu, tartışıldı ama 96-97'den itibaren bu konuda çok yoğun bir çalışmamız oldu. Hatta şu anda bile bizimle birlikte olmayıp çok önemli çalışmalar yapan arkadaşların çoğu da bizden eğitim alan, MSA'nın çalışmalarına katılan arkadaşlar. Bu anlamdaki rolümüzün farkındayız. Şu anda biraz bizi de aşmış durumda. Bizim dışımızda da çok çalışma yapan kişiler, gruplar

var. Sadece İstanbul'da değil bölgede de bu konuda çalışmalar yapıyor. Avrupa'da da çalışmalar yapıyor. Ama şu anda bile bu çalışmalar içerisinde Kürt sinemasının doğru bir kimliğe kavuşması açısından bizim önemli bir rolümüzün olduğunu düşünüyorum. Çünkü Kürt sineması şöyle bir tehlikeyle de karşı karşıya.

Yani emperyalist kültür hegemonyası sonucunda çeşitli bozulmalara da uğrayabilir. Ticari bir sinema haline de getirilebilir. Metalaştırılabilir. İdeolojik olarak aslında büyük sıkıntıları kendi içinde yaşıyor. Bu konuda da bizim buradaki duruşumuz çok önemli. Çalışmalarımızla, bu atölyelerle, yapacağımız üretimlerde bu anlamda da büyük bir sorumlulukla karşı karşıya olduğumuzu düşünüyorum. Mevcut egemen ticari sinemaya dönük keskin sınırlarımız, çok eleştirel duruşumuz olduğu için doğal olarak burada gizli bir savaş da söz konusu. Bir filmimizin bir festivale girip girmemesinden tutalım Kültür Bakanlığı'ndan -her yıl onlarca filme destek veriyor- destek alıp almamaya, yaptığımız bir festivalin, organizasyonun basında yer alıp almamasına kadar hepsi bizim aslında bu kimliğimizle ilgili.

Bu konuda büyük bir sansür ve baskıyla karşı karşıyayız. Bu belki sokaktaki kadar taşlı sopalı bir savaşa dönüşmüyor ama mesela bizim birkaç filmimiz; örneğin Bahoz, Türkiye'de epey bir seyirciye ulaştı. Uluslararası birçok festivallere katıldı ama biz Türkiye'nin en büyük film festivallerinin programlarına giremedik. Adana, Antalya Şavaklar'ı ikisi de kabul etmedi. Bunun sebebi te-

melde filmle ilgili değildi. Biz programa alınan filmleri de gördük. Öyle kalite olarak da hikaye olarak da sanat olarak da bizim filmlerimizle ölçülemeyecek filmler orada yarıştı ve ödüller aldı. Bunun sebebi aslında bizim kimliğimizdi, filmler değil. Aynı zamanda örgütlü duruşumuz yani bir şekilde örgütlü kurumlarda durmakta ısrar etmemiz. Nihayetinde bunu bize söyleyen çevremizde çok kişi oldu. "Siz örgütlü duruyorsunuz, onun için bu kadar şey başınıza geliyor. Biraz daha bireysel davranmanız aslında bunların hiçbirini başınıza gelmez" şeklinde kulağımıza gelen sesler var. Ancak bir bütün olarak kültür sanat hareketinden, sinema hareketinin gelişiminde rol oynamak gerektiğini düşünüyoruz.

- Kürt sinemasının bir bütün kadın meselesine bakışı nasıl? Yani kadın Kürt sinemasının ne-re-sinde duruyor?

- Kürt sinemasında şu an işlenen çok önemli bir konu da kadın meselesi. Zor bir konu... Öncelikle bunu çözebilmek gerekiyor. Kürt sineması, Kürt sinemacıları, acaba bizler kadın sorununu ne kadar çözdük ki onu ne kadar sinemaya getirelim... Aslında Bahoz'daki başrolü (Cemal'i) bir ara kadın düşündüm ama doğrusu kendime güvenemedim. Sanki bazen bir kadın olmadan bunu anlamak da zor gibi geliyor bana. Aslında bunun çözümü Kürt sinemasındaki erkeklerin kadın meselesiyle ilgili film yapması değil de bence kadınların çıkması gerekir. Çözümü oradan zorlamak daha doğru.

Çünkü biz erkekler ne kadar da oradan bakmaya çalışırsak çalışalım sonuçta erkek egemen bakış açısı bir yerde mutlaka devreye giriyor.

- Mezopotamya Sinema Kolektifi'nin de kadın yönetmen yetiştirme konusunda özel bir çalışması var mı?

- MKM'nin kendi içinde oradaki kadınların oluşturduğu bir kadın çalışması var. Arada bir her birimden arkadaşlar biraraya gelip tartışıyorlar ama çok zayıf. Bizim sinema çalışmaları içinde de bunu çok başaramadık. Bu büyük bir eksikliğimiz. Bunu tam çözümleyemiyoruz da. Örneğin dağıtım, yapım işleriyle ilgilenen arkadaşımız kadın. Türkiye sinemasına baktığımızda hayatta yapımda bir kadın bulamazsınız. Kadın yönetmen bulursunuz ama kadın yapımcı bulamazsınız. Çünkü yapımcı patronur. Bugün Yeşim Ustaoglu, Handan İpekçi var, bunlar film çekiyor. Ama duyduğunuz bir tane kadın yapımcı var mı? Bir kaç kişiyi geçmez. Piyasa daha çok erkektir.

Tabii yönetmenlikte de böyledir. O konuda biz bunu atölyelerde aşmaya çalışıyoruz. Kadınlara öncelik vermeye çalışıyoruz. Mesela biz bu seneki atölye için kadın kotası koyduk. Yani elediklerimiz içinde kadın olmasın dedik. Ama

başvurularda kadın azdı. Bu konuda çok yoğun tartışmamız var. Önümüzdeki dönem içinde daha yüksek bir kota koymamız gerektiğini düşünüyoruz. Ve buradaki atölyenin sürmesinde mevcut olan arkadaşlar içerisinde kadınlarla daha fazla devam etmeye çalışmak gerekiyor. Kotayı onlara daha fazla açmak gerektiğini düşünüyoruz. Ama bu konuda da zorlanıyoruz.

- Sizce şu anda bu konudaki üretimleriyle öne çıkan yönetmenler kimler?

- Tabii Kürt sineması şu anda çocukluk aşamasını yaşıyor. Yani bazıları daha erken bir takım şeyler yapacaklardır. Yeni eğitim atölyeleri her tarafta sürüyor. Bu konuda çekilen filmler de bir eğitim aslında. Yani bizim filmlerimize bakarak ve heyecan duyarak film çekmeye çalışan dünya kadar insan çıktı. Örneğin AX'tan etkilenip kısa film yapmaya çalışanlar oldu. Prodüksiyonlarımızın büyüklüğünü görüp "biz daha büyük prodüksiyon yapabiliriz" diyenler oldu.

Şu aşamada ön plana çıkan 5-10 yönetmen söz konusu. Bu başlangıç bence. Belki de bizim atölyeden çıkıp kişisel olarak bizden çok daha iyi film yapacak arkadaşlar çıkacaktır. Ya da dışarıda olup, bu konuda etkilenip film yapan arkadaşlar olacaktır. Burada özellikle yapılan kaliteli filmlere baktığımızda sınırları aşan uluslararası boyuta da çıkan filmlere baktığımızda son 5-10 yıl içerisinde kısa filmleriyle, belgeselleriyle, uzun metrajlarıyla hem ödüller alan, hem festivallere giden Türkiye'ye yönelik dağıtıma da girebilen yönetmenlerden bahsedebiliriz.

- Şu an için Kürt sineması üzerine ne gibi projeleriniz var? Önünüzde duran çalışmalarınızdan bahsedebilir misiniz?

- Sinema kolektifi olarak düşündüğümüz kısa dönem içinde başlamayı hedeflediğimiz komedi türünde bir uzun metraj var. Biraz farklı bir örnek olacak belki de. Acıların dışında, biraz farklı bir yerden bakmaya çalışan bir proje olacak. Bunun gerekli olduğunu düşünüyoruz. Çünkü sanatın böyle bir rolü de olmalı. Sanat dediğimiz sadece ayna da değildir. Kaldı ki baktığımızda Kürt kültürü içinde cenaze törenlerinde bile bir komedi vardır mesela. Bu gerçeği de aslında ortaya çıkarabilmek gerekiyor. Biraz da rahatlatıcı başka bir öge olsun diye düşündük. Bu yaz ya da sonbaharda çekeceğiz. Onun dışında kısa filmler var. Bir arkadaşımızın kısa filmi tamamlanmak üzere. "Toros Canavarı". Yine başka bir arkadaşın kültürel bir belgeseli sürüyor. Mevcut, masada olan 5-10 proje var. Yine atölye üzerinden düşündüğümüz bazı projeler var. Atölyelere film çektiyeceğiz; hem eğitim, hem sunum amaçlı. Eğitim düzeyini aşarsa sunabileceğiz de. Festivalere, gösterimlere de koyabiliriz.. Yine bu atölyelere katılan arkadaşlarla düşündüğümüz projeler var. Bunlardan da belki somut pratik ürünler çıkarabiliriz.

- Çok teşekkür ederiz. Size çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

- Ben teşekkür ederim.

İzmir

Seçim sürecinin başlaması ve merkezi politikamızın belirlenmesiyle birlikte İzmir'de de çalışmalara başladık.

Yıllardır süregelen genel seçimleri boykot siyasetinin aksine bu seçimlerde Kürt ulusal hareketinin desteklediği blok adaylarını destekleme yönelimimiz, kitlemizde ilk başta bazı soru işaretleri yarattı. Biz de çalışmalara ilk olarak taktik politikamızı kitlemizle tartışarak ve onları da sürecin öznesi kılmaya çalışarak başladık ve bu amaçla toplantı aldık. Çeşitli tartışmalar yürüttüğümüz toplantıda, genel anlamda politikamızın çıkış noktalarının kavranması açısından olumlu geçti.

Devrim mücadelesinde sağlam adımlar atmak ve Kürt ulusuna yönelen saldırılara karşı barikat olmak, direnişleri büyütmek her şeyden önce yanlarında olmaktan geçer. Bu amaçla yurtsever hareketin eylemlerine katılım sağlamak, onlarla ilişkilerimizi geliştirmek yönünde adımlar attık. Şırnak'ta şehit düşen 10 gerilla için yapılan eyleme katılmamız ve oradaki duruşumuz, seçim bürolarına giderek çalışmalara katılıyor oluşumuz bu noktada bizler açısından önemliydi.

İzmir'de esas anlamda faaliyetlerimizi 2. bölgede yürüttük. Kitle ilişkilerimizin olduğu-dağıtım yaptığımız mahallelerde seçimler üzerine sohbetler gerçekleştirdik. Faaliyet sürecinde kitle üzerindeki şovenizmin etkisini, özellikle CHP'nin sözde değişim süreciyle birlikte

allanıp-pullanarak kitlenin karşısına çıkarılmasının etkilerini (özellikle Alevi kitlesi üzerinde) gözleme şansımız oldu.

Bazı mahallelerde ve merkezde açtığımız stantta merkezi bildirimimizi kullanarak yürüttüğümüz faaliyetle insanlarla sohbet etme-tartışma fırsatı bulduk. Sümerbank önünde stant açtığımızda polislin yoğunluğu ve "şovenizmin kalesi" olan İzmir'de bazı kişilerin tavırları bir kez daha seçimlerin Türk hâkim sınıflarıyla Kürt Ulusal Hareketi arasındaki bir hesaplaşma alanına döndüğünü ve bizim Kürt halkının yanında yer almakla ne kadar doğru bir tavır belirlediğimizi gösterdi. Tabii belirli olumsuz örneklerin dışında, örneğin girdiğimiz bir evde karşılaştığımız bir abinin "Madem ki PARTİ-ZAN'ın tavrı bu yöndedir, o zaman ben de oyumu vereceğim" söylemi gibi olumlu örnekler de yaşandı.

* Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku'nun İzmir mitingi 3 Haziran'da Gündoğdu Meydanı'nda yapıldı.

Partizan'ın da katıldığı mitingde İzmir 1. bölge adayı **Mehmet Tanhan** ve 2. bölge adayı **Erdal Avcı** tanıtılırken oyların nasıl kullanılması hakkında da bilgi verildi.

Konuşmacı olarak ilk söz alan Avcı sözlerine "Kaypakçayaların, Mahirlerin, Denizlerin, Mazlumların yoldaşları hoş geldiniz!" diyerek başladı. İzmir'de ve Türkiye'deki doğa ve kültür katliamlarına, HES projelerine değinen Avcı bu projelerin utanç projeleri olduğunu

söyledi.

Avcı'dan sonra ise **Gültan Kışanak** bir konuşma yaptı ve "Türkiye kritik bir dönemden geçiyor, 80 yıllık asimilasyon imha ve inkar politikası bitecek, bu tarih bitecek. Biz çok bedel ödedik, bu bir gerçektir. Bu gerçeklik serhildana kalkmış, özgürlüğe kalkmış aydınlık yarınları kuracak olan halkın gerçeğidir" dedi.

Son süreçte yaşanan polis terörüne de değinen Kışanak "Bismil'deki katil de Hopa'daki katil de aynı merkezden emir alıyor. Önce katlediyorlar; sonra eşkıya, terörist diyorlar. Bu ülkede bir tane terörist var, o da Tayyip Erdoğan'dır" dedi. Sözlerini "An azadi an azadi" diyerek bitirdi.

Konuşmaların sonunda sahne alan, gençlik arasında çok sevilen **Serhado**, rap söyleyerek güzel bir dinleti verdi. Miting **Ahmet Aslan**'ın söylediği ezgilerle son buldu.

lik imzalı "Bundan sonra biz de BDP'liyiz" yazılı pankartın açılması mitinge renk kattı.

Konserin ardından BDP Eş Genel Başkanı **Filiz Koçali**, "Mustafa Suphi, İbrahim Kaypakçaya ve Kemal Pirlerin hayallerini gerçekleştirdiklerini" ifade etti. Halkların kardeşliğine vurgu yapan Koçali, Hopa'da yaşananlara işaret ederek devlet mekanizmasının Kürt-Türk demeden saldırıda bulunduğu dikkat çekti. Eylem, Emek Demokrasi ve Özgürlük Bloku adayları Sebahat Tuncel, M. Levent Tüzel, Sırrı Süreyya Önder ve Blokun milletvekili adaylığından çekilen Mustafa Avcı'nın kitleyi selamlaması ile son buldu.

12 Haziran ve kadın paneli

BDP, SDP, EMEP ve **KÖZ** tarafından örgütlenen ve Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu İstanbul 1. Bölge Adayı **Sebahat Tuncel**'in de katıldığı kadın paneline biz de Sarıgazi Partizan olarak destek verdik. 26 Mayıs Perşembe günü Nazım Hikmet Parkı'nda düzenlenen ve "Seçimler ve kadın" konusunun işlendiği panelde 12 Haziran seçimleri yaklaşırken kadın örgütlenmesinin öneminin daha da arttığına değinildi. Kadına yönelik ayrımcılığın ne kadar yaygın olduğuna değinen Tuncel, geçtiğimiz günlerde Sibel Üresin'in yaptığı açıklamaya atıfta bulunarak "çok eşliliğe ve çocuk yaşta evlendirmelere karşı çıkmak gerektiğini" söyledi. Tuncel'in ardından EMEP'ten **Yıldız İmrek** de bir konuşma yaptı. (**Sarıgazi Partizan**)

Her yer sarı, kırmızı, yeşil; her yer kavga!

İstanbul: Yaklaşan 12 Haziran seçimleri kapsamında çalışmalarına hız veren Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku 5 Haziran günü İstanbul-Kâğıthane'de bulunan Hasbahçe'de miting gerçekleştirdi. On binlerce kişinin katıldığı mitingde İstanbul'un hemen her yerinden gelen konvoylarla Kâğıthane ve Sütluçe sarı, kırmızı ve yeşile boyandı. Eyleme Emek Demokrasi ve Özgürlük Bloğu bileşenleri pankart ve flamaları ile katılırken Blok destekçisi olarak **Partizan** da "**Kürt halkına özgürlük, operasyonlara son**" yazılı pankart ile eylemde yerini aldı. Yol boyunca "**Kürt ulusuna**

özgürlük halk savaşı ile gelecek", "Be zıman jiyan nabe", "**Jin jiyan azadi**", "Gerilla onurdur onuruna sahip çık" sloganları atıldı.

Miting programı alanda Emek Demokrasi ve Özgürlük Bloku'nun ortak metninin okunması ile başladı. Türkçe ve Kürtçe okunan metinde AKP hükümetinin iki dönem süren iktidarının katliam, talan ve asimilasyon üzerine kurulduğu belirtildi. Açıklamanın ardından **Kardeş Türküler** "Blok için oy" adlı şarkılarını söylediler. Konser, Lazca, Kürtçe, Türkçe, Ermenice söylenen şarkılarla devam etti. Alanda **Rizeli Genç-**

TKP/ML militanları AKP seçim bürosunu molotofladı

Elimize e-posta yoluyla ulaşan bir bilgiye göre TKP/ML militanları 20 Mayıs tarihinde AKP Eyüp seçim irtibat bürosunu molotoflamıştır. "Emekçi halkımıza" şeklinde başlayan açıklamada AKP'nin hükümet olduğu günden bu yana emekçi halkımıza yönelik saldırıların olanca hızıyla devam ettiğinin altı

çizilerek, seçimlerin yaklaşması vesilesiyle egemen sınıfların temsilcileri tarafından ortaya atılan tüm vaatlerin bir balon gibi 13 Haziran günü patlayacağı belirtiliyor. Açıklama halk düşmanlarının cezasız kalmayacağı bir kez daha vurgulanarak seçim bürosunun molotoflandığı belirtildi.

Ağla Munzur

Nereden bileyim Munzur
Bizlere böyle yanık
böyle sevdalı oluşunu
Yoldaşlarının özlemi ve kavgayı
Sende miras tuttuğunu
Ağlar mısın Munzur utangaç sevdama
O edalı yarın bakışıyla bir tutup
Hapsettiğimiz onulmaz tutkuma
İşlediği al mendil çoktandır
yarım kaldı
Turnalar özgürce uçabilmek için
Bilsen
Ne ateşler yakardı
Ağla Munzur yitirdiklerine
Sekmez oldu hırçın kayalarında
ala geyikler
Kınlı keklikler, karacalar
Tutuşur anaların göğüs kafesi
Yanar ha yanar
Ağla yoldaşlarıma Munzur
Yakında düşlerimin kollarında
Sevdamlı ve kavgamla Derya
Uçsuz bucaksız ovalarda **Setağül**
Nurşen, Fatma ve Gülizar olup
Serpıştireceğiz inancın tohumlarını
Özgür gelecekte dağlarımıza

(**Edirne F Tipi'nden bir yoldaş**)

Şimdi Karadeniz dağlarının
doruklarından
sesleniyorum sizlere
sesleniyorum bu kavgaya
omuz vermeniz için

sesleniyorum
bu ses düşen yoldaşlarımızın
haykırışlarıydı
ihanetin yerine direnişi yaratanların
haykırışlarıydı
paramparça edilmiş gerilla cesetlerinin
hesabını sormak için
meydanlara yürüyen analarını
yoldaşlaşan analarımızın

şimdi sıra sizde
bu kavgaya güç katacak
bu sese ses verecek
ve yanlarına ulaşacaksınız onların
yoldaşlaşan
analarımızın

Doğan (Aşkın Günel) (1999)

Istanbul-Altınşehir

Partizan olarak seçim tavrımızın açıklanmasının ardından Emek ve Demokrasi Bloku'yla bir görüşme gerçekleştirerek çalışmalara dâhil olduk. Bunun ardından kendi içimizde bir toplantı alarak tavrımızı bir kez daha tartıştık ve somut görevlendirmeler yaptık.

Altınşehir'de bildiri dağıtımı yaparak, evleri, kahveleri, esnafı dolaşarak bağımsız adayların tanıtımını ve tavrımızın içeriğini anlattık. Çalışma, ağırlıklı olarak mahallede bildiri dağıtımı, kapı kapı gezerek insanlarla sohbet etme, tartışma şeklinde oldu. Kürt halkının genel olarak çok olumlu bir tavrı olduğunu gözlemledik. Bağımsız adaylara bölgemizde genel bir ilginin olduğunu söyleyebiliriz. Karşılaştığımız Azeriler başta bağımsızlara daha mesafeli dursalar da tartışmanın ilerlemesi ile tavrılarını da yumuşatmaya başladılar. Bildiri dağıtımını sırasında çevremizde duran Kürt gençleriyle konuşarak onları da bu çalışmaya dâhil ettik. Çalışmamızdan olumlu etkilenen birkaç genç seçime kadar bizimle çalışmak istediğini söyledi. Seçim çalışması, kitle çalışması, mahalle halkına gitme noktasında atılığımızı kırma noktasında bizi olumlu etkiledi, coşumuzu artırdı.

Çalışmaya ilk başladığımızda alacağımız tepkiler konusunda kafamızda soru işaretleri ve belli çekincelerimiz vardı. Ancak çalışma sırasında insanlarla sohbet ettikçe politikamızı da daha iyi kavramaya ve anlatmaya başladık. Geline aşamada tavrımızı anlatma, ikna etmede kendimize artık daha güvenli olduğumuzu söyleyebiliriz. Çalışma sırasında özellikle Kürt halkının Partizan'ın bağımsız adayları desteklemesini olumlu bulduklarını gözlemledik. **Levent Tüzel**'in Giresunlu ve Alevi olması Karadenizli seçmenler üzerinde olumlu bir etki yarattı.

Blok bileşenleri ile ortak yürüttüğümüz bu çalışma bizim açımızdan oldukça öğretici geçti. 3 günlük ortak çalışmanın ardından **3 Haziran Cuma** günü 3. Bölge Bağımsız Milletvekili Adayı Tüzel'in **Şahintepe**'de bulunan seçim bürosu önünde bir etkinlik-müzik dinletisi düzenledik. Türkülerimizi halaylar eşliğinde seslendirdik. Etkinlik coşkulu geçti ve seçim çalışmasının motivasyonunu olumlu anlamda etkiledi. Örneğin bildirimizi uzattığımız MHP'li olduğunu söyleyen bir seçmenle uzun uzun tartıştık. AKP'ye oy verdiğini, fakat tartışmamızın sonunda MHP'li olmasına rağmen düşüncelerimizi doğru bulduğunu ve bizi desteklediğini söyledi.

Seçim çalışmalarından...

Amed

12 Haziran seçimleri yaklaşırken egemenlerin birbiri ardına yaptığı açıklamalar, kitlelerin seçim tartışmalarını daha fazla kızdırmaktayken, bizlerin de sürece ne oranda ve nasıl dâhil olacağımız ve nasıl bir kitle çalışması yürüteceğimiz önemli bir yerde durmaktaydı...

BDP'nin desteklediği bağımsız adayları destekleme kararımız neticesinde bizler de seçim çalışmalarına hız vermiş durumdayız. **Bağlar** semtinde **Emine Ayna**'nın aday olduğu bir seçim bürosunda bizler de yurtsever hareketle seçim çalışmalarını ortaklaşa yürütüyoruz. Seçimlerde bağımsız adayları desteklediğimizi söylediğimiz herkes ortak mücadelenin öneminden ve emeğin kutsallığından söz açıyor. Memnuniyet verici bir yaklaşma doğduğu şüphesiz.

Politikayla daha içli dışlı olan gençler ve orta yaşlılara **İbrahim Kaypakkaya**'nın ardılları olduğumuzu söylediğimizde Kaypakkaya'dan ne kadar etkilendiklerini ve ne kadar saygı duyduklarını anlatmaya başlıyorlar. Bizleri gelenek olarak duymamış olanlar ise halk savaşını savunduğumuzu duyunca önce şüpheyle bakıyor, sohbet koyulaşınca da samimiyetle yaklaşıyor ve mücadeleye dair siperdaş duygularla bu tavrımız için teşekkür ediyorlar.

Kime seçimlerle ilgili bir soru sorsanız, uzun bir siyasal süreç değerlendirmesi yapıyor ve seçimlerin Kürt halkı için nasıl bir öneme sahip olduğunu anlatıyor. Kadınlar ve gençler çalışmalarda ön saflarda öne çıkanlar oluyor. Mücade-

lede gençliğin muazzam rolü sebebiyle seçim çalışmalarında her gün inisiyatifli gençler gözaltına alınıyor ve bir çoğu da tutuklanıyor.

Bu çalışmaların yanında kendi bildirimlerimizle ve iç gündemimizle seçim çalışmalarına yoğunlaşmış durumdayız. Kitle sel bir şekilde çıktığımız bildiri dağıtımları, yürüyüşlere bütün okurlarımızla katılmamız bizde de bir moral motivasyon, toparlanma yaratmış durumda. Kitleden gelen sahiplenici tavır ise bizlerdeki coşkuyu daha da artırıyor.

* Okurlarımız ve yoldaşlarımızla yaptığımız piknikte seçim süreci üzerine yoğun tartışmalar yaptık. Neden bu seçimlerde taktik bir hamle olarak bağımsız adayları destekleme kararı aldığımız konusu üzerine konuştuk.

* **4 Haziran**'da bağımsız adayların mitingine kendi flamalarımız ve pankartımızla katıldığımızda ise bizlere yönelik ilgi ol-

dukça olumluydu. Yürüyüş boyunca attığımız sloganlar kitle tarafından alkışlarla karşılandı. Mitinge KCK davasından tutuklu bulunan **Hatip Dicle**'nin dışında **tüm adaylar** ve BDP il başkanı **M. Ali Aydın** ve büyükşehir belediye başkanı **Osman Baydemir** katıldı.

100 bin kişinin katıldığı mitingde kitle demokratik özerklik isteğini haykırdı. Sık sık Öcalan ve PKK lehine sloganlarının atıldığı miting, konuşmaların ardından son buldu.

Dersim

Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu'nun Bağımsız Milletvekili Adayı **Ferhat Tunç** için Dersim Seyit Rıza Meydanı'ndan düzenlenen mitingde katılmak için **Mazgirt Seyitli Köprüsü**'nde konvoy oluşturuldu. Burada oluşturulan yüzlerce araçlık konvoy Dersim merkeze doğru yola çıktı. Devlet Hastanesi önünde araçlarından inen kitle, burada toplanan binlerce kişi ile birlikte sloganlarla mitingin yapılacağı Seyit Rıza Meydanı'na yürüdü.

Partizan olarak biz de flamalarımızla konvoy ve yürüyüşe katılarak sloganlarımızı haykırdık. Ayrıca miting alanına **"İradesi yok sayılan Kürt ulusunun bağımsız adaylarını destekliyoruz"**, **"Kürt ulusuna yönelik imha ve inkar zulmüne karşı isyanı büyütelim"** yazılı pankartlarımızı astık. Seyit Rıza Meydanı'nda saygı duruşuyla başlayan miting **Levent Tüzel**, **Ferhat Tunç** ve **Gültan Kışanak**'ın konuşmaları ile devam etti.

Kışanak, sözlerine "Seyit Rızaların,

Beselerin, Alisherlerin, Mazlum Doğanların, İbrahim Kaypakkayaların yoldaşları merhaba" diyerek başladı. "Bütün Türkiye dünya ve Kürdistan'ın gözü kulağı Dersim'e, size Amed'den Garzan'dan Botan'dan kucak dolusu selam getirdim" diyen Kışanak, "Dersimli olmamdan dolayı Kürdistan'ın dört bir yanında insanlar kendi yaşadıkları şehirden çok, bize Dersim'i soruyorlar. Evet, ben de Dersim'den Botan'a, Amed'e, Garzan'a selam götüreceğim. On bin kişi biraraya gelerek atalarına ve ecdatlarına layık olduğunu, mücadelesini sürdürdüğünü belirteceğim" dedi.

Müzik dinletileri ile miting coşkulu şekilde sona erdi.

Aydın ve sanatçılardan destek

Dersim: Dersimli aydın ve sanatçılar; Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu Adayı Ferhat Tunç'a destek vermek amacıyla imza kampanyası başlattı. Yapılan açıklamada, "Dersimlilere düşmanca davranan AKP'ye dersini veren Dersim halkı; emeğe, barışa, adalete, özgürlüklere sahte reçetelerle yaklaşan CHP'nin de ağzının payını verecektir ve adayımız Tunç'u Meclis'e gönderecektir" denildi.

Devamı 31. sayfada